د کابل پوهنتون د ادبیاتو پوهنځي:

پښتو کتابښود

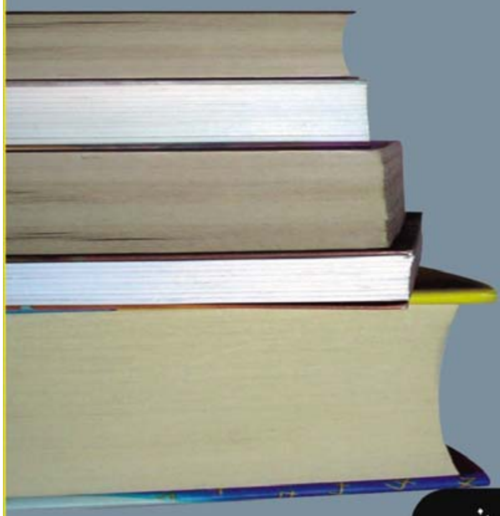

محمد اسمعیل یون

۱۳۸۷ ل کال

[illegible]
د پنځوسو (۱۳۲۳-۱۳۷۳) کلونو

پښتو کتابښود

ليکوال

محمد اسمعيل يون

بسم الله الرحمن الرحیم

کتاب پېژندنه

د کتاب نوم:	ادبیاتو پوهنځي پښتو کتابښود
لیکوال:	پوهیالی محمد اسمعیل یون
خپرندوی:	یون کلتوري یون
چاپشمېر:	۱۰۰۰ ټوکه
لومړی چاپ:	۱۳۷۲ل کال
دویم چاپ:	۱۳۸۷ل کال
د لیکوال	
پرله پسې نومره:	(۹)
د خپرندوی	
پرله پسې نومره:	(۹)
کمپوزر:	ضیاءالرحمن ضیاء

نیولیک

ګڼه	سرلیک	مخ
۱	ددې اثر د دویم چاپ په اړه څو ټکي	۱
۲	څو خبرې او د لیکوال پېژندګلوي	۲
۳	ددې اثر اړتیاوې، نیمګړتیاوې او بریاوې	۱۱
۴	د ژبو او ادبیاتو پوهنځي لنډه تاریخچه	۱۵
۵	ژبو او ادبیاتو پوهنځي چاپ کړي کتابونه	۲۵
۶	د ژبو او ادبیاتو پوهنځي استادان او د...	۲۹
۷	د ژبو او ادبیاتو پوهنځي فارغان او د...	۷۸
۸	د ژبو او ادبیاتو پوهنځي پښتو مونوګرافونه	۱۲۲
۹	د محمد اسمعیل یون لنډه پېژندنه	۲۱۵

د دې اثر د دویم چاپ په اړه څو ټکي

دا اثـر مـا پـر ۱۳۷۳ل کـال د کابـل پوهنتـون د ژبـو او ادبیـاتو پوهنځي، د پنځوسمې کلیزې پـه ویـاړ لیکلی و، هغـه وخت کابـل کې سخت جنګونه وو، پوهنتون په واقعیت کې تړلی و او یوازې په کابل ښار کې شپږ اووه ځله له یوه ځایـه بل ځای تـه مهـاجر شوی و. درې کاله وروسته د دې زمینه برابره شوه، چې دا اثر چاپ کړم، هغـه وخت په ټول کابل کې یو کمپیوټر هم نه و، چې ما پرې دا اثر کمپوز کړی وای، نو ځکه مې لـه ګران

ورور او خوږ ژبي شاعر صدیق الله بدر څخه هیلـه وکړه چې کـه دا راتـه پـه خپلـو مبـارکو ګوتـو ولیکي، بدر چې زما د فرهنګي مبارزې یو پخوانی ملګری او د سختې ورځې یار دی، پـه وریـن تندي یې زما غوښتنه ومنله، دا اثر یې د څو میاشتو په بهیر کې خطـاطي کـړ، هغـه هـم یـوازې د ثواب په بدل کې، دا کتاب درې کاله له ما سره پاتې شـو، ځکـه چې مالي لګښت ورته نه برابرېده، بیا مې د همدې پوهنځي لـه خپـل یـو ټولګیوال (احمدالله) څخه هیلـه وکـړه چې دا کتـاب چـاپ کـړي، د

هم کاوه، هغه هم زما خبره په خلاصي تنديٍ ومنله. کله چې مې کتاب پېښور ته یوور، نو له نورو کاغذونو سره مې په یوه ځانګړې پلاستیکي کڅوړه کې خوندي کېښود، څو ورځې را سره په ګل حاجي پلازا کې و، له ځان سره به مې ګرځاوه، ددې اثر همدا یوازېنۍ خطاطي شوې نسخه را سره وه، هغه کاغذونه چې بدر ورځخه دا کتاب خطاطي کړی و، هغه متفرقه کاغذونه وو، ډېر منظم نه وو او د همدې څو کلونو په بهیر کې مې له لاسه وتي وو.

پر هغه ورځ چې مې دا اثر له ګل حاجي پلازا څخه قصه خوانۍ کې دانش چاپخونې ته وروووړ، نو سخته ګرمي هم وه، ددې ترڅنګ ما سره نورې کڅوړې هم وې، چې نور ناچاپ کتابونه او یادښتونه هم په کې وو. ګل حاجي پلازا کې مې یوه سیوري ته پر کټاره ډډه لګولې وه، کله چې تلم نو کڅوړې مې ځان سره واخیستې، موټر کې کېناستم، ((ګوره قبرستان)) ته لا نه وم رسېدلی چې زړه کې مې څه ټکه پرېوته، ما ویل راځه دا کڅوړې وګوره، نه چې څه شی پاتې نه وي، کله چې مې کڅوړې راجګې کړې، لږ سپکې راښکاره شوې، دننه مې ولټولې اخوا دېخوا مې ښې واړولې، هر څومره چې ګورم کتاب نه شته، زړه مې ډېپ ولوېد، ما ویل لکه چې د څو کلونو خواري مې اوبو یووړه، حیران وم چې چېرته به رانه لوېدلی وي، ځان سره مې فکر وکړ راځه ګل حاجي پلازا ته لاړ شه، د هیلې یوازېنی ځای همغه دی، که هلته نه و نور نو زړه صبر کړه، له (صدر بازار) نه بېرته راوګرځېدم، ګرمي نو دومره زور اخیستی و، چې د چا خبر خوله یې لګوله، خو زه پر داسې غم اخته وم، پوه نه وم، چې

چې ساعت د مخه ولاړ وم، څو ځله کښته و پورته تېر شوم، بیا هملته غلی ودرېدم، وروستی امید مې هم له لاسه ورکړ، لس پنځه لس دقیقې همداسې ځای پر ځای ولاړ وم، چورت وړی وم، چې ترڅنګ مې یو ځوان ودرېد، ماته یې وویل یون صیب خو به نه یې؟ ما ویل ولې نه یون یم، بیا یې راته وویل څه خو به درنه پاتې نه وي؟ ما ویل والله چې دغسې یو کتاب مې چاپ ته وړه، تیار په ترس کې خطاطي شوی و، هغه راڅخه ورک شوی دی، ځکه بېرته راغلم، دې وخت کې هغه لږ موسکی غوندې شو، کځوړه یې رانښکاره کړه، دا خو به نه وي، ما ویل ولې نه والله همدا دی، د کځوړې منځ مې وکوت، کتاب په کې ایښی و، پر سترګو مې رڼایي راغله، وجود مې یخ شو، ارام شو، ما ویل کور دې ودان چې پر ما دې څومره غټه زېری وکړ. هغه وویل: زه همدلته په هغه دفتر کې کار کوم، پر دې لاره تېرېدم چې دا کځوړه مې ولیده، راجګه مې کړه، چې و مې کتل، کتاب په کې و او بیا ستا نوم پرې لیکل شوی، نو ځکه مې ځان سره وساته، ما ویل حتمي بېرته همدلته ورپسې راځې، زه خپله کتابونه کمپوزوم، ماته د کتاب درد او ستونزې معلومې دي، چې څومره سخت کار دی، خو ځه ښه شو چې کوم بل ځای کې درنه نه دی پاتې شوی، ما ویل ډېره مننه وروره ما سره دې ډېره زیاته نېکي وکړه، څه خدمت درته وکړم، هغه ویل نه مننه، ښه کار دا وشو چې کتاب پیدا شو، ما ویل خفه ورته په دې وم، چې دا یې یوازېنۍ نسخه ده او بله یوه پاڼه هم ما سره نه شته. هغه ځوان نه مې یو ځل بیا مننه وکړه، کځوړې مې ټولې ځان سره ښې چک کړې او ژر د قصه خوانۍ پر لورې رهي شوم، د دانش چاپخونې مسئول

ماشین ورپسې راوو پست، ماته یې وویل: څومره او په کوم کاغذ؟ ما ورته وویل مه په کاغذ پسې ګرځه او مه یې شمېر پسې، همدا اوس یې چاپ ته ورکړه، دا ټوله کیسه مې ورته وکړه، هغه ویل خدای درسره ډېره نېکي کړې ده، سملاسي یې نورزي ته وویل، ژر دا کتاب یو سه چې پستنګ یې کړي او سبا اول همدا چاپ کړه. دا و ددې اثر یو داستان. اوس چې له هغه وخته نږدې دولس کاله تېرېږي، زه یو ځل بیا خپل اثار په دې نیت چاپوم، چې د مرګ له خطره یې وژغورم. طبیعي خبره ده، چې دا اثر څرګندې نیمګړتیاوې لري، خو د هغه وخت ظرفیتونه هم باید په پام کې ونیول شي، لکه د انساني مغز محصول هر اثر چې له نیمګړتیاوو خالي نه وي، دا اثر هم خپلې نیمګړتیاوې لري، خو اوس چې یې زه بیا چاپوم، د همدې مشخص کلکتیف د پنځوس کلن فعالیت د څرنګوالي په انعکاس کې ماته بې ګټې نه ښکاري. تر چاپ وروسته به (که ژوند مو ملګری و) طبعاً ددې اثر یاد شمار ګڼې د کابل پوهنتون ادبیاتو پوهنځي ته هم ورکوم، هلته به له دې اثر څخه ګټه اخیستل کېږي، په تېره بیا د مونوګرافو په تنوع کې به مرسته وکړي؛ تر یوه حده به د تکراري او کلیشه یي مونوګرافو مخنیوی وکړي. دا اثر به د ادبیاتو پوهنځي د محصلینو او استادانو مخ ته پروت وي، کله چې ددې پوهنځي لسیزې او یا شلیزې پوره کېږي، کېدی شي څوک پرې نور څه زیات کړي او سموني په کې وکړي. اوس چې د کمپیوټر زمانه ده او د لاس خواري کمپیوټر ته انتقال شوي، نو ټولو لیکوالو ته بویه چې خپل اثار نه یوازې د بیاچاپ له لارې خوندي کړي، بلکې د انټرنیټ څپو ته یې هم وروسپاري، چې هم د

شي. ما د خپل کار د بشپړاوي او خونديتوب لپاره همدا سې يو لړۍ پيل کړې او له نورو ليکوالو هم هيله لرم، چې خپل کارونه په خپله تنظيم کړي او خپل اثار له ټولو احتمالي خطرونو څخه وژغوري، که چېرې دوی په خپلو اثارو کې د بيا سمون او زياتون غوښتونکي هم وي، نو د خونديتوب په حالت کې ورته دا کار لا اسانه کېږي. له ټولو افغان ليکوالو د همدې فرهنګي هيلې د تطبيق په هيله.

په درناوي

پوهندوی محمد اسمعيل يون

ارګ، د جمهوري رياست ودانۍ

کابل- افغانستان

د ۱۳۸۷ل کال د کب ۲۰مه نېټه

خو خبرې او د لیکوال پېژند ګلوې

دغه رساله (د کابل پوهنتون د ژبو او ادبیاتو پوهنځي د پنځوسو کلونو پښتو کتابښود) د ۱۳۷۵ ل کال په لومړنیو ورځو شپو کې، یون صاحب د کتابت په خاطر ماته راکړه، ما هم په خوشالۍ سره د کتابت پر چارو پیل وکړ او تر څه مودې ځنډ وروسته مې خپل کار سرته ورساوه. کله چې د کتاب چارې ترسره شوې، رساله مې د هغه لیکوال ته ور وسپارله. د رسالې د ورسپارلو په جریان کې یون صاحب پر خپلې رسالې د څه لیکنې پېرزوینه راباندې وکړه، چې دا دی د همدغې پېرزوینې له مخې غواړم څو شېبې د یادې شوې رسالې او بیا د ګران یون پر پېژندګلوۍ درسره وغږېږم.

تر دغې رسالې د مخه دوه نور کتابونه په دغه برخه کې د چاپ له ډګره راوتلي دي. لومړنی کتاب د ښاغلي لیکوال رازمحمد ویښ دی، چې (پښتو کتابونه) نومېږي. په دغه کتاب کې د برټش موزیم د پښتو کتابونو د معرفۍ ترڅنګ د ننه په هېواد کې د چاپ شویو کتابونو یو فهرست هم ورکړل شوی دی. دویم کتاب د هېواد نومیالي لیکوال او محقق ښاغلي حبیب الله رفیع په دوو ټوکونو کې لیکلی، چې (پښتو پانګه) نومېږي.

همدارنګه په دغه برخه کې عتیق الله پژواک هم یوه بریالۍ هڅه کړې ده، چې په خپل وار د یادونې وړ ده.

 څخه یو څه توپیر او نوی والی لري او هغه دا چې دا رساله د یو مشخص کلکتیف د استفادې په غرض لیکل شوی او هم په ځانګړې ډول د پنځوسو کلونو په بهیر کې د کابل پوهنتون د ژبو او ادبیاتو پوهنځي د استادانو او فارغانو له پېژندګلوۍ سره سره د هغوی د اثارو او هم د مونوګرافونو بشپړه معرفي نامه ده.

دغه رساله په داسې وخت او حالاتو کې لیکل شوې ده، چې په وطن کې د اور او وینو سیندونه جاري وو، د ډاډ او اطمینان هېڅ ځرک نه لګېده او د پوره نهیلیو ورځې شپې وې، ځو ک چې په هغو حالاتو کې دلته مېشت وو، سره له ډېرې وېرې او ترهې یې د ورځني ژوند بارونه کاږل. زموږ لیکوال د هغې اورنۍ مینې له مخې چې له خپلې ژبې او خپل فرهنګ سره یې لري، په همدغو اور ورینو شېبو کې خپله رساله ولیکله او د هغه د بشپړتیا په خاطر د ګولیو، راکټونو او بمونو په باران کې کتابتون په کتابتون وګرځېد او ډېر کتابونه یې پسې وکتل.

ددغې رسالې ژبه ډېره خوږه او روانه ده، بې ځایه حاشیه روي په کې نه را ترسترګو کېږي، په ډېرو لنډو او وړو جملو کې ډېر څه په کې بیان شوي دي. کومه وروستۍ خبره چې غواړم ددغې درنې رسالې په باب وکړم، هغه داده چې کېدی شي د ځینو تخنیکي ستونزو له امله لا هم د ډېر شمېر لیکوالو او د هغو د اثارو او هم مونوګرافونو یاد په دې رساله کې راغلی نه وي.

همداسې ډېره ګټوره او اغېزمنه ثابته شي او هغه ستونزې چې له دې امله راپېښې دي له دې سره له منځه لاړې شي.

یون صاحب په خپلې رسالې کې د ګڼ شمېر وتلو او نومیالیو لیکوالو او د هغو د پښتو اثارو پېژندګلوي درسره کوي او زه غواړم چې د یون صاحب د ژوند هېنداره درته وځلوم.

پر افغانستان او افغاني فرهنګ او خپلې ژبې اورنی مین پوهیالی محمد اسمعیل یون د ارواښاد محمد خان زوی د ۱۳۴۲ل کال پر کب میاشت د لغمان ولایت د الینګار ولسوالۍ د نیازیو په یوې روښنفکرې کورنۍ کې زېږېدلی دی. لومړنۍ زده کړې یې په الینګار ولسوالۍ کې سرته رسولي، پر ۱۳۶۲ل کال کې له خوشال خان لېسې نه فارغ شوی دی. تر فراغت وروسته پر ۱۳۶۷ل کال د کابل پوهنتون د ژبو او ادبیاتو پوهنځي پښتو څانګې ته لاړ او پر ۱۳۷۰ل کال له نوموړې څانګې فارغ او پر همدې کال د پښتو څانګې د علمي کادر غړی شو.

یون صاحب تراوسه پورې دا لاندې ادبي فعالیتونه ترسره کړي دي:

۱- هیلې، ګډ شعري جونګ، راټولونه، ۱۳۶۷ل کال چاپ.

۲- نیمګړي ارمانونه، د حیران د شعرونو جونګ، سریزه او راټولونه، ۱۳۶۹ل کال چاپ.

[illegible]
چاپ.

۴- د استاد الفت نثري کليات، سريزه او راټولونه، ۱۳۷۰ل کال چاپ.

۵- استاد زيار د پښتني فرهنګ يو ځلاند ستوری، ځېړنيز اثر، ۱۳۷۳ل کال چاپ.

۶- مټکور، د شعرونو مجموعه، د ليکوالو انجمن، ۱۳۶۹ل کال چاپ.

۷- د نازو انا ياد، سريزه او د مقالو راټولونه، ۱۳۷۰ل کال چاپ.

۸- د محمدګل خان مومند اند و ژوند ته يوه لنډه کتنه، ۱۳۷۳ل کال چاپ.

۹- د کابل پوهنتون د ژبو او ادبياتو پوهنځي د پنځوسو کلونو پښتو کتابښود، همدا رساله.

همدارنګه د شعرونو دويمه مجموعه يې هم چاپ ته تياره ده، چې يوه زياته برخه يې په ځينو پښتو خپرونو کې چاپ او خپره شوې ده.

په سپېڅلې پښتني مينه
صديق الله بدر

د دې اثر اړتیاوې، نیمګړتیاوې او
برياوې

د ۱۳۷۳ل کال پر لړم میاشت ، چې پوهنتون د ښوونځل لپاره د پرله پسې جګړو له امله، له تجارت، جمهوریت، زرغونې لېسو ، له پلان وزارت، کابل پولیتخنیک او د امام زمان له تکیه خانې څخه د خیرخانې مېنې په درېیمه برخه کې د سرور کاینات مسجد ته په مهاجرت مجبور شوی و ، نو په همدې ترینګلي او جګړه ییز حالت کې د پوهنځي د هغه وخت د مشرتابه له خوا وپتېیل شوه، چې د ژبو او ادبیاتو پوهنځي (پنځوسمه کلیزه) ونمانځل شي.

په همدې نیت ما ته هم بلنه راکړل شوه، چې د ادبیاتو پوهنځي د ټول ژوند په بهیر کې د دې پوهنځي د ځینو نامتو استادانو پر ادبي خدمتونو په ځانګړې ډول پر اثارو لیکنه وکړم. ما چې کله په دې باب د کتابونو پاڼې واړولې نو خدای(ج) شاهد دی، چې لیکنه وار په وار اوږدېدله. یو ځل بیا راته هغه اړتیا رادمخه شوه، چې موږ ورسره په پوهنځي کې د زده کړې پر وخت مخامخ وو. زموږ د تحصیل په وخت کې د محصلینو غټه ستونزه دا وه، چې هېڅ داسې کیلي موجود نه وه، چې د هغې په زور دې محصلین د ادبیاتو د لویې نړۍ ور پرانیزي او په دې لویې دنیا کې دې د خپل اند ، ذوق او موخې نیلي وځغلوي.

پسې به سرګردانه و، ان دا چې استادانو به په رسمي توګه سیمینار او کورنۍ دنده وروسپارله، بیا به هم د کتابونو په لټون او پیدا کېدن کې پاتې راغلل، کله کله خبره تر دې بریده هم رسېدله چې استادان به هم د پوره اخځونو په ورکړه کې له ستونزو سره مخامخېدل.

دا ستونزه د پای لیکونو (مونوګرافونو) د لیکلو پر وخت لا ډېره څرګندېدله، فارغان به یو او بل ماخذ پسې لالهانده وو. څرنګه چې په پښتو ژبه کې د تېرو کلونو د مونوګرافونو بشپړ کتابښود او نومښود موجود نه و، نو داسې هم شوي چې یوه ټاکلې موضوع څو تنو فارغانو ته ورکړل شوې ده. د کتابونو او یا هم د اخځونو نشتوالي له کبله ځینو استادانو خپلو فارغانو ته ډېره ساده او بسیطه موضوع هم ټاکله، چې له آره په یو پایلیک لیکلو نه ارزي.

ځینې داسې اشخاص هم له ادبیاتو پوهنځي څخه فارغېدل، چې په پای کې یې د (شلو) ادبي کتابونو نومونه هم په پرله پسې ډول اخیستلی نه شول، هغه چا چې له ادبیاتو سره یې پوره مینه لرله، د هغو لپاره هم دا امکان موجود نه و، چې په خپله ټاکلې څانګه کې تېر شوي کارونه ترسترګو تېر او پر نورو کېدونکو باندې غور وکړي.

همدغو نیمګړتیاوو ما کې دا ولوله پیاوړې کړه، چې لږ تر لږه په دې برخه کې داسې یوه هڅه وکړم، چې د ژبو او ادبیاتو پوهنځي

محصلینو یو څه اړتیا خو حل کړي.

لکه څنګه چېددې رسالې له نامه څخه ښکاري په دې کتابګوټي کې هڅه شوې، چې د پښتو کتابونو پېژندنه وشي، خو ځای نیم په کې د ځینو لیکوالو د یو نیم فارسي کتاب یادونه هم راغلې. داسې ټاکل شوې وه، چې د یو بشپړ کتابښود په څېر به د هر کتاب څه ناڅه پوره پېژندنه راځي، خو د تخنیکي ستونزو او د ځینو تذکرو د نابشپړ ثبت په وجه دا هیله پوره نه شوه. ځینو ځایونو کې د کتاب د چاپ کلونه او خپرندوی ارګانونه هم پاتې شول. یوازې د لیکوالو په همهغې پېژندنې بسنه وشوه چې په ادبیاتو پوهنځي پورې اړه لري. څرنګه چې د ادبیاتو پوهنځي تراوسه پورې بېلابېل پړاوونه وهلي او بېلابېل نومونه یې غوره کړي، ځینې ځانګې یو وخت په ادبیاتو پوهنځي پورې تړلې، خو وروسته بیا خپلواک پوهنځي ورڅخه جوړ شوي، دلته هم د هغو د استادانو او نورو لیکوالو د هغو اثارو یادونه شوې، چې دوی د ادبیاتو له پوهنځي سره وخت ناوخت تړښت لرلی دی.

د یو شمېر هغو استادانو د یادون امکان هم میسر نه شو، چې په بېلابېلو وختونو کې یې په پوهنځي کې د استادۍ دنده سرته رسولې او اثار یې لیکلي، همدارنګه د ځینو هغو فارغانو یاد چې د اثارو خاوندان دي. دا ددې اثر بلـه نیمګړتیا ده. له علمي او د کتابښودنې له میتود سره سم هم د دې کتاب محتویات برابر شوي نه دي. یوازې د وخت اړتیا په پام کې نیول شوې ده او همدا ډول

قربان)) خو زه په دې خوښ یم، چې ما د خپل احساس بار تر دې دمه راورساوه، دعلمي نیمګړتیاوو د بشپړاوي لپاره نورو ته خپله هیله ورغځوم. خو له دې سره سره که زما دا نیمګړی زیار د پښتو ژبې او ادب مینانو، پالونکو په ځانګړي ډول د ادبیاتو پوهنځي د راتلونکو محصلینو د ګټې اخیستنې، د هغوی د ادبي کړاو په اسانۍ او نورو ادبي چارو کې په درد ولګي او له اړتیاوو یوه اړتیا پوره کړي، نو دا به زما ددې او هغې بلې نړۍ د روحي ارامتیا او ډاډ سبب شي.

په تول انساني او پښتني مینه
پوهیالی محمد اسمعیل یون

((د ژبو او ادبياتو پوهنځی د ۱۳۲۳ل کال د لړم (عقرب) پر مياشت جوړ شو. پر دې وخت د ژبو او ادبياتو پوهنځی ((د ادبياتو فاکولته)) په نامه يادېده. دغه مهال په کابل پوهنتون کې يوازې درې پوهنځي (طب، حقوق او ساينس) جوړ شوي وو.

پر ۱۳۲۷ل کال ښځينه قشر ته هم د دې زمينه برابره شوه چې په ادبياتو پوهنځي کې زده کړې وکړي. پر دې مهال دې برخې د نارينه وو له برخې څخه جلا او بېلې خپلې درسي چارې پرمخ وړلې.

پر ۱۳۲۹ل کال د ادبياتو د فاکولتې د محصلينو شمېر تر (۸۰) تنو څخه زيات و، پر ۱۳۶۵ کال دا شمېر (۱۴۰۰) تنو ته ورسېده، پر ۱۳۵۹ کال د هغو کسانو لپاره چې د ورځې يې د ځينو ستونزو له کبله نه شول کولای درسي چارو ته حاضر شي، د ادبياتو د شپې پوهنځی جوړ شو.))[۱]

د ادبياتو پوهنځي د جوړولو موخه دا وه، چې د هېواد ځوان نسل د فرهنګپالنې او فرهنګيالۍ په روحيه وروزي، د خپل هېواد له تاريخ او ثقافت څخه يې خبر کړي او په دې ډول د خپل هېواد له فرهنګ څخه بهرنيان او د هغو له فرهنګ او ژبو سره خپل هېوادوال اشنا کړي. له دې پرته د مسلکي ښوونکو روزنه او په بېلا بېلو

---

[۱] اسدالله حبيب: د اجتماعي علومو مجله، کابل پوهنتون، ۱۳۶۵ل کال، (۱-۱۸ مخونه)

ليکوالو روزنه د پوهنځي بله موخه وه.

((د ۱۳۴۰ او ۱۳۴۴ کلونو ترمنځ د ژورناليزم، الماني او فرانسوي ژبو څانګې هم په دې پوهنځي کې جوړې شوې. څرنګه چې پر دې وخت په ادبياتو پوهنځي کې پر ژبو او ادبياتو سربېره نور علوم، چې بشري علوم هم په کې شامل وو، تدريسېدل، نو پر ۱۳۴۴ لمريز کال ((د ادبياتو او بشري علومو پوهنځي)) په نوم ونومول شو او پر ۱۳۵۸ل کال ((د ژبو او ادبياتو پوهنځي)) په نوم ياد شو.

د ۱۳۵۲-۱۳۶۲ل کلونو په واټن کې په ادبياتو او بشري علومو پوهنځي کې يو لړ بدلونونه رامنځته شول، پر ۱۳۵۳ل کال کله چې د تعليم او تربيې پوهنځی لغوه شو، نو د هغه پوهنځي د انګليسي ژبې او ادبياتو څانګه، د اجتماعي علومو ډيپارټمنټ، د تعليم او تربيې ډيپارټمنټ او نور تشکيلات د ادبياتو او بشري علومو په پوهنځي پورې وتړل شول او په دې ډول د دې پوهنځي علمي فعاليتونه نور هم زيات شول.

وروسته ډيپارټمنټونو او ځينو نورو څانګو زياته پراختيا وکړه او ځينې ډيپارټمنټونه له دغه پوهنځي څخه بېل شول او د يوه ځانګړي پوهنځي بڼه يې غوره کړه.

پر ۱۳۵۸ل کال د ادبياتو او بشري علومو له پوهنځي څخه د جغرافيې ډيپارټمنټ بېل او د علومو پوهنځي له جيولوژي او سرولوژي ډيپارټمنټ سره يوځای شو او په ګډه يې له

ډیپارټمنټونـه بېـل او پـر **۱۳۵۸**ل کـال یـې د ((اجتمـاعي علومـو پـوهنځی)) جوړ کړ، وروسته پـر **۱۳۶۵**ل کـال د تـاریخ او فلسفې پوهنځي پر کار پیل وکړ، دغه راز د **۱۳۶۳**ل کال د چنګاښ پر ۱۸مه نېټه د ښکلو هنرونو اختصاصي ډیپارټمنټونه له ژبو او ادبیـاتو پـوهنځي څخـه بېـل او ((د ښکلو هنرونـو پـوهنځي)) پـه نـوم یـې مستقل پوهنځی جوړ کړ.[۱]

تـر **۱۳۷۰**ل کالـه پـورې د ژبـو او ادبیـاتو پـوهنځي پـه تشـکیلاتي جوړښت کې (**۹**) ډیپارټمنټونـه: (پښـتو، دري، اوزبکـي، روسـي، هسپانوي، فرانسوي، الماني، عربي او انګلیسي) موجود وو.

پښـتو څانګـه د **۱۳۳۵**ل کـال پـه وروسـتیو کـې ((د فلسـفې او ادبیاتو له څانګې څخه بېله او مستقله څانګه شوه)).

د ژبو او ادبیاتو پوهنځي د خپل عمر د (**۵۰**) کلونو پـه واټن کې په زرګونو علمي او کاډمیک کادرونه ټولنې ته وړاندې کړي دي.

((یـوازې پـه یـوه لسیزه (**۵۷-۲۷**) کـې پـه ادبیـاتو پـوهنځي کـې (**۴۵۹۲**) تنه محصلین شامل شوي او (۱۷۱۷) تنه فـارغ التحصـیلان یې هېواد ته وړاندې کړي دي.

دلته به د ژبو او ادبیاتو پوهنځي د فارغانو یو لښتلیک (جدول) راوړو، چې د هغو فارغانو د څرنګوالي څرګندویي کوي:

---

[۱] پوهنتون کابل در ده سال اخیر، ۱۳۶۷ل کال، کابل پوهنتون، ۱۲-۱۴ مخونه.

د فراغت کال	د فارغانو شمېر
((۱۳۲۷ل کال لومړۍ دوره	۳ تنه
۱۳۲۸ل کال	۷ تنه
۱۳۲۹ل کال	۹ تنه
۱۳۳۰ل کال	۱۹ تنه
۱۳۳۱ل کال	۱۴ تنه
۱۳۳۲ل کال	۲۰ تنه
۱۳۳۳ل کال	۲۶ تنه
۱۳۳۴ل کال	۲۵ تنه
۱۳۳۵ل کال	۱۵ تنه
۱۳۳۶ل کال	۱۸ تنه
۱۳۳۷ل کال	۲۷ تنه
۱۳۳۸ل کال	۲۶ تنه
۱۳۳۹ل کال	۳۲ تنه
۱۳۴۰ل کال	۳۵ تنه
۱۳۴۱ل کال	۴۱ تنه
۱۳۴۲ل کال	۶۲ تنه
۱۳۴۳ل کال	۵۶ تنه
۱۳۴۴ل کال	۶۳ تنه
۱۳۴۵ل کال	۵۸ تنه
۱۳۴۶ل کال	۷۱ تنه

۱۳۴۸ل کال	۱۴۲تنه
۱۳۴۹ل کال	۱۴۳تنه
۱۳۵۰ل کال	۷۱ تنه
۱۳۵۱ل کال	۶۷ تنه
۱۳۵۲ل کال	۷۷ تنه
۱۳۵۳ل کال	۱۵۸ تنه
۱۳۵۴ل کال	۱۴۴ تنه
۱۳۵۵ل کال	۲۵۶ تنه
۱۳۵۶ل کال	۱۲۷ تنه
۱۳۵۷ل کال	۲۳۵ تنه
۱۳۵۸ل کال	۱۸۴ تنه
۱۳۵۹ل کال	۱۲۸ تنه
۱۳۶۰ل کال	۱۵۵ تنه
۱۳۶۱ل کال	۱۴۹ تنه
۱۳۶۲ل کال	۱۸۴ تنه[1]
۱۳۶۳ل کال	۱۲۰ تنه
۱۳۶۴ل کال	۸۸ تنه
۱۳۶۵ل کال	۱۲۴ تنه
۱۳۶۶ل کال	۱۴۴ تنه

[1] پوهاند عبدالرزاق زهیر، پوهنځی ادبیات در (۴۰) سال اخیر، ۱۳۶۴ل کال، ۳۰-۳۱ مخونه.

۱۳۶۸ل کال	**۱۵۲** تنه
۱۳۶۹ل کال	۱۱۹ تنه
۱۳۷۰ل کال	**۱۸۵** تنه
۱۳۷۱ل کال	؟
۱۳۷۲ل کال	؟
۱۳۷۳ل کال *	؟

((پر **۱۳۶۷**ل کال د ادبیاتو پوهنځي د استادانو شمېر (**۱۳۶**) تنه ته رسېده، چې له هغې جملې څخه (۱۰) تنه د دوکتورا د درجې لرونکي، (**۴۵**) تنه د ماسترۍ درجې لرونکي او پاتې يې ليسانس و))[1]

د **۱۳۶۳**ل کال په دويمه نيمايي کې د ژبو او ادبياتو پوهنځي په پښتو او دري څانګو کې د ماسترۍ پروګرام پيل شو، چې د يو څو دورو تر فراغت وروسته دا پروګرام له خنډ سره مخامخ شو. پښتو، دري او روسي څانګو د يو ټاکلي وخت په جريان کې د ماسترۍ پروګرام پر مخ وړی دی.

تر **۱۳۷۰**ل کال پورې د ژبو او ادبياتو پوهنځي په منځني ډول هر کال (**۲۰**) تنه فارغان ټولنې ته وړاندې کړي دي.

---

[1] پوهنتون کابل در ده سال اخیر، ۱۳۶۷ل کال، کابل پوهنتون، ۱۲-۱۴ مخونه.

*-۱۳۷۱-۱۳۷۳کلونو کې د جګړو له امله د پوهنځي د فارغانو شمېر دقيق معلوم نه دی.

پوري پر مستقلو کتابونو سربېره د ليسانس دورې لپاره (۱۷۰) عنوانه لکچرنوټونه چاپ او خپاره کړي دي، دغه راز د ژبو او ادبياتو پوهنځي د خپل (۵۰) کلن فعاليت په بهير کې يو شمېر بهرني محصلين هم روزلي، دا محصلين اکثراً له بهر څخه د پښتو او دري ژبو د زده کړې په خاطر راتلل، هغو بهرنيانو چې د ژبو او ادبياتو پوهنځي په پښتو څانګه کې زده کړې کړي دادي:

ګڼه	نوم	په پوهنځي کې د شاملېدو نېټه	ملت	څانګه
۱	عارف عثمانوف	۱۳۳۷ل کال	ازبک-شوروي	پښتو
۲	حسن الشيخ	//	مصري	//
۳	فنګ ګواتاي	۱۳۳۸ل کال	چينايي	//
۴	وانګ خوخاي	//	//	//
۵	تونګ شن يانګ	//	//	//
۶	چن مين	//	//	//
۷	تولی کن	//	//	//
۸	چي ده ون خاي	//	//	//
۹	تاکشی کتو فوجي	۱۳۳۸ل کال	جاپانی	پښتو
۱۰	دلترفل لاوس فيشرارکيالوجسات	//	المانی	//
۱۱	نواته	۱۳۳۹ل کال	جاپانی	//
۱۲	عبدالرحيم	۱۳۴۰ل کال	شوروي	//
۱۳	بيک مراد	//	//	//

۱۵	مګنی ګراس نیید	۱۳۴۴	امریکایي	//
۱۶	لین چانګ پاو	//	چینایي	//
۱۷	شنګ توشینګ	//	//	//
۱۸	موتی فو	//	//	//
۱۹	توستــــــرلایس راس موسنت	//	ډنمارکی	//
۲۰	مســن راســه مــارکو ویس	۱۳۴۵ال کال	یوګوسلاویایي	//
۲۱	هرلندنا ایالایز	۱۳۴۶ال کال	امریکایي	//
۲۲	جي پل کوپریت لویز	//	//	//
۲۳	سموت پتریسا	//	انګلنډی	//
۲۴	جني کانیوا	//	شوروي	//
۲۵	چي پوسو روزبا	//	//	//
۲۶	کارنیکوف	//	//	//
۲۷	میرزاګیروا	۱۳۴۶ال کال	//	//
۲۸	کرولیف	//	//	//
۲۹	میکولــویچ ترنــول ولیکی	//	//	//
۳۰	ولادیمیر کولویــویچ دوکوف	//	//	//
۳۱	نانچینکو	//	//	//
۳۲	یارکو	//	//	//
۳۳	اسپرنابلینا	//	//	//
۳۴	د-ن چیوا	۱۳۴۷ال کال	بلغاریایي	//
۳۵	جناسولیتر	//	چلکوسلواکیایي	//

	لینا			
۳۷	میکـــرون حرگالینـــا چولیا	//	بلغاریایي	//
۳۸	گولد یکرویز	//	امریکایي	//
۳۹	مگنی گوردن کی	//	//	//
۴۰	عضاف السید زیران	**۱۳۵۱**	مصري	//
۴۱	کونیکن اینا ماروتا	//	فنلندي	//
۴۲	انترابـرت سـتی چـن ارتر	//	برتانیایي	//
۴۳	اینابما ریاتا	//	فنلنډي	//
۴۴	ماریاتا	**۱۳۵۲ال کال**	بلغاریایي	//
۴۵	الین	**۱۳۵۲ال کال**	بلغاریایي	//
۴۶	برناردس کنگه	**۱۳۵۴ال کال**	بلغاریایي	//
۴۷	گنرین ای نوراس	**۱۳۵۲ال کال**	امریکایي	//
۴۸	رونالد چترنگی	//	کاناډايي	//
۴۹	ماریاششتز	//	کاناډايي	//
۵۰	اسکره شنیده	**۱۳۵۲ال کال**	امریکایي	//
۵۱	فلپ هرزیج	//	//	//
۵۲	وپر اپاستواله	//	//	//
۵۳	وزیلا زخاراوایا	//	بلغاریایي	//
۵۴	کارتیرو	//	برازیلی	//
۵۵	یادویکه	**۱۳۵۳ال کال**	پولنډی	//
۵۶	برنارد گنگ	**۱۳۵۵ال کال**	برتیانیایي[1]	//

[1] پوهنځی ادبیات در چهل سال اخیر.

ژبو او ادبياتو پوهنځي

چاپ کړي کتابونه

له ۱۳۲۳-۱۳۷۰ل کاله پورې د ژبو او ادبياتو پوهنځي له خوا يو زيات شمېر علمي، ادبي او هنري غونډې او سيمينارونه جوړ شوي، دغه راز د ادبياتو پوهنځي له خوا يو شمېر علمي موضوعات تحقيق او څېړل شوي او يو لړ کتابونه خپاره شوي، چې موږ به دلته د دې ډول اثارو نومونه واخلو:

۱- د پښه يانو شفاهي ادبيات.

۲- په افغاني ټولنو کې د ښځو اجتماعي وضع.

۳- انګېرنې، کرکې او کرېنې: زېورالدين زېور او سپوږمۍ نوري، ۱۳۴۶ل کال چاپ.

۴- د خوشال د کلياتو انساني قاموس.

۵- پښتو ويي پوهنه؛ مجاور احمد زيار، ۱۳۵۷ل کال چاپ.

۶- پښتو پښويه (ګرامر)، مجاوراحمد زيار، ۱۳۶۲المريز کال چاپ.

۷- د غلام محی الدين افغان افکار او اثار، ۱۳۶۲ل کال چاپ.

۸- د پښتو ادبياتو تاريخ (دويم ټولګي لپاره)، ډاکټر زېورالدين زېور، ۱۳۵۸ل کال.

زيورالدين زيور، **۱۳۶۸**ل کال چاپ.

۱۰- د پښتو ادبياتو اوسنۍ دوره، (دريم ټولګي لپاره)، ډاکټر زيورالدين زيور، **۱۳۶۰**ل کال چاپ.

۱۱- اوسني ادبيات، ډاکټر زيورالدين زيور، **۱۳۶۱**ل کال.

۱۲- د پښتو اصطلاحي قاموس، ډاکټر زيورالدين زيور، **۱۳۶۱**ل کال چاپ.

۱۳- د پښتو ګرامر، زرغونه زيور، **۱۳۶۰**ل کال چاپ.

۱۴- د پښتو نحو، زرغونه زيور، **۱۳۶۲**ل کال چاپ.

۱۵- د پټې خزانې فرهنګ، پوهاند عبدالشکور رشاد.

۱۶- د پښتو ادبي سبکونه،

۱۷- د پښتو ادبياتو تاريخ، لومړی ټوک، پوهاند حبيبي، **۱۳۵۴**ل کال چاپ.

۱۸- د ګولډ شتيت پښتو فرهنګ، پوهاند رشاد، **۱۳۵۲**ل کال چاپ.

۱۹- د جبر او اختيار ډيالکټيک، پوهاند مجروح، **۱۳۵۲**ل کال چاپ.

۲۰- ژبنۍ څېړنې، پوهندوی شاکر.

۲۱- د وږمې مجلې د تاريخي مضامينو فهرست، تدوين لامان مراد.

۲۲- تاريخي پېښې، عبدالروف بېنوا.

۲۳- پښتو متون، لومړی ټوک، عبدالرزاق زهير.

۲۵- د بایزید روښان خیرالبیان.

۲۶- پښتو مصادر، **محمد اعظم ایازی.**

۲۷- انشا او پښتو ادب، **پاینده محمد زهیر.**

۲۹- د تاریخ په باره کې، **محمد حسن ضمیر ساپی.**

۳۰- د پښتو ګرامر، هربرت پنزل، د محمد رحیم الهام ژباړه.

۳۱- خلاصة المریدن، شمس الدین کاکړ، د پوهنوال میرحسین شاه اهتمام او مقدمه.

۳۲- د افغان یاد

۳۳- د خلکو تجربې

۳۴- د غرونو څوکې، عبدالکریم پتنګ.

۳۵- پښتو نوی مصدر.

۳۶- نومورکي مورخین، **پوهاند حبیبي**

۳۷- فواید فقیرالله.

۳۸- د میا فقیرالله پېژند لیک.

۳۹- اسماء الحسنی.

د ژبو او ادبیاتو پوهنځي پر پښتو کتابونو سربېره د وړمې مجله هم په پښتو ژبه تر **۱۳۳۶**ل کال راهیسې بیا تر شپېتمو کلونو پورې خپره کړې ده.

شوه))[1]. همدغه راز دغه پوهنځي د علمي، ادبي او هنري مسايلو په باب په لسګونو سيمينارونه جوړ کړي او يو زيات شمېر لکچرنوټونه او نور درسي مواد يې چاپ او خپاره کړي دي.

[1] پوهنځی ادبیات در چهل سال اخیر، ۱۲۳ مخ.

د ژبو او ادبياتو پوهنځي استادان
او د هغوی کتابونه

۱- پوهاند عبدالحی حبيبي:

لوی استاد پوهاند عبدالحی حبيبي زموږ د هېواد د معاصر فرهنګ او ادب د لويو خدمتګارانو له جملې څخه دی. استاد له يوې خوا د هېواد د فرهنګ د پرمختګ او زرغونتيا لپاره ګڼ شمېر اثار وليکل او له بلې خوا يې د فرهنګي او علمي مرکزونو په جوړولو کې هم کارنده ونډه واخيستله، استاد د يو شمېر نورو فرهنګي بنسټونو ترڅنګ د ژبو او ادبياتو پوهنځي د رغښت په کار کې هم خپلې هلې ځلې نه دي سپمولي او د هېواد ددغه فرهنګي بنسټ په جوړښت او فعاليت کې يې سترې او ستړياوې ګاللي دي. استاد پر **۱۳۲۳**ل کال (د ژبو او ادبياتو پوهنځی د تاسيس له کال څخه) تر **۱۳۲۵**ل کال پورې د ژبو او ادبياتو پوهنځي د رئيس په توګه پاتې شوی[۱]) او تر دې وروسته يې هم پر بېلابېلو وختونو د ژبو او ادبياتو پوهنځي د پښتو او دري ژبو او ادبياتو استاد پاتې شوی دی.

[۱] پښتانه شعرا، پنځم ټوک، ۱۲۲۹ مخ.

ادبي او علمي اثار چاپ شوي دي، د استاد زيات اثار په دري ژبه خپاره شوي دي او يو شمېر يې هم په عربي او اردو ژبو خپاره شوي دي.

څرنګه چې مورږ دلته د پښتو اثارو کتابښود ترتيبوو، نو دلته به د استاد د هغو کتابونو نومونه واخلو، چې په پښتو ژبه ليکل شوي او پر بېلا بېلو وختونو خپاره شوي دي.

((۱- د خوشال ختک مرغلرې (د خوشال ختک کليات) سمون مقابله، تعليقات او مقدمه، کندهار، ۱۳۱۶ل کال چاپ.

۲- د عبدالقادر ختک دېوان؛ سمون، مقابله، تعليقات او مقدمه، کندهار، ۱۳۳۷ل کال چاپ.

۳- پښتو او پښتونواله: کندهار، ۱۳۳۷ل کال چاپ.

۴- پسرلنۍ سندره، پښتو منظومه: کندهار، ۱۳۱۷ل کال چاپ.

۵- د احمدشاه بابا دېوان: سمون، مقابله او مقدمه، کابل، ۱۳۲۲ل کال چاپ.

۶- پټه خزانه: تصحيح، تعليق او دري ترجمه، کابل، ۱۳۲۲ل کال چاپ، تهران، ۱۳۴۰ل کال چاپ، کابل، ۱۳۵۴ دريم چاپ، کابل، ۱۳۵۷ل کال ځلورم چاپ، کابل پوهنتون.

۷- د پښتو ادبياتو تاريخ لومړی ټوک.

۸- د پښتو ادبياتو تاريخ دويم ټوک، کابل ۱۳۲۴ل کال چاپ.

۹- پښتانه شعرا لومړی ټوک؛ کابل، ۱۳۲۰ل کال چاپ.

لپاره، **۱۳۴۷**ل کال چاپ.

۱۱- د افغانستان پېښلیک (کرونولوجي)) کابل، **۱۳۵۳**ل کال چاپ.

۱۲- د پښتو ادبیاتو تاریخ: د ادبیاتو پوهنځي د څلورم ټولګي لپاره، **۱۳۴۷**ل کال چاپ.

۱۳- د البیروني کتابښود: کابل **۱۳۵۲**ل کال چاپ.

۱۴- په اوسني پښتو شعر کې د ژوند څپې: کابل ۱۳۶۰ل کال چاپ.

۱۵- پیر روښان، د خیرالبیان مقدمه: کابل **۱۳۵۳**ل کال چاپ.

۱۶- د پښتو ادب په تاریخ کې قصیده: کابل **۱۳۵۷**ل کال چاپ.

۱۷- پښتو د تاریخ او لغت په رڼا کې: کابل **۱۳۴۷**ل کال.

۱۸- د پښتو ژبې او ادب موقف د مرکزي اسیا د خلکو په تمدونونو کې: (په پښتو او انګلیسي) ژبه خپور شوی، کابل، **۱۳۵۲**ل کال چاپ.

۱۹- د شیخ الاسلام عبدالله انصاري سیرت او شخصیت: کابل **۱۳۴۱**ل کال چاپ.

۲۰- د خوشال سواتنامه: مقدمه او تعلیقات، کابل **۱۳۵۸**ل کال چاپ.

۲۱- د امیر علي شېر فکري او سیاسي شخصیت: کابل ۱۳۶۰ل کال چاپ.

۲۲- پښتو نثر ته کره کتنې: کابل، ۱۳۶۰ل کال چاپ.

۲۴- تذکرة الاولیا، کابل ۱۳۶۲ل کال چاپ.))[1]

دغه راز د استاد حبیبي یو شمېر نورې لیکنې د هېواد په بېلابېلو خپرنیو ارګانونو کې لکه: وږمه، کابل، عرفان مجلو، زېری، ازاد افغانستان جریدو او ځینو نورو خپرونو کې خپرې شوې دي او هم یې د یو شمېر لیکوالو پر ادبي، تاریخي او نورو اثارو لیکنې، حاشیې، تعلیقات او سریزې لیکلي دي.

۲- غلام جیلاني جلالي:

نوموړی هم د هېواد د ملي فرهنګ له لویو خدمتګارانو څخه و، پر خپل وخت یې یو زیات شمېر اثار لیکلي، د اثارو زیاته برخه یې په پارسي ژبه لیکلې، خو په پښتو ژبه کې یې هم د یادونې وړ اثار لیکلي دي. نوموړی ((پر ۱۳۲۵ل کال په ادبیاتو پوهنځي او منځني دارالمعلمین کې د پښتو او دري ژبو استاد پاتې شوی دی.[1])) دا دی دلته دده د دغه استاد د پښتو اثارو یادونه کوو:

((۱- د مصر مختصر تاریخ له ۵۰۰ ق م څخه تراوسه: د کابل کالنۍ ۳ ګڼه کې چاپ شوی دی.

۲- د اولي اعدادي تاریخ، ناچاپ.

---

[1] پښتانه شعرا، پنځم ټوک، (۱۲۷۰-۱۲۷۵) مخونه.

[1] پښتانه شعرا، پنځم ټوک، ۱۲۱۳ مخ.

کال د کابل کالنۍ چاپ.

۴- د پنځم ټولګي حساب: د پوهنې د وزارت له خوا چاپ شوی دی.

۵- د پښتو ادبیاتو اجمالي تاریخ: ۳ ټوک (اریانا دایرة المعارف) کې پر ۱۳۳۷ کال چاپ شوی دی.

۶- د پښتو ځانتنۍ ادب او موسیقي: پر ۱۳۶۰ل کال چاپ شوی دی.

۷- د اندلس مدنیت: د پوهنې وزارت له خوا چاپ شوی دی.

۸- د پښتو ملي ادب او موسیقي: ناچاپ.

۹- د علم صوت رساله: په کابل مجله کې خپره شوې ده.[۲]))

۳- استاد ګل پاچا الفت:

استاد ګل پاچا الفت ((پر ۱۳۳۵ل کال په لومړۍ رتبه د پښتو ټولنې رئیس شو او د پوهنې (ښوونې او روزنې) وزارت د عالي شورا په غړیتوب ومنل شو ، همدارنګه د کابل پوهنتون د حقوقو او ادبیاتو پوهنځیو د پښتو استادي هم ورپه غاړه شوه.[۱])) د استاد الفت اثار په دې ډول دي:

[۲] پښتانه شعرا: پنځم ټوک، ۱۳۶۷ل کال چاپ، ۱۲۱۴-۱۲۱۵ مخونه.

[۱] پښتانه شعرا: پنځم ټوک، ۱۳۶۷ل کال چاپ، ۷-۱۵ مخ.

چاپ.

۲- ښه لمسون: د شعرونو دويمه مجموعه، چې د هغه په خپل ليک ملي ارشيف کې خوندي ده.

۳- عالي افکار: د شعرونو دريمه مجموعه، د ننګرهار مطبعه، ۱۳۲۷ل کال چاپ.

۴- د ازادۍ پيغام: د شعرونو څلورمه مجموعه، کابل افيسټ چاپ.

۵- غوره اشعار: د شعرونو پنځمه مجموعه، کابل، ۱۳۴۱ل کال چاپ.

۶- د زړه وينا: د شعرونو شپږمه مجموعه، کابل، ۱۳۴۱ل کال چاپ.

۷- بله ډيوه: د نثرونو لومړنۍ مجموعه، د پښتو قرائت درسي مرستيال مجموعه، کابل، ۱۳۲۰ل کال.

۸- نوی سبک او نوی ادب: د هنري نثرونو دويمه مجموعه، کابل چاپ.

۹- غوره نثرونه: د ادبي نثرونو دريمه او بشپړه مجموعه، کابل، ۱۳۳۲ل کال چاپ.

۱۰- څه ليکل يا ليک پوهه: څېړنه، ننګرهار مطبعه، ۱۳۳۸ل کال چاپ.

۱۱- املا او انشاء: څېړنه، کابل ۱۳۳۸ل کال چاپ.

۱۲- ليکوالي، (املا او انشاء: کابل، ۱۳۳۹ل کال چاپ.

۱۴- پښتو سندرې: ځېړنه، کابل، **۱۳۲۵**ل کال.

۱۵- ملي قهرمان: (د خوشال خټک په باره کې)، کابل **۱۳۴۴**ل کال چاپ.

۱۶- منطق: علمي اثر، کابل، **۱۳۳۵**ل کال.

۱۷- پښتو کلي پنځم جلد، لومړی ټوک: درسي، کابل، **۱۳۲۱**ل کال.

۱۸- پښتو کلي پنځم جلد، دویم ټوک: درسي، کابل، **۱۳۲۱**ل کال چاپ.

۱۹- لوړ خیالونه او ژور فکرونه: د ادبي نثرونو ترجمه، کابل **۱۳۳۵**ل کال.

۲۰- احمد شاه بابا: له دري نه پښتو ته ترجمه، کابل مجله، **۱۳۲۳**ل کال.

۲۱- نوی څرک: (د پښتو لغاتو مقایسه له نورو ژبو سره).

۲۲- څه ګورم او څه اورم؟

۲۳- اجتماعي نظریات: په پېښور کې چاپ شوی دی.

۲۴- د ټولنې علم: (ترجمه)

۲۵- د موفقیت لار: (ترجمه) [1]

۲۶- اسلام او د اسلام نقش د فرد او جامعې په جوړولو کې: پر **۱۳۵۸**ل کال په لاهور کې چاپ شوی دی.

---

[1] پښتانه شعرا، پنځم ټوک، ۱۳۷۰-۱۳۷۲ مخونه.

شوی دی.

۴- استاد عبدالروف بېنوا:

استاد عبدالروف بېنوا هم یوه موده د ادبیاتو پوهنځي استاد پاتې شوی دی.

پښتو اثار يې دادي:

۱- پښتو کلي: ځلورم جلد، لومړی ټوک، ۱۳۲۰ل کال، پښتو ټولنه.

۲- پردیس: د علامه اقبال د ((مسافر)) نومي منظوم کتاب، په پښتو نظم ترجمه ده، پر ۱۳۲۱ل کال په انیس ورځپاڼه کې خپره شوې ده.

۳- پښتو د شاهانو په دربار کې: (رساله)، ۱۳۲۲ل کال، کابل کالنۍ.

۴- پښتني مېرمنې: (تذکره) ۱۳۲۳ل کال، د مطبوعاتو ریاست.

۵- د هوتکو په دوره کې پښتو: (رساله)، ۱۳۲۴ل کال، کابل مجله کې خپره شوې ده.

۶- میرویس نیکه: ۱۳۲۵ل کال، پښتو ټولنه.

۷- اریایي، فارسي، پښتو مرثیې او وېرنې: تحقیقي رساله، ۲۲-۱۳۲۵ کلونه، کابل کالنۍ.

احمد شا بابا د جلوس د ورځې منتظره ترسیم شوې ده، **۱۳۲۵**ل کال چاپ.

۹- د پیرمحمد کاکړ د دېوان تدوین، تصحیح او مقابله، **۱۳۲۵**ل کال پښتو ټولنه.

۱۰- ادبي فنون: دا کتاب پر **۱۳۲۲**ل کال د پښتو ټولنې له خوا چاپ شوی دی او دا لاندې ادبي فنون یې په پښتو بیان کړي او په پښتو کې یې تطبیق کړي دي: معاني بیان، بدیع، عروض، قافیه، خطابه او د لیکنې اصول، دا کتاب دهغو درسونو مجموعه ده، چې استاد بېنوا د ادبیاتو پوهنځي دافتتاح پر لومړي کال د هغه پوهنځي لومړي ټولګي ته ورښودلي وو.

۱۱- ویښ زلمیان: **۱۳۲۶**ل کال پښتو ټولنه.

۱۲- د ډارمستتر پښتو څېړنې: دا کتاب فرانسوي مشهور لیکوال او مستشرق جیمس ډارمستتر، په فرانسوي ژبه لیکلی، ښاغلی سید قاسم رښتیا په پارسي ترجمه کړی او استاد حبیبي او استاد بېنوا په پښتو ترجمه کړی دی، پر **۱۳۴۲**ل کال د پښتو ټولنې له خوا چاپ شوی دی.

۱۳- د رحمان بابا د دېوان تدوین، تصحیح او مقابله، وړه جیبي قطع، **۱۳۲۸**ل کال چاپ.

۱۴- خوشال ختک څه وایي؟ یو وار په هند کې چاپ شوی او دویم ځل پر **۱۳۲۹**ل کال د مطبوعاتو د مستقل ریاست له خوا چاپ شوی دی.

۱۶- د کاظم خان شیدا د دېوان تدوین، تصحیح او مقابله، ۱۳۳۳ل کال، پښتو ټولنه.

۱۷- پرېشانه افکار: د شعرونو مجموعه، ۱۳۳۵ل کال، د کابل راډیو نشراتي څانګه.

۱۸- ګیتانجلي: د رابندرنات ټاګور اثر، پښتو ترجمه، ۱۳۳۶ل کال، د کابل راډیو نشراتي څانګه.

۱۹- لنډۍ: یو شمېر پښتو منتخبې لنډۍ له پارسي او انګرېزي ترجمې سره، انګرېزي ترجمه یې ښاغلي شریفي کړې ده، دغه ترجمه له ښو رنګه تابلوګانو سره پر ۱۳۳۷ل کال د کابل راډیو له خوا چاپ شوې ده.

۲۰- خوشال او پسرلی: پر ۱۳۳۷ل کال د کابل راډیو د پښتون ږغ مجلې له خوا چاپ شوې ده.

۲۱- د زړه خواله: ادبي نثرونه، پر ۱۳۳۸ل کال په اصلاح ورځپاڼه کې خپاره شوي او هم د یو مستقل اثر په توګه چاپ شوي دي.

۲۲- پښتو قرائت: د لسم ټولګي لپاره، ۱۳۳۹ل کال چاپ.

۲۳- زوړ ګنهکار: ۱۳۳۶ل کال چاپ.

۲۴- اشتباه: (ډرامه)

۲۵- اوسني لیکوال، لومړی ټوک، ۱۳۴۰ل کال، د مطبوعاتو مستقل ریاست.

۲۶- اوسني لیکوال، دویم ټوک ، د مطبوعاتو مستقل ریاست.

او انکشاف لوی مدیریت[1].

۵- قیام الدین خادم:

استاد قیام الدین خادم هم د یوې مودې لپاره په ادبیاتو پوهنځي کې تدریس کړی دی، اثار یې دا دي:

چاپ شوي اثار:

۱- معلم پښتو: د کندهار چاپ.
۲- پښتو کلی: ۱-۴ ټوکونه (له مګرو سره).
۳- د کوچنیانو اخلاقي پالنه: (ترجمه)
۴- نوی ژوندون: (د ادبي نثرونو مجموعه)
۵- پښتونولي: (د پښتو دودونه او اخلاق).
۶- بایزید روښان: (تاریخي، تحقیقي رساله)
۷- د شریف سرګذشت: (له اردو نه ترجمه شوی ناول)
۸- د مرغلرو امېل: (د شعرونو لومړۍ مجموعه)
۹- ثاروان: (د شعرونو دویمه مجموعه)
۱۰- خیالي دنیا: (د ادبي نثرونو دویمه مجموعه)
۱۱- نبوغ او عبقریت: (اجتماعي فلسفي څېړنه)

---

[1] اوسني لیکوال، ۳ ټوک، ۱۵۱۰-۱۵۱۲ مخونه.

۱۳- د پښتو ننني ليکوال: تذکره پر ۱۳۱۷ او ۱۳۱۸ل کال په کابل کالنۍ کې چاپ شوې ده.
۱۴- د پښتو د تاريخ يوه سره پاڼه.
۱۵- د خوشال او رحمان موازنه.
۱۶- مکارم الاخلاق: (له عربي څخه ترجمه)
۱۸- پښتانه شعرا: د لومړي او دويم ټوک ځينې برخې.
۱۹- پارسيان څوک وو؟: (تاريخي څېړنه)
۲۰- په تذکرة الاوليا تبصره.
۲۱- کوشانيان څوک وو؟: (تاريخي څېړنه).
۲۲- د بابا نصيحت نامه: (منظومه).
۲۳- سيدکمال او ببوجانه: (داستان).
۲۴- د پښتو پټی: (د پښتو الف بې په باره کې).
۲۵- لوی اصحابان: (مذهبي تاريخ او سيره).
۲۶- نشنيليزم او انتر نشنليزم: (مليت او بين المليت).
۲۷- افغاني حکومت.
۲۸- د پښتو نثر تاريخي تطورات او د نثر ليکونکو تذکره: کابل کالنۍ ۱۳۱۹-۱۳۲۰ کلونه.
۲۹- معياري پښتو.
۳۰- لرغوني پښتانه قومونه.
۳۱- پښتو قرائت د دويم ټولګي لپاره.
۳۲- پښتو قرائت د دريم ټولګي لپاره.

د چاپ آثار:

۱- د پښتونخوا قيصې.

۲- مکالمات.

۳- عزيزه حب خير.

۴- سورګل.

۵- کانفرانسونه.

۶- کره پښتو.

۷- پښتو زده کړه.

۸- نصوص الحکم.

۹- د پښتو شاعري.

۱۰- پښتو په غربي ليکدود.

۱۱- پښتني پور.

۱۲- پېړۍ او پښتانه.

۱۳- د پښتنو قامولي.

۱۴- غوره سندرې.

۱۵- د پښتو مشاعرې.

۱۶- اينده پښتنو ته.

۱۷- د تنقيد حق.

۱۸- ساتلې خزانې

۱۹- د پښتو ولسي ادب.

۲۰- د شعرونو درېيمه مجموعه.

۲۱- د ادبي نثرونو مجموعه

۲۳- مجلسي شاعران.

او نور...[1]

۲- پوهاند صديق الله رښتين:

پوهاند صديق الله رښتين د پښتو ادب يو لوی خدمتګار او عالم دی. رښتين صاحب زياته موده د ژبو او ادبياتو پوهنځي د پښتو څانګې استاد پاتې شوی او زموږ د ځوان نسل د روزنې لپاره يې د يادونې وړ هلې ځلې کړې دي. د استاد رښتين اثار په دې ډول دي:

۱- پښتانه شعرا: دويم ټوک.

۲- پښتو کلي لومړی ليار ښوونکی.

۳- پښتو کلي شپږم سمستر

۴- د پښتو ادب تاريخ.

۵- پښتو اشتقاقونه او ترکيبونه.

۶- د پښتو لومړی ګرامر (فارسي)

۷- نوی ژوند: (د پښتونستان په باره کې)

۸- د پښتنو مجاهدې: (تاريخي اثر)

۹- د مومند عبدالحميد ديوان.

۱۰- د پښتو قيصې.

۱۱- پښتونيار.

---

[1] پښتانه شعرا، پنځم ټوک، ۱۲۰۰- ۱۲۰۳ مخونه.

۱۳- دهند سفر.
۱۴- د خوشال خټک بازنامه.
۱۵- دمعارف د دویم او دریمو ټولګیو قرائت.
۱۶- د معارف د شپږم ټولګي دینیات.
۱۷- د پښتونستان واقعات: (رساله).
۱۸- پښتو ادبیات: (رساله)
۱۹- پښتو نثر.
۲۰- د پښتو ادب درې مشهورې کورنۍ.
۲۱- د پښتو او سانسکریت نژدېوالی.
۲۲- پښتو ژبښودنه.
۲۳- نومیالي شاعران.
۲۴- ادبي او تاریخي سمونې.
۲۵- ګرامري اصطلاحات.
۲۶- دیني هنداره: (له عربي نه ژباړه)
۲۷- د خوشال طب نامه: (چاپونه، کتنه او سمونه)
۲۸- د حمید نیرنګ عشق: (چاپونه، کتنه او سمونه).
۲۹- د میا شرف عروض: (چاپونه، کتنه او سمونه).
۳۰- پښتنې مېرمنې: (ډرامه، ناچاپ).
۳۱- د ژوند وظیفې: (ترجمه، ناچاپ)
۳۲- ځلاندې پلوشې: (ترجمه، ناچاپ).
۳۳- د پښتو اشعارو قسمونه: ناچاپ

۳۵- د ننګرهار او قطغن سفر: ناچاپ
۳۶- د پښتونستان مقالې: ناچاپ
۳۷- د معارف د دویم ټولګي پښتو قرائت: ناچاپ.
۳۸- د ژوند سندره: ناچاپ
۳۹- د مصر سفر: ناچاپ.
۴۰- د شوروي اتحاد سفر: ناچاپ.
۴۱- د قلمي نسخو د څېړنې لار: ناچاپ
۴۲- پښتو پېژندنه: ناچاپ
۴۳- روښان ستورې: ناچاپ
۴۴- سبک پېژندنه: ناچاپ
۴۵- د هېواد ننداري: ناچاپ
۴۶- نومیالي پوهان: ناچاپ
۴۷- پښتني لارښود: ناچاپ
۴۸- د هند کتابخانې: ناچاپ
۴۹- د پښتو قلمي نسخې: ناچاپ
۵۰- د مهتمم پېژندنه: ناچاپ
۵۱- د خپلواکۍ هڅې: ناچاپ
۵۲- د پښتو تاریخي څېړنه: ناچاپ
۵۳- تاریخي لیکونه: ناچاپ
۵۴- د فکر پلوشې: ناچاپ
۵۵- د شعرونو مجموعه: ناچاپ

۵۷- خوږه ورږمه: ناچاپ

۵۸- نړۍ وال کنفرانسونه: ناچاپ

۵۹- رنګارنګ ګلونه: ناچاپ

۶۰- د پښتو نثر هنداره: چاپ.[۱]

۷- اکاډمیسین پوهاند عبدالشکور رشاد:

استاد عبدالشکور رشاد د هېواد له نومیالیو پوهانو څخه یو پوه دی. ډېره موده د کابل پوهنتون د ژبو او ادبیاتو پوهنځي د پښتو څانګې د استاد په توګه پاتې شوی دی او زموږ د اوسني ادبي بهیر زیات لیکوال د استاد له پوهنیزو وړانګو څخه برخمن شوي دي. دا دی دلته د استاد د پښتو اثارو یادونه کوو:

((۱- لودي پښتانه: پښتو ټولنه، **۱۳۳۲** کال چاپ.

۲- د تولستوي دري نکلونه: ژباړه، د هېواد ورځپاڼې له خوا پر **۱۳۳۹** کال کې چاپ.

۳- د زړه ویني: شعرونه، **۱۳۷۰** ل کال چاپ.

۴- د بېلتون غږ: ناچاپ.

۵- لاله: ناچاپ

۶- روڼې اوښکې: ناچاپ

۷- ملحد شاهي او ملاشاهي: شعرونه، ناچاپ.

---

[۱] اوسني لیکوال: عبدالروف بېنوا، لومړی ټوک.

له خوا چاپ شوی دی.

۹- پښتو قرائت: د (۱۲) ټولګي لپاره، د ښوونې او روزنې وزارت له خوا چاپ شوی دی.

۱۰- د احمد شاه بابا د شهنامې تحشیه او تعلیق.

۱۱- د قیصه خوانی خونړۍ پېښه: د سرحدونو چارو وزارت له خوا چاپ شوی دی.

۱۲- مکتبي قاموس چې له (۲-۱۲) ټولګي پورې د ښوونځیو د پښتو کتابو د پنځو او شپږو زرو لغاتو تشریح کوي.))[۱]

۱۳- ډیلی د پښتنو په وخت کې: **۱۳۳۹**ل کال چاپ.

۱۴- د امیر خسرو دهلوي هندي شاعري: **۱۳۵۳**ل کال

۱۵- د خیر البیان په سریزه کې دري مقالې: **۱۳۵۳**ل کال

۱۶- د خیر البیان لغتونه: په ۱۲۲ مخونو کې د **۱۳۵۳**ل کال چاپ.

۱۷- د دولت لواڼي د دیوان سریزه: د **۱۳۵۳**ل کال چاپ.

۱۸- د واصل روښاني د څو شعرونو سریزه او سموونه، د **۱۳۵۳**ل کال چاپ.

۱۹- پاڼي نې، اښت او هیایي او په هغه کې پښتو کلمې، د **۱۳۵۴** ل کال چاپ.

۲۰- ګیتانجلي سریزه په ۱۰۴ مخونو کې د **۱۳۵۴**ل کال چاپ.

۲۱- د تاج سریزه: د **۱۳۵۴**ل کال چاپ.

---

[۱] اوسنی لیکوال، لومړی ټوک.

۲۳- د ګلشن روه سریزه، په ۱۹۲ مخونو کې د **۱۳۵۲**ل کال چاپ.

۲۴- د احمد شاه بابا د څو اشعارو د پښتو شرحې سریزه، د **۱۳۵۲**ل کال چاپ.

۲۵- د احمد شاه بابا د دیوان غورچاڼ د **۱۳۵۷**ل کال چاپ

۲۶- بدیع: درسي کتاب د دارالمعلمین له خوا پر **۱۳۵۹**ل کال کې چاپ شوی دی.

۲۷- د پښتو تجدیدونو تاریخچه، په ۷۴ مخونو کې د **۱۳۵۹**ل کال چاپ.

۲۸- د ابن سینا د مخارج الحروف پښتو ژباړه.

۲۹- د اسماالحسنی سریزه، د **۱۳۵۹**ل کال چاپ.

۳۰- د څمکنو میا عمر، د ۱۳۶۰ل کال چاپ.

۳۱- د حاجي جمعه بارکزي د دیوان سریزه او لغتنامه د ۱۳۶۱ل کال چاپ.

۳۲- پر افغانستان او هند برتانوي څو خبرې، د ۱۳۶۱ل کال چاپ.

۳۳- د پټې خزانې فرهنګ.

۳۴- درباره ظفرنامه اکبري و ناظم ان، د **۱۳۶۵**ل کال چاپ.

۳۵- لس مقالې.

۳۶- سوبهیاش چند رابوس.

د استاد ناچاپ اثار:

شاعران معرفي شوي، چې په اردو ژبه يې شعرونه ويلي دي، په دغه اثر کې (۳۸۳) تنه شاعران راغلي دي.

۲- پښتانه شعرا: (په فارسي ژبه کې) په دغه اثر کې (۲۰۰) تنه شاعران معرفي شوي دي.

۳- ايا؟، په دغه اثر کې هغه تېروتنې په ګوته شوي، چې هغه په پښتو او فارسي ادبياتو او تاريخ کې د پاملرنې وړ دي.

۴- غالب جنګ نواب احمدخان بنګښ او د هغه کورنۍ.

۵- د پښتني قومونو او قبايلو په باب ياداښتونه، په ۲۰۰ مخونو کې.

۶- مستشرقين: په دغه اثر کې (۲۰۰) ختيځپوهان چې د افغانستان پښتو او فارسي ژبو په باب يې څېړنې کړي، معرفي شوي دي.

۷- امين الملک ګل محمدخان غورياخېل بابړ او د هغه کورنۍ (چې د استاد له نيکونو څخه دی).

۸- ملي قهرمان غازي محمداکبرخان.

۹- سوري پښتانه (لکه لودي پښتانه چې مخکې مو ياد کړل).

۱۰- د کندهار د مدرسو تدريسي نصاب.

۱۱- حضرت ابوبکرصديق(رض) په پښتو ژبه، ۱۴۰ مخونو کې.

۱۲- په زړه فارسي او اوستا کې پښتو کلمې (د ماسترۍ دورې لپاره).

۱۳- د کندهار زيارتونه.

لومړی ټوک: (۱۰۰۰) مخه.

دویم ټوک: (۵۰۰) مخه

درېیم ټوک: (۱۰۰۰) مخه

څلورم ټوک: (۴۷۰) مخه

پنځم ټوک: (۴۸۰) مخه

شپږم ټوک: (۹۲) مخه، چې تراوسه هم ترلاس لاندې دی.

۱۵- جغرافیایي یادښتونه: دغه اثر دوه ټوکه دی.

۱۶- د کندهار تاریخي یادښتونه: په دوه ټوکه کې:

لومړی ټوک: تر مغولو دمخه د کندهار په باب.

دویم ټوک: تر مغولو وروسته د کندهار په باب.

۱۷- د احمد شاهي عصر نومیالي، په دوه ټوکه کې:

لومړی ټوک: هغه برخه ده، چې د احمد شاهي شاهنامې د تعلیقاتو په نامه راغلي دي.

دویم ټوک: له احمد شاهي شاهنامې پرته نور نومیالي دي.

۱۸- پښتانه مشاهیر: دا اثر درې ټوکه دی:

لومړی ټوک: (۱۵۰) مخه، دویم ټوک(۲۰۰) مخه او درېیم ټوک تر لاس لاندې دی.

۱۹- د طریقت شجرې: د هغو طریقو په باب دی، چې په افغانستان او پښتنو کې مشهورې دي.

۲۰- نسبي شجرې: دغه شجرې څلور ټوکه دي:

کورنۍ.

دویم ټوک: د سدوزیو پاچهانو او شهزاده ګانو په باب.

دریېم ټوک: د محمدزیو پاچهانو او شهزاده ګانو په باب.

څلورم ټوک: د پښتنو قومونو په باب عمومي شجرې.

۲۱- سل متله په اوو ژبو: دغه اثر په څلورو ټوکو کې تراوسه کښل شوی دی. دغه متلونه، په پښتو، فارسي، عربي، روسي، انګرېزي او اردو ژبو لیکل شوي دي.

۲۲- دوه زره (۲۰۰۰) پښتو متله په روسي ژبه.

۲۳- د خوشال فرهنګ: دغه اثر په اوو ټوکو کې دی:

لومړی ټوک: طب نامه، دویم ټوک: بازنامه، دریېم ټوک: رباعیات او قطعات، څلورم ټوک: دستارنامه، پنځم ټوک: غزلیات او قصاید، شپږم ټوک: رباعیات او قطعات، اووم ټوک غزلیات او قصاید.

۲۴- د پټې خزانې فرهنګ دویمه برخه.

۲۵- د ګلشن روه لغتنامه.

۲۶- د خیرالبیان لغتنامه.

۲۷- د فرهنګونو په باب: په دغه اثر کې ټول هغه فرهنګونه چې په ختیز کې کښل شوي دي، معرفي شوي:

ـ پښتو فرهنګونه د الفبا په ترتیب.

ـ پارسي فرهنګونه د الفبا په ترتیب.

ـ عربي فرهنګونه د الفبا په ترتیب.

ـ هندي فرهنګونه د الفبا په ترتیب.

۲۸- بدیع: په (۲۷۱) مخونو کې.

۲۹- بیان: په (۳۱۷) مخونو کې.

۳۰- قافیه: په (۳۰۰) مخونو کې.

۳۱- عروض: په دوو ټوکو کې، لومړی ټوک (۷۲۷) او دویم ټوک (۳۵۰) مخونو کې.

۳۲- معاني: په (۳۸۳) مخونو کې.

۳۳- نقد: د پښتو، پارسي او عربي ادبیاتو په تاریخي او علمي برخو کې په (۲۹۳) مخونو کې.

۳۴- په ګلشن روه کې د بابو جان منتخباب نثر نه دی (د پوهاندی اثر).

۳۵- لوی احمد شاه بابا د خلکو له نظره)). [1]

۳۶- د کارنامو مېرمنې، ناچاپ.

۸- حبیب الله تږی نیازی:

حبیب الله تږی یوه ټاکلې او یوه د یادونې وړ موده د کابل پوهنتون د ژبو او ادبیاتو پوهنځي د پښتو څانګې د استاد په توګه پاتې شوی دی.

پښتو اثار یې په دې ډول دي:

[1] خالق رشید، قلم جریده، ۱۳۷۰ل کال د لیندۍ ۳۴-۳۵ ګڼه، ۵-۷ مخونه.

جان هال تالیف دی، چې استاد ترې ترجمه کړی، خو چاپ شوی نه دی.

۲- د شعرونو یوه مجموعه: چاپ شوې نه ده.

۳- د لیک تاریخ او تحول: په متفرق ډول په کابل مجله کې چاپ شوی دی.

۴- معاصر افغاني ادب: ډېره مختصره برخه یې د ۱۳۳۹ل کال په کابل کالنۍ کې خپره شوې ده.))[1]

۹- پوهاند دوکتور مجاور احمد زیار:

پوهاند دوکتور مجاور احمدزیار د هېواد له مخکښو لیکوالو او وتلو ژبپوهانو څخه دی. استاد د خپل ژوند یوه زیاته برخه د کابل پوهنتون د ژبو او ادبیاتو پوهنځي پښتو څانګه کې د استاد په توګه تېره کړې ده او تر اوسه یې یو زیات شمېر اثار او لیکنې د هېواد په دننه او بهر کې خپرې شوې دي، دلته یې د ځانګړو اثارو یادونه کوو:

۱- نومترنګونه یا اسمي ترکیبونه: په الماني ژبه د سویس د برن پوهنتون د ۱۹۷۴م کال خپرونه.

۲- پښتو پښوېیه (ګرامر): د کابل پوهنتون د ۱۳۶۲ل کال خپرونه.

[1] اوسنی لیکوال، عبدالروف بېنوا، لومړی ټوک، ۱۹۲ مخ.

کال خپرونه.

۴- پښتو لیکلار: د ننګرهار د بایزید روښان پوهنتون د ۱۳۶۰ل کال خپرونه.

۵- زنداني نغمې: د شعرونو مجموعه، ۱۳۵۹ل کال چاپ.

۶- سوزونه او سازونه: شعري غونډ، د چاپ او خپرونې د دولتي کمېټې ریاست، ۱۳۶۴ل کال چاپ.

۷- اور او وینې: د شعرونو غونډ، د چاپ او خپرونې د دولتي کمیټې ریاست، ۱۳۶۴ل کال چاپ.

۸- وینه او مینه: شعري غونډ، د ملي دفاع وزارت، د ۱۳۶۰ل کال خپرونه.

۹- نظر کوتاهی بر زبان وزبان شناسي: د کابل پوهنتون ګستنر چاپ ۱۳۶۳ل کال.

۱۰- پښتانه او ورونه ملیتونه: ژباړه، د چاپ او خپرونې د دولتي کمېټې ریاست، ۱۳۶۶ل کال.

۱۱- مینه د زړه په وینه: رمان، ۱۳۷۲ل کال چاپ، لاهور.

۱۲- اندو ژوند: شعري طرحې او څلوریځې، د سرحدونو چارو وزارت، ۱۳۶۸ل کال چاپ.

۱۳- پښتو-دري فرهنګ: د برلین د پوهنتون په غوښتنه کښل شوی دی.

۱۴- ګلکځونه: شعري غونډ، د افغانستان د لیکوالو د انجمن خپرونه، ۱۳۶۷ل کال.

شوی دی.

۱۶- د پښتو الماني ژباړيز پرابلمونه (په الماني ژبه، ناچاپ

۱۷- سپين غر: شعري غونډ ، ناچاپ.

۱۸- کارپوهه (رارګولوژي): برخه برخه په فولکور مجله کې خپره شوې ده.

۱۹- ټولنوال رياليزم: برخه برخه په هنر او ژوندون مجلو کې خپور شوی دی.

۲۰- پښتو ګړدودونه (لهجې): په وړمې مجله کې چاپ شوی دی.

۲۱- پښتو آر پوهه (اتمولوژي): تر ((ژ)) پورې په وړمه مجله کې خپره شوې ده.

۲۲- پښتو بدلمېچ يا پښتو شعر څنګه جوړېږي؟: د اطلاعاتو او کلتور وزارت، ۱۳۶۹ل کال.

۲۳- ليکونه (په پښتو ،دري،الماني او انګليسي) ناچاپ.

۲۴- ځان پېښې (په پښتو ، دري، الماني او انګليسي، ناچاپ

۲۵- د هېواد پر ۱۴ ژبو (پښتو ، دري، ازبکي، ترکمني، بلوڅي، براهوي، ورخي، پشه يي، پاراسوني، کتي (نورستان) ، ګوجرو ، ((ګجراتي)) تيرو ((تيراهي)) ، شغني، کشمونډي، ۱۰۴ ټوکه ګړدودي (لهجوي خبرنې چې د سويس د ملي فونډ له خوا د يونسکو په سپارښتنه د افغانستان (د ژبپوهنې اتلس) په نامه په برن پوهنتون کې ترکار لاندې دي.

۲۶- پښتو ، دري، پشه يي فولکوري څېړنې.

فرهنګي ټولنه، **۱۳۷۲**ل کال.

۲۸- ګلوبيبونه: شعري غونډ، د سيد جمال الدين افغان فرهنګي ټولنه، **۱۳۷۲**ل کال.

۲۹- رزم و بزم: شعري غونډ، د سيد جمال الدين افغان فرهنګي ټولنه، **۱۳۷۲**ل کال.

۳۰- څڅواکي: شعري غونډ، د سيد جمال الدين افغان فرهنګي ټولنه، **۱۳۷۲**ل کال.

۳۱- ننداريک (ډرامه): پر **۱۳۵۷**ل کال کښل شوې، خو چاپ او ننداري ته نه دی وړاندی شوی.

۳۲- د پښتې خزانې ليکزيکي شننه (پښه خزانه، لغوي خزانه)، **۱۳۷۵**ل کال چاپ.

۳۳- د هندو اروپايي ژبو لرغونی تاريخ (له الماني سرچينو څخه ژباړه)، د کابل مجلې د **۱۳۷۰**ل کال د **۳** ګڼې برابر **۳۴** مخونه يې نيولي دي.

۳۴- د پښې خزانې الماني ژباړه او ګرامري شننه، دا ژباړه د فرانسوي افغانپوهاند (کيفر) لپاره شوې ده.

۳۵- سيندګی (جيبي قاموس) **۱۳۷۳**ل کال چاپ.

۳۶- تر ۱۱۰۰ زياتې علمي، ادبي، تحقيقي او ژورناليستيکي ليکنې په پښتو، دري، انګليسي او الماني د هېواد دننه او د باندې خپرې شوي دي. دغه راز يې يو لړ ادبي اثار (د شوروي

داسې نورو ژبو اړول شوی دی.

د ژوندون مجلې د ۱۳۶۷ل کال د میزان او عقرب د ګڼې له مخې د زیار صیب د اثارو شمېر په دې ډول ښوول شوی دی: داثارو ټول شمېر یې له مقالو پرته ادبي (۱۰) اثره، علمي (۱۲) اثره، تحقیقي (۱۰۴) اثره، مجموعي (۱۳۰) اثره.))[1]

۱۰- پوهاند محمد رحیم الهام:

استاد محمد رحیم الهام د علومو اکاډمۍ د غړي او یوه زیاته موده د کابل پوهنتون د ژبو او ادبیاتو پوهنځي د دري او پښتو څانګو د استاد په توګه پاتې شوی دی. استاد خپلې زیاتې لیکنې په دري ژبه کړي دي. موږ به یې دلته د پښتو اثارو پېژندنه وکړو:

۱- په اسلامي تصوف یوه مقدمه، ناچاپ.

۲- د تشریحي ژبپوهنې مقدمه، په کابل مجله کې چاپ شوې ده.

۳- د ژبڅېړنې مقدمه، په کابل، وږمه او رهبر مجلو کې خپره شوې ده.

۴- د پښتو ژبې فونیمي جوړښت تحلیل (د پوهندوی علمي رتبې ته) ناچاپ.

۵- د پښتو ګرامر طرح: په وږمه مجله کې چاپ شوی دی.

---

[1] استاد زیار د پښتني فرهنګ یو ځلاند ستوری. محمد اسماعیل یون، ۱۳۷۲ل کال، لاهور.

چاپ شوی دی.

۷- تطبیقي ادب: (پښتو ژباړه) په کابل مجله کې چاپ شوی دی.

۸- د پښتو او انګرېزي مقابله يي فونيم پېژندنه (د ماسترۍ تیزس) ناچاپ.

۹- د سانسکريت د دوو ټوټو شعرونو ترجمه او تحليل، ۲ ټوکونو کې، ناچاپ.

۱۰- ادبي مسالې: د ليکوالو انجمن خپور کړی دی.

۱۱- پښتو خجڅېړنه، يرژي پيچکا، ژباړه، ۱۳۶۸ل کال چاپ.

۱۱- پوهاند سيد بهاوالدين مجروح:

استاد مجروح پر ۱۹۵۹م کال د ادبياتو پوهنځي رئيس او هم پر ۱۹۷۰م کال د دويم ځل لپاره د نوموړي پوهنځي رئيس و. همدا راز استاد مجروح زياته موده د ادبياتو پوهنځي د تاريخ او فلسفې د څانګې استاد پاتې شوی دی.

د مجروح صيب پښتو اثار دادي:

۱- د جبر او اختيار ډيالکټيک: د ادبياتو پوهنځي چاپ.

۲- ځانځاني ښامار: د ادبياتو د پوهنځي چاپ.

۳- د مور پيغام: پښتو منظومه، د پېښور چاپ.

۴- دښمن وپېژنئ: يوه تحليلي ليکنه ده، د پېښور چاپ.

۵- نا اشنا سندرې: د پېښور چاپ.

دي.

۱۲- پوهاند عبدالرزاق زهیر:

عبدالرزاق زهیر هم یو وخت د ژبو او ادبیاتو پوهنځي استاد پاتې شوی دی، دلته یې د اثارو یادونه کوو:

۱- د اروپا ادبي لیکونه: پر **۱۳۳۵**ل کال یې تالیف کړی او ادبیاتو پوهنځي ته یې سپارلی دی.

۲- د پښتو ادب سخنوران: پر **۱۳۳۶**ل کال یې د مطبوعاتو په کالنیو جایزو کې د خوشال خټک جایزه اخیستې.

۳- د انشا فن او لیکوالي: په عرفان مجله کې، پر ۱۳۴۱ل کال خپور شوی دی.

۴- پښتو ادب: پر **۱۳۴۱**ل کال په پوهنې مجله کې خپور شوی دی.

۵- شهلا: ټولنیز- اقتصادي داستان، **۱۳۳۲**ل کال په انیس کې خپور شوی دی.

۶- پښتو متلونه: چاپ شوي نه دي.)) [1]

۱۳- پوهاند دوکتور محمد حسن کاکړ:

[1] اوسنی لیکوال، ۲ ټوک، ۱۳۴۱ل کال، **۵۷۱-۵۷۲** مخونه.

بهرنیو زده کوونکو په کورس کې ښوونکی و. دغه لاندې اثار یې لیکلي دي.

۱- سود او زیان: ناچاپ

۲- د لرغوني یونان ژوند او فکر: ناچاپ

۳- پښتو د باندنیو لپاره: ناچاپ

۴- د ماکسیم ګورکي ادبي نکلونه: (ژباړه) پر **۱۳۳۹**ل کال د پښتو ټولنې له خوا چاپ شوی دی.

۵- د برتانیې سیاسي سیستم: ژباړه، ناچاپ،

۶- اوسنی سیاسي فلسفې: ژباړه، ناچاپ.))[1]

۱۴- عبدالباري اشنا:

نوموړی هم ((یو وخت د ادبیاتو پوهنځي استاد پاتې شوی دی تر اوسه یې دغه اثر لاسته راغلی دی:

۱- ادبیات: پر **۱۳۶۶**ل کال په طلوع افغان او ونیزه او هم په ځانګړي ډول خپور شوی دی.))[2]

ګل محمد نورزی:

[1] اوسنی لیکوال، دریم ټوک، **۱۳۴۶**ل کال، **۱۰۶۹**-۱۳۷۰ مخونه.

[2] اوسنی لیکوال، دریم ټوک، **۱۳۴۶**ل کال، **۱۰۶۹**-۱۰۷۷ مخونه.

پښتو څانګې استاد پاتې شوی دی، دغه لاندې اثار یې لاسته راغلي دي:

۱- د مغلو په دولت کې د وروستیو کودتاوو تاریخ: له روسي ژبې نه پښتو ته ژباړل شوی او په دوو ټوکو کې پر **۱۳۵۲**ل کال، د کابل پوهنتون له خوا چاپ شوی دی.

۲- د درانیانیو امپراتوري: ژباړه، **۱۳۵۸**ل کال، پښتو ټولنه.

۳- مفتش: د ګوګول د یو اثر ژباړه، د لیکوالو ټولنه.

۴- د ماشومانو قیصې: د ماشومانو لپاره دوه واړه کتابونه دي چې له روسي ژبې څخه ژباړل شوي او دواړه په شوروي کې چاپ شوي دي.

۵- خوشال پېژندنه: درسي نوټ دی، لنډیز یې په ګستزډول چاپ شوی دی.

۶- د پښتو ادبیاتو ژانرونه: ناچاپ

۷- ادبي مکتبونه: ناچاپ

سعد الدین شپون:

سعد الدین شپون د ادبیاتو پوهنځي فارغ التحصیل دی او هم په نوموړي پوهنځي کې استاد پاتې شوی دی، تراوسه یې دغه اثار لیکلي دي:

۱- پرخه په ترخه: د شعرونو جونګ، په پېښور کې چاپ شوی دی.

خپرې شوي دي.

۳- لیکوالي: **۱۳۵۲**ل کال، د ژبو او ادبیاتو پوهنځي د پښتو څانګې له خوا.

نور احمد شاکر:

استاد نوراحمد شاکر څه د پاسه پنځه ویشت کاله د ادبیاتو پوهنځي استاد پاتې شوی دی. دغه اثار یې تراوسه چاپ شوي دي:

۱- بدیع او بیان: د لسمو او دولسمو ټولګیو لپاره، د ښوونې او روزنې د وزارت له خوا ، پر **۱۳۶۵**ل کال خپور شوی دی.

۲- ژبنۍ څېړنې: د ادبیاتو پوهنځي له خوا چاپ شوی دی.

ـ پاینده محمد زهیر:

یوه موده د ژبو او ادبیاتو پوهنځي د استاد په توګه پاتې شوی دی. اثار یې په لاندې ډول دي:

۱- د افغانستان د معارف تاریخ: پاینده محمد زهیر او ډاکتر محمد یوسف علمي په ګډه ترتیب کړی او پر **۱۳۳۹**ل کال د پوهنې وزارت له خوا چاپ شوی دی.

۲- پښتو خبرې: کابل، ۱۳۱۴ل کال چاپ.

۳- د پښتو لغات: (۴۰۰ لغات) ، ۱۳۱۴ل کال چاپ.

۴- د پښتو زر متلونه: کابل مطبوعات، ۱۳۱۷ل کال چاپ.

۶- پښتو فولکوري مجموعه: (په درېيو رسالو کې)، **۱۳۲۷**ل کال چاپ.

۷- د پښتو ادب او انشاء: ادبياتو پوهنځی، **۱۳۲۵**ل کال.

۸- د پښتو تحليلي او مقايسوي ګرامر.

۹- پښتو منثورې ادبي ټوټې.

۱۰- د پښتو يرغل: (ژباړه).

۱۱- په پښتو ژبه د معارف وزارت لپاره د ځينو درسي کتابونو لکه: (فزيک، کيميا، جغرافيه، رياضي، هندسې، دينياتو، تاريخ او بيولوژي ژباړه.

۱۲- د راډيو درسونه: په پښتون ژغ مجله کې چاپ شوي دي.

۱۳- د پښتو رهنما: په نوي طرز د پښتو زده کوونکو لپاره.

۱۴- د پښتو بول چال: په پښتو او فارسي په نوي طرز.

۱۵- د کليوالو ښوونځيو لومړی کتاب: په نوي طرز، ۱۳۲۸ل کال، کابل.

۱۶- د پښتو قرائت: د لومړيو ښوونځيو لپاره.

۱۷- د پښتو قرائت: د منځنيو ښوونځيو لپاره.

۱۸- د پښتو قرائت: د ثانوي ښوونځيو لپاره.

۱۹- د دايرة المعارف د رسالو ژباړه: ټولې ۱۴ رسالې.

۲۰- د مرحوم مستغني د کلياتو تدوين او د سريزې ليکنه.

لپاره پر **۱۳۲۶ل** کال لیکل شوې ده.))[۱]

محمد اعظم ایازی:

محمد اعظم ایازی یو وخت د ادبیاتو پوهنځي استاد پاتې شوی دی، پښتو اثار یې دادي:

۱- قواعد پښتو: په کابل کې چاپ شوی دی.

۲- الفاروق: له اردو څخه ژباړل شوی، ناچاپ.

۳- ریاضي او جغرافیه له لومړي څخه بیا تر څلورم جماعته پورې چاپ شوی دی.

۴- الانسان: له اردو څخه ژباړه، ناچاپ.

۵- لس زره لغاتونه: کابل چاپ.

۶- د پښتو ګرامر: چاپ.[۲]

طاهر علمي:

د ادبیاتو پوهنځي استاد پاتې شوی دی. اثار یې دادي:

۱- د روښانیانو د تصوف په باب: ناچاپ.

۲- د پښتو معاصر ادب: لکچر نوټ.

نصرالله سوبمن:

---

(۱) اوسنی لیکوال دویم ټوک، **۵۵۸-۵۵۹** مخونه.

(۲) اوسنی لیکوال، لومړی ټوک، **۱۱۵** مخ.

اثار يې دادي:

۱- د لرې شرق او جنوبي شرقي اسيا جغرافيه: پر **۱۳۵۲**ل کال د کابل پوهنتون له خوا چاپ شوی دی.

۲- د کابل سلطنت بيان (ژباړه): د پښتو څېړنو بين المللي مرکز، **۱۳۵۹**ل کال چاپ.

۳- دراني احمدشاه: ژباړه، د علومو اکاډمۍ، **۱۳۶۶**ل کال چاپ.

عبدالروف خپلواک:

پوهندوی خپلواک د يو وخت لپاره د ادبياتو پوهنځي د تاريخ څانګې استاد پاتې شوی دی.

۱- د پرمختيايي هېوادونو ټولنيز، اقتصادي او سياسي تحليل: له الماني ژبې څخه ژباړه، **۱۳۵۸**ل کال چاپ.

نورمحمد غمجن:

اروابناد نورمحمد غمجن زياته موده، د ژبو او ادبياتو پوهنځي د پښتو څانګې استاد و. نوموړي استاد د خپل لنډ عمر په بهير کې د يادونې وړ ادبي فعاليتونه ترسره کړي دي، دلته يې د پښتو اثارو يادونه کوو:

۱- د پشه يانو د محيط ژبې، خلکو، د ځينو شاعرانو او متلونو معرفي (مونوګراف).

۳- د پښتو او پشه یي ژبو د ګرامر نږدېوالی (د پوهنملۍ علمي ترفیع لپاره).

۴- پشه یي-پښتو قاموس (چې تر لسو زرو زیات لغتونه لري.)

۵- د پشه یانو متلونه (ناچاپ).

۶- د پشه یانو پیداوار (ناچاپ).

۷- د پشه یانو د جغرافیایي محیط معرفي (ناچاپ).

۸- د پشه یي ژبې د ادبیاتو تاریخ.

۹- پشه یي کیسې، روایتونه، (ناچاپ).

۱۰- د پښتو شعرونو مجموعه. (ناچاپ)

۱۱- په پښتو ژبه مقالې، (ناچاپ)

۱۲- پښتو خواږه نثرونه. (ناچاپ)

۱۳- د پشه یي ژبې تاریخچه: (ناچاپ)

۱۴- د نورستاني ژبې تاریخچه: (ناچاپ)

۱۵- د روښاني دورې منظوم متون، د ژبو او ادبیاتو پوهنځي د دریم ټولګي لپاره درسي کتاب. ګستسنر چاپ.

۱۶- د روښاني دورې منظوم او منثور ادب تاریخ: د پښتو د دویم ټولګي لپاره (د دوکتور زهورالدین په ګډون).

۱۷- پښتو متلونه، راټولونه.[1]

---

[1] پښتانه شعرا، پنځم ټوک، عبدالله بختاني خدمتګار، ۱۳۴۴-۱۳۴۶ مخونه.

سرمحقق محمدصديق روهي:

کانديد اکاډميسين سرمحقق محمدصديق روهي يوه زياته موده د کابل پوهنتون د ژبو او ادبياتو پوهنځي استاد و. د استاد اثار په لاندې ډول دي:

۱- د ښېړنې لارښود: د ۱۳۵۴ل کال چاپ.

۲- پښتو په بېلګه يي جملو کې: د ۱۳۵۷ل کال چاپ.

۳- ادبي څېړنې: ۱۳۶۰ل کال چاپ.

۴- د ژبښود نې مسلې: د ۱۳۶۰ ل کال چاپ.

۵- د ادب او فلکور په باره کې: د ۱۳۶۵ل کال چاپ.

۶- فلکور پېژندنه: د ۱۳۶۵ل کال چاپ.

۷- پښتو معاصر ادبيات: دوه جزوې: د ۱۳۶۶ل کال چاپ.

۸- د روښاني غورځنګ ماهيت: ناچاپ

۹- شعر پېژندنه:

۱۰- د نصيحت اکسير: يو علمي، انتقادي اثر، ناچاپ.

۱۱- د دولسم ټولګي لپاره د ادبياتو تاريخ: ناچاپ.

بايزيد اڅک:

ډېره زياته موده د ادبياتو پوهنځي د پښتو څانګې استاد پاتې شوی دی.

۱- پښتو فونولوژي او مورفولوژي (پوهنملی رتبې لپاره): ژباړه.

دوکتور زهورالدين زهور:

پوهنوال دوکتور زهورالدين زهور هم ډېره زياته موده د ژبو او ادبياتو پوهنځي د پښتو څانګې استاد پاتې شوی دی، دغه اثار يې تر اوسه پورې ليکلي دي:

۱- پښتو ادبياتو تاريخ: د پښتو څانګې د دويم ټولګي لپاره، کابل پوهنتون، **۱۳۵۹**ل کال چاپ.

۲- پښتو ادبياتو تاريخ اوسنۍ دوره: د پښتو څانګې څلورم ټولګي لپاره، کابل پوهنتون، ۱۳۶۰ل کال چاپ.

۳- پښتو معاصر ادبيات: د ماسترۍ دورې د محصلينو لپاره، کابل پوهنتون، **۱۳۶۵**ل کال چاپ.

۴- انګېرنې: يو درسي کتاب دی، چې پر **۱۳۶۴**ل کال چاپ شوی دی.[۱]

۵- پولاد څنګه کلکېده: په دوو ټوکو کې د نامتو ليکوال استروفسکي د رومان ژباړه، **۱۹۷۷**م کال د مسکو چاپ.

۶- پښتو ادبياتو تاريخ: د پښتو څانګې د درېيم ټولګي لپاره، کابل پوهنتون، **۱۳۵۷**ل کال.

۷- د ښاغلي ډزه: دا د مختار عوزوف رومان دی، چې په پښتو ژباړلی شوی، مسکو چاپ.

۸- د ادبياتو اصطلاحي قاموس: کابل پوهنتون خپور کړی دی.

---

[۱] دا ليکوال او دا څېړې: افضل ټکور، ۱۳۶۲ل کال، ۲۲۲ مخ.

[illegible] زرغونه زېور:

نوموړې هم له ډېرو کلونو راپدېخوا د ژبو او ادبیاتو پوهنځي د پښتو څانګې استاده پاتې شوې او تراوسه د پوهندوی علمي رتبې ته رسېدلې ده، دغه اثار يې کښلي دي:

۱- د پښتو ژبې ګرامر، لومړی برخه (فونولوژي) لومړی چاپ، ۱۳۶۱ل کال، دويم چاپ، ۱۳۶۳ل کال ګستنر.

۲- پښتو ژبه کې د لرې او برې پښتونخوا د لهجې خصوصيات او د اجمل خټک ژبه، د ډاکترۍ تېزس، ناچاپ.[1]

۳- د پښتو ژبې نحوه: (ګستنرچاپ).

پوهندوی عبدالخالق رشيد:

استاد عبدالخالق رشيد تر ۱۳۵۸ل کال راهيسې د ژبو او ادبياتو پوهنځي د پښتو څانګې استاد دی. دغه لاندې اثار يې تراوسه پورې ليکلي دي:

۱- پښتني لنډۍ: دا د پښتو لنډيو يوه کوچنۍ رساله ده، چې چاپ شوې ده.

۲- د پښتو ژبې تاريخي متون: يو درسي کتاب دی، چې په ګستنر ډول چاپ شوی دی.

۳- ډولۍ: د لنډو کيسو مجموعه ده، پر ۱۳۶۷ل کال د ليکوالو انجمن خپره کړې ده.

---

[1] دا ليکوال دا څېړې: افضل ټکور، ۱۳۶۲ل کال، ۲۰۳ مخ.

انجمن خپور کړی دی.

۵- د خطر زنګ: ناچاپ.

۶- مخکښه هیله: ناچاپ.

۷- مرسله (ناول):

۸- بارانونه او سېلابونه: ناچاپ.[1]

۹- استوګن او نا استوګن ادبي بهیر: (د پوهندوی علمي ترفیع لپاره)، ناچاپ.

۱۰- کنګل ژمی، کنګل لاسونه (د لنډو کیسو مجموعه) دغه مجموعه د خوشال فرهنګي ټولنې له خوا پر ۱۳۷۳ل کال په پېښور کې چاپ شوې ده.

پوهنوال جلال الدین:

استاد جلال الدین خان هم له ډېرو کلونو راهیسې د ژبو او ادبیاتو پوهنځي استاد دی، دغه اثار یې تر اوسه پورې لیکلي دي:

۱- پښتو مثنوي: ناچاپ، (د پوهندوی علمي ترفیع لپاره)

۲- د پښتو نظم شکلي ډولونه، (د پوهنوالۍ علمي ترفیع لپاره).

پوهنمل محمد رفیق:

[1] دا لیکوال او دا څېرې، افضل ټکور، ۱۳۶۲ل کال، ۱۹۴مخ.

پوهنځي د پښتو څانګې استاد دی. تر اوسه يې دغه لاندې اثار ليکلي دي:

۱- وزن پوهنه، درسي نوټ، ۱۳۶۱ل کال، ګستتنر.

۲- د بديع علم څېړنه او اوډنه، درسي نوټ، ۱۳۶۲ل کال، ګستتنر.

۳- ادبي فنون، درسي نوټ، ۱۳۶۳ل کال، ګستتنر.

۴- قافيه، درسي نوټ، ۱۳۶۲ل کال ګستتنر.

۵- د عبدالحی حبيبي د ژبنيو ادبي چاپي اثارو څېړنه، د پوهنيارۍ تيزس.

۶- د پښتو اوسني شعر سبک، د پوهنملۍ علمي ترفيع لپاره.

۷- د پښتو هنري نثر.

بخت مير وزيري:

بخت مير وزيری د ژبو او ادبياتو پوهنځي د پښتو څانګې استاد دی. تر اوسه يې دغه لاندې ليکنې کړې دي:

۱- د وزيرو د لهجې مقايسه له معياري لهجې سره (د ماسترۍ تيزس).

۲- د وزيرستان د وزيرو پېژندل، (د ليسانس دورې مونوګراف).

محمد صابر خويشکی:

ادبیاتو پوهنځي استاد دی او تر دې وخته د پوهندوی علمي رتبې ته رسېدلی دی.

۱- په پښتو ادبیاتو کې ریالیزم. (د ماسترۍ تیزس).

بریالی باجوړی:

پوهنمل بریالی باجوړی له ۱۳۶۰ل کال راهیسې د ژبو او ادبیاتو پوهنځي د پښتو څانګې استاد دی. تراوسه یې دغه اثار لیکلي دي:

۱- تښتېدلی خوب: د لنډو کیسو مجموعه ده، چې پر **۱۳۶۴**ل کال د لیکوالو انجمن خپره کړې ده.

۲- منزلونه: (تدوین او سریزه) د مصري خان خاطر د شعرونو مجموعه، **۱۳۶۵**ل کال چاپ.

۳- ګیلې: د لنډو کیسو دویمه مجموعه، د قومونو او قبایلو وزارت له خوا چاپ شوې ده.

۴- سندریز شفقونه: (تدوین او سریزه) د سیف الرحمن سلیم د شعرونو مجموعه ده، چې پر **۱۳۶۵**ل کال د چاپ او خپرولو د دولتي کمېټې له خوا چاپ شوې ده.[1]

۵- د خاطر د شعر څېړنه او تحلیل له ژوند لیک سره (د پوهنیارۍ تیزس).

---

[1] دا لیکوال او دا څېړې، افضل ټکور، **۱۳۶۶**ل کال، **۵۹**-**۶۰** مخونه.

تیزس).

۷- زما د کلي لېوني بادونه (د خان بهادر حسرت د شعرونو مجموعه).

۸- د ناپښتو څانګو لپاره د پښتو ژبې ګرامر او ادب، د آصف بهاند په ګډون.

احمد شاه ویښ:

احمد شاه ویښ له **۱۳۶۴** کال راهیسې د ژبو او ادبیاتو پوهنځي د پښتو څانګې استاد دی. تر اوسه د پوهنملی علمي رتبې ته رسېدلی دی، دا یې اثار دي:

۱- پښتو ازاد شعر، د پوهنیارۍ علمي رتبې ته، ناچاپ.

۲- د شعرونو لومړۍ مجموعه، ناچاپ.

۳- د شعرونو دویمه مجموعه، ناچاپ.

۴- د شعرونه درېیمه مجموعه، ناچاپ او هم یو شمېر نورې ادبي ټوټې او طنزونه.

لطیف بهاند:

پوهنیار لطیف بهاند هم د یو وخت لپاره د ژبو او ادبیاتو پوهنځي استاد پاتې شوی دی. نوموړي تر اوسه پورې دغه اثار کښلي دي:

کابل پوهنتون خپور کړی دی.

۲- د اشرف خان هجري منتخبات: دا د هجري د شعرونو منتخب دی، چې پر ۱۳۶۴ل کال د اشرف خان هجري د علمي سیمینار په ویاړ د قومونو او قبایلو وزارت د نشراتو او فرهنګي چارو د ریاست له خوا چاپ شوی دی.

۳- د رڼا ناوې: د کوزې پښتونخوا د نامتو شاعرانو د شعرونو منتخب، لیکوالو انجمن، ۱۳۶۵ل کال.

۴- د پښتو ژبې ګرامر: دغه اثر پر ۱۳۵۹ل کال د کابل پوهنتون له خوا چاپ او خپور شوی دی.

۵- څلور اورني کلونه: دا د کورنیو چارو وزارت له خوا پر ۱۳۶۵ل کال خپور شوی دی.

۶- د خیرالبیان منتخبات: پر ۱۳۶۱ل کال چاپ شوی دی.

۷- ریالیزم او د ریالیزم ضد (پښتو ژباړه) په ګستنړ ډول د قومونو او قبایلو وزارت د نشراتو او فرهنګي چارو د ریاست له خوا چاپ شوی دی.

۸- پل: د شعرونو مجموعه ده، چې پر ۱۳۶۹ل کال د لیکوالو انجمن له خوا چاپ او خپره شوې ده.

۹- ماتې کړۍ: د کوزې پښتونخوا د نامتو شاعرانو د ازاد شعر منتخب، ناچاپ.

۱۰- د هنر ټولنپوهنه: ژباړه، ناچاپ.

محمد آصف بهاند:

محمد آصف بهاند لـه **۱۳۲۵**ل کـال راهیسـې د ژبـو او ادبیـاتو پـوهنځي د پښـتو څـانګې اسـتاد دی. تراوسه یـې دا لانـدې اثـار لیکلي دي:

۱- د پښـتو ژبـې ګرامر، دویـم کتـاب، د کابـل پوهنتـون د ژبـو او ادبیاتو پوهنځي د ناپښتو څانګو درسي کتاب.

۲- د پښتو ژبـې ګرامر، دریـیم کتـاب، د کابـل پوهنتـون د ژبـو او ادبیاتو پوهنځي د ناپښتو څانګو درسي کتاب.

۳- د پښـتو ادبیـاتو د لرغـونې دورې منظـوم متـون، د ژبـو او ادبیـاتو پـوهنځي د پښـتو څـانګې درسي کتـاب، ۳،۲،۱ ګستسـنر چاپ.

۴- د کوچنیانو ادبیات: د لیکوالو انجمن له خوا پـر **۱۳۳۲**ل کـال کې چاپ شوی دی.

۵- شـعر د پښـتو د کلاسـیکو شـاعرانو لـه نظـره: د پوهنیـارۍ تیزس، ناچاپ.

۶- پښـتو ادبیـات لـه ۱۲۵۰ څخـه تـر ۱۲۹۷ پـورې، د لیسـانس مونوګراف، ناچاپ.[1]

---

[1] دا لیکوال او دا څېرې، افضل ټکور، **۱۳۶۶**ل کال، **۷۵**-۷۶ مخونه.

[1] دا لیکوال او دا څېرې، **۱۳۶۶**ل کال، ۸ مخ.

د ژبو او ادبیاتو پوهنځي فارغان او د هغوی کتابونه

زلمی هېوادمل:

زلمی هېوادمل په **۱۳۵۲**ل کال د ادبیاتو او بشري علومو پوهنځي د ژورنالیزم له څانګې څخه فارغ شوی دی او تراوسه پورې یې دغه لاندې اثار پښتو ادب ته وړاندې کړي دي.

الف- لیکنې: زاړه متون:

۱- حکایت رسول: د ارزاني روښاني یوه منظومه رساله ده، چې له څرګندونو او یادونو سره پر **۱۳۵۵**ل کال د وږمې مجلې له خوا چاپ شوې ده.

۲- د قلندر دېوان: ترتیب، سریزه او تعلیقات، **۱۳۵۲**ل کال چاپ، پښتو ټولنه.

۳- د سره غره ګلونه: د جانان هوتک او جان محمد کاکړ منتخبات او اثار دي (له حبیب الله رفیع سره یې په ګډه ترتیب کړی دی) د زېري کالنۍ لومړۍ ګڼه، **۱۳۵۷**ل کال چاپ.

لارښود) **۱۳۵۹**ل کال، کابل پوهنتون.

۵- فوايد فقيرالله: (تدوين)، **۱۳۵۹**ل کال، کابل پوهنتون.

۶- د حاجي جمعه بارکزي ديوان: (سريزه او تدوين)، **۱۳۶۰**ل کال چاپ، پښتو ټولنه.

۷- د خانګل خليل څو شعرونه: (تدوين، سريزه، لغتنامه او شرح)، **۱۳۶۰**ل کال، پښتو ټولنه.

۸- حسن و دل، مسافر مروت، (مقدمه، لغتنامه او فهرست)، **۱۳۶۱**ل کال، پښتو ټولنه.

۹- د عبدالحميد مومند ديوان: (سريزه، لغتنامه او فهرست)، **۱۳۶۱**ل کال، پښتو ټولنه.

۱۰- د خوشال منظومه بازنامه: (سريزه او فهرست)، **۱۳۶۲**ل کال، پښتو ټولنه.

۱۱- د خوشال فراقنامه: (شرح او تعليق)، **۱۹۸۴**م کال، د کابل پوهنتون د ژبو او ادبياتو پوهنځي چاپ.

۱۲- نافع المسلمين، نور محمد علي: (سريزه او تعليق) **۱۳۶۳**ل کال، د کلتور دولتي کمېټې چاپ.

۱۳- د مست منتخبات: د ملا مست له سلوک الغزات او نورو رسالو څخه د ده د اثارو انتخاب (له سريزې او تعليقاتو سره)، **۱۳۶۴**ل کال د علومو اکاډمۍ له خوا چاپ شوی دی.

۱۴- د سکندر خان خټک شمايل نامه او پند نامه: (سريزه، شرح او تعليقات)، **۱۳۶۴**ل کال.

۱۶- د خوشال پارسي منثوره بازنامه: (سریزه، ترتیب، شرح او تعلیقات)، **۱۳۶۵**ل کال، خراسان مجله.

۱۷- رابعه او بکتاش: **۱۳۷۱**ل کال، پېښور چاپ.

۱۸- د واصل روښاني دېوان: (تدوین)، **۱۳۶۵**ل کال چاپ.

۱۹- رستم او سهراب: د ملا نعمت الله نوښاري د رستم او سهراب د متن چاپ ته برابرول له سریزې سره، ۱۳۶۱ل کال، ناچاپ.

۲۰- د عبدالرحیم هوتک دېوان: د موجودو معلومو خطي او چاپي منتخبو نسخو له مخې چاپ ته تیارول.

۲۱- هدایت المبتدي: د پیرمحمد کاکړ د هدایت المبتدي د متن چاپ ته تیارول له سریزې او شرحې سره، ناچاپ.

۲۲- یاقوت السیر: د محقق العلما عبدالحق خروټي د یاقوت السیر د لومړي ټوک چاپ ته تیارول، پر ۱۳۶۰ل کال چاپ شوی دی.

ب- د معاصرو ادبیاتو پر مجموعو کار:

۱- د غلام محی الدین افغان افکار او اثار: د سراج الاخبار له پاڼو څخه د غلام محی الدین افغان د اثارو راټولونه، د ده ژوند، اثارو افکارو په باب له یوې څېړنې سره، ۱۳۶۰ل کال، د کابل پوهنتون چاپ.

۲- د عقیدت ګلونه: د اروا ښاد محمد نواز خټک پر مزار د یوې مشاعرې د نظمونو ترتیب له سریزې سره، ۱۳۶۳ل کال.

ورځپاڼې له خوا، **۱۳۲۳**ل کال (د عبدالله بختاني خدمتګار مقدمه هم ورسره مله ده).

۴- د غني کليات: (تدوين)، **۱۳۲۴**ل کال، د قومونو او قبايلو وزارت د نشراتو رياست.

۵- خوشال نامه: د مرحوم سرفراز خان عقاب د ځلورو ليکنو مجموعه له سريزې او تعليق سره چاپ ته برابرول، پر **۱۳۲۵**ل کال چاپ شوی دی.

۶- د کره کتنې ډولونه، د ليکوالو انجمن، ۱۳۷۰ل کال.

ج- د کتابپوهنې او ادبي تاريخ په باب اثار:

۱- فرهنگ زبان و ادبيات پښتو، ۱ ټوک، **۱۳۵۲**ل کال چاپ، د ښوونې او روزنې وزارت.

۲- د محمد هوتک ژوند او مزار: **۱۳۲۲**ل کال، د بايزيد روښان پوهنتون.

۳- بيدياني ګلونه: (تذکره)، **۱۳۲۲**ل کال چاپ، پښتو ټولنه.

۴- د هند د کتابخانو پښتو خطي نسخې: د هند په کتابتونونو کې د پښتو د اثارو يوه ببليوګرافي ده، له سريزې او تعليقاتو سره، **۱۳۲۳**ل کال، پښتو ټولنه.

۵- فرهنگ زبان و ادبيات پښتو، **۲** ټوک، **۱۳۲۵**ل کال، د چاپ او خپرولو دولتي کمېټه.

۶- فرهنگ زبان و ادبيات پښتو، **۳** ټوک، کابل چاپ.

۱۳۷۰/۱۳۷۳ل کال چاپ، پېښور.

۸- د پښتو د ادبي تاريخ خطي منابع: (د تاشکند ، دوشنبې، ماسکو ، لېننګراد او ايران) په کتابتونونو کې د پښتو خطي فهرست، د **۱۳۶۶**ل کال په نشراتي پلان کې شامل و.

۹- د پښتو شاعرانو تذکره: هېوادمل صيب وايي: ((دا تذکره اوس زما تر کار لاندې ده، نوم مې ورته نه دی خوښ کړی، د چاپ او خپرونو د دولتي کمېټې د **۱۳۶۶**ل کال په نشراتي پلان کې شامل وه)).

۱۰- د جاج په تله: د قومونو او قبايلو وزارت د نشراتو د رياست له خوا ، **۱۳۶۵**ل کال چاپ.

د- د مقالو مجموعې چې ښاغلي هېوادمل راټولې کړې دي:

۱- د پښتو ټولنې تاريخچه: پر **۱۳۵۶**ل کال د پښتو ټولنې له خوا چاپ شوې دی.

۲- تاريخي پلټنې: پر **۱۳۵۷**ل کال دعلومو اکاډمۍ له خوا چاپ شوی دی.

۳- اميرعلي شېر نوايي: د نوموړي پر ژوند او اثار د مقالو مجموعه، **۱۳۶۰**، پښتو ټولنه.

۴- د افغان ياد: د غلام محی الدين افغان د مړينې د شپېتمې کاليزې په درنښت د مقالو مجموعه، **۱۳۶۰**ل کال، کابل پوهنتون.

مقالې، ۱۳۶۰ل کال، د اطلاعاتو او کلتور وزارت.

۶- د الفت یاد: د استاد الفت د پنځم تلین په مناسبت د مقالو مجموعه، ۱۳۶۱ل کال، د قبایلو وزارت خپرونه.

۷- د زرغونې یاد: د مقالو مجموعه (تدوین)، ۱۳۶۲ل کال، پښتو ټولنه.

۸- د محمد هوتک یاد: د محمد هوتک د نمانځنې د غونډې په ویاړ د مقالو مجموعه، ۱۳۶۲ل کال، پښتو ټولنه.

۹- د نوري یاد: د محمدګل نوري د لسم تلین په ویاړ د مقالو مجموعه، ۱۳۶۲ل کال، پښتو ټولنه.

۱۰- د راحت یاد: د نوموړي د زوکړې د سلمې کلیزې په ویاړ د مقالو مجموعه، ۱۳۶۳ل کال، کابل پوهنتون.

۱۱- د استاد یاد: د علامه لوی استاد پوهاند حبیبي د مړینې په مناسبت د مقالو مجموعه، ۱۳۶۴ل کال، پښتو ټولنه.

۱۲- د امیر کروړ یاد: د امیر کروړ سوري د دولس سوه پنځوسم تلین په مناسبت مقالې، ۱۳۶۴ل کال چاپ.

۱۳- د ننګونو شاعر: د اروابناد محمد اکبر خادم د زوکړې د سلمې کالیزې په مناسبت مقالې، ۱۳۶۴ل کال چاپ.

۱۴- غني او اجمل: د نوموړو د زوکړې د کلیزو په مناسبت مقالې، د قبایلو وزارت، ۱۳۶۵ل کال چاپ.

۱۵- تاریخ مرصع د څېړنو په بهیر کې: کابل پوهنتون، ۱۳۶۶ل کال چاپ.

چارو ریاست، **۱۳۶۹**ل کال چاپ.

۱۷- د عبدالحمید مومند یاد: د پښتو څېړنو نړیوال مرکز، **۱۳۶۵**ل کال چاپ.

ح- د نورو پر اثارو مقدمې:

۱- فولکوري مرغلرې: مولف یې عبدالکریم پتنګ دی او هېوادمل پرې یوه اوږده سریزه کښلې، **۱۳۵۶**ل کال چاپ.

۲- د خلکو تجربې: دا اثر هم ښاغلي پتنګ لیکلی چې هېوادمل صیب پرې اوږده سریزه کښلې، کابل پوهنتون، **۱۳۵۷**ل کال.

۳- پښتو روزنه: د استاد بېنوا اثر دی، د هېوادمل (۳۸) مخه مقدمه یې په پیل کې راغلې ده، **۱۳۵۷**ل کال چاپ.

۴- نوموړکي مورخین: د لوی استاد حبیبي صاحب اثر دی، د هېوادمل پر سریزه، کابل پوهنتون، **۱۳۵۹**ل کال چاپ.

۵- د غرونو څوکې: مولف یې عبدالکریم پتنګ دی، په (**۵۰**) مخونو کې هېوادمل پرې سریزه کښلې ده، کابل پوهنتون، **۱۳۵۹**ل کال چاپ.

۶- غرنۍ سندرې: د ښاغلي (م،ع،غ) اثر دی، هېوادمل پرې (۷۰) مخه سریزه کښلې ده، پښتو ټولنه، ۱۳۶۰ل کال.

۷- قصې او افسانې: د سلیمان لایق اثر دی، هېوادمل پرې سریزه کښلې ده، پښتو ټولنه، ۱۳۶۱ل کال چاپ.

ده، هېوادمل پرې سریزه کښلې، **۱۳۶۲**ل کال چاپ.

۹- اریایي، پارسي، پښتو ویرنې: د استاد بېنوا اثر دی، هېوادمل پرې سریزه کښلې، پښتو ټولنه، **۱۳۶۲**ل کال چاپ.

۱۰- د رضواني منتخب نثرونه: ښاغلي ځدراڼ ټول کړي دي، هېوادمل پرې سیزه کښلې، پښتو ټولنه، **۱۳۶۲**ل کال.

۱۱- د خوشال په باب د خارجي پوهانو اثارو ته ژوره کتنه: د استاد کامل مومند د یو اثر پښتو ژباړه ده، چې ډګروال کریمي ترسره کړې ده، هېوادمل پرې سریزه کښلې ده، پښتو ټولنه، **۱۳۶۳**ل کال چاپ.

۱۲- امیرکروړ سوري اور چند پښتو شاعران: د اردو رساله ده ښاغلي متین چاپ ته تیاره کړې ده، هېوادمل پرې سریزه کښلې ده، د قومونو قبایلو وزارت، **۱۳۶۳**ل کال چاپ.

یادونه: پر **۷**،**۶**،**۵**،**۴**، نومره کتابونو چې د هېوادمل کومې سریزې راغلي، بې نومه چاپ شوي دي، پر **۱۱**،**۱۰**،**۹**،**۸** او **۱۲** نومرو کتابونو چې کومې سریزې راغلي په پای کې د امیرکروړ سوري د بین المللي سیمینار د علمي سکرتریت امضا لیدل کېږي دا ځکه چې ددغه سیمسینار علمي سکرتر ښاغلی هېوادمل و.

۱۳- د هجري منتخبات: لطیف بهاند تدوین کړی، هېوادمل پرې سریزه کښلې، **۱۳۶۴**ل کال چاپ.

۱۴- د زنځیرونو شاعر: زرین انځور لیکلی او هېوادمل پرې سریزه کښلې، پښتو ټولنه، **۱۳۶۴**ل کال چاپ.

۱۳۵۷ل کال، کابل پوهنتون.

د هېوادمل صیب د سریزو یادون مې ځکه وکړ چې دده سریزې هم د یوې رسالې یا کتابګوټي، په انډول او تناسب دي.

ط- د شفاهي ادبیاتو او فولکور په باب لیکنې:

۱- په ولسي شعرونو کې اړونه: دا رساله په فولکور مجله کې پرله پسې نشر شوې ده، **۱۳۵۲**ل کال.

۲- پښتو سندرې د تاریخ د یوې منبع په توګه: د دې رسالې څو برخې متفرقې چاپ شوي دي، **۱۳۵۲**ل کال.

۳- ولسي سندرې: لومړی ټوک یې پر **۱۳۶۱**ل کال د پښتو ټولنې له خوا چاپ شوی دی، په دې مجموعه کې د ۲۲۰ په شاوخوا کې سندرې له مقدمې او تعلیقاتو سره راغلي دي.

۴- په پښتني فولکور کې د تصنیف مساله: د دې رسالې لنډیز د جاج په تله نومي اثر کې چاپ شوی دی.

۵- د پښتني فولکور ټولونې ربړې: د دې رسالې لنډیز (د افغان یاد) نومي مجموعه کې چاپ شوی دی.

۶- پښتني هنداره: د ختیز ولایت (لغمان) دودونه دي (له زانګو تر هدیرې) چاپ ته تیاره ده.

۷- ولسي سندرې: دویم ټوک، **۱۳۶۲**ل کال چاپ.

۸- پښتو ځانتني ادب او موسیقي: دا د مرحوم جلالي یوه رساله ده، چې هېوادمل پرې یوه هر اړخیزه مقدمه او حاشیه لیکلې او اصلي متن یې هم ایډېټ کړی او چاپ ته تیار کړی دی.

ی- ژباړې:

۱- د پټې خزانې د دریم چاپ د مقدمې پښتو ژباړه: لوی استاد حبیبي په پارسي کښلې او هېواد مل په پښتو ژباړلې او پر **۱۳۵۴**ل کال د پټې خزانې د دریم چاپ په سریزه کې چاپ شوې

ده، کابل پوهنتون چاپ.

۲- د بوعلي سینا ژوند لیک: دا د (زنده گی نامه بوعلي سینا) پښتو ژباړه ده، چې لوی استاد حبیبي یې پارسي متن ترتیب کړی او پښتو ژباړه یې هېوادمل کړې ده، اصل پارسي متن او پښتو ژباړه یې پر **۱۳۵۹**ل کال د علومو اکاډمۍ له خوا چاپ شوې ده.

۳- د میا فقیرالله ژوند لیک: دا رساله هم د (شناخت نامهٔ فقیرالله) پښتو ژباړه ده، پارسي متن یې استاد حبیبي تهیه کړی دی. **۱۳۵۹**ل کال، کابل پوهنتون چاپ.

۴- امیرکروړ او دده کورنۍ: دا رساله د (امیر کروړ و دودمان او) پښتو ژباړه ده، چې لوی استاد حبیبي په پارسي ژبه کښلې ده، دا ژباړه له پارسي متن او انگرېزي ژباړې سره یوځای پر **۱۳۶۱**ل کال د علومو اکاډمۍ له خوا چاپ شوې ده.

۵- متن پوهنه: هېوادمل د متن پوهنې او نسخه پوهنې د بېلابېلو څانګو په باب له اردو ژبې څخه تر شلو زیاتې مقالې راژباړلې دي، چې په کابل مجله، عرفان مجله، کتاب مجله او زېري جریده کې نشر شوي دي.

۶- دملتان لودي شاهي کورنۍ: د لوی استاد حبیبي یوه اردو رساله ده، چې هېوادمل یې لنډیز په پښتو ژباړلی دی.

۷- خوشال خان خټک: دا ژباړه د ننګرهار مجلې په څو ګڼو کې خپره شوې ده.

د پوهندوی اثر، پښتو ژباړه. د ليسانس دورې مونوګراف، **۱۳۵۲**ل کال.

ک- مقالې:

هېوادمل تراوسه پورې تر دوو سو زياتې اخباري او تحقيقي مقالې کښلي، چې دغو لاندې خپرونو کې خپرې شوي دي: اصلاح، هېواد، جمهوريت، ژوندون، (پخوانی، اوسنی) وږمه، پلوشه، اريانا، کابل، زېرى، ننګرهار مجله، کندهار مجله، پکتيا مجله، کتاب، عرفان، فولکور او خراسان.

ل- تخليقي اثار:

۱- بېوزلي ګوجر (لنډه کيسه) وږمه مجله، **۱۳۵۰**ل کال، **۲**ګڼه.

م- د کتابونو چاپ.

کومو موسسو ته چې هېوادمل کتابونه چاپ کړي دي دادي:

۱- بايزيد روښان پوهنتون: درې کتابونه.

۲- د اطلاعاتو او کلتور وزارت او کلتور کمېټه: درې کتابونه.

۳- د قومونو او قبايلو وزارت: دېرش کتابونه.

۴- پښتو ټولنه او د علومو اکاډمي: تر اتياوو زيات کتابونه او رسالې.

۵- کابل پوهنتون: دېرش کتابونه.

۶- د هېواد ورځپاڼه: دوه کتابونه.

۷- د چاپ او خپرونې دولتي کمېټه: دوه کتابونه.

ن- د جغرافیا په باب څېړنې:

۱- د لغمان اقتصادي جغرافیا: دا رساله پر ۱۳۵۱ل کال د ننګرهار ورځپاڼې د یوې میاشتې په ګڼو کې پرله پسې نشر شوې ده.

۲- د لغمان تاریخي جغرافیا: دا رساله پر ۱۳۶۴ل کال د کابل پوهنتون د اجتماعي علومو د پوهنځي له خوا چاپ شوې ده.[۱]

۳- د ننګرهار تاریخي جغرافیه: پر ۱۳۶۷ل کال د کابل پوهنتون له خوا چاپ شوې ده.

خالد روښان:

نوموړی د ادبیاتو پوهنځي فارغ دی او د لسو په شا وخوا کې اثار یې لیکلي دي. روښان خپل اثار په انګرېزي او تر هغې وروسته په پارسي ژبه لیکلي دي. دلته به یې د پښتو اثر یادونه وکړو:

۱- د شېرشاهي پېښه (پښتو ډرامه).[۲]

محمد حسن ساپی:

محمد حسن ساپی هم د ادبیاتو پوهنځي لیسانسه فارغ التحصیل دی او ددغو اثارو نوموړی یې موږ ته د مطبوعاتو له لارې رارسېدلي دي:

---

(۱) دا لیکوال او دا څېړې، افضل ټکور، ۴۴۹-۴۶۳ مخونه.

(۲) اوسنی لیکوال، لومړی ټوک، ۵۱۳مخ.

۲- د تاریخ په باره کې: د ادبیاتو پوهنځي له خوا په ۱۳۷مخونو کې پر ۱۳۳۸ل کال چاپ شوی.

۳- بریښنا: د بریښنا په باب یوه رساله ده، چې له انګریزي څخه ژباړل شوې ده.[1]

محمد ظاهر افق:

دی هم د ادبیاتو پوهنځي فارغ التحصیل دی او تراوسه یې دا لاندې اثار لیکلي دي:

۱- لیک نښې:

۲- هنر او ښکلا پېژندنه:

سلیمان لایق:

ښاغلی لایق هم د ژبو او ادبیاتو پوهنځي فارغ دی، اثار یې دادي:

۱- کېږدۍ: د شعرونو مجموعه، چاپ.

۲- چونغر: د شعرونو مجموعه، چاپ.

۳- ساحل: د شعرونو مجموعه، چاپ.

۴- یادونه او درمندونه: د شعرونو مجموعه، د اطلاعاتو او کلتور وزارت، ۱۳۵۷ل کال.

---

[1] اوسنی لیکوال، دویم ټوک، ۲۰۴مخ.

عبدالرحيم هاتف:

ښاغلی هاتف هم له ژبو او ادبیاتو پوهنځي څخه فارغ شوی دی، پښتو اثار یې دادي:

۱- د حمید ماشوخېل احوال او اشعار: ناچاپ.

۲- د روزنې د نفسیاتو اساس: ناچاپ.[۱]

عبدالقدوس تندر:

د ادبیاتو له پوهنځي فارغ شوی دی او د (مینې سوغات) په نوم یې د لنډو کیسو یوه مجموعه لیکلې ده، چې تراوسه چاپ شوې نه ده.

محمد اسماعیل زاهل:

د ادبیاتو له پوهنځي څخه فارغ شوی دی او د (کلي ژوند) په نوم یې یو اثر لیکلی دی، چې تراوسه چاپ شوی نه دی.

محمد زرین انځور:

پر **۱۳۵۲**ل کال کې د ژبو او ادبیاتو د ژورنالیزم له څانګې څخه فارغ شوی او دا لاندې اثار یې لیکلي دي:

۱- دا سرونه او دا رسمونه: د لنډو کیسو مجموعه، **۱۳۶۳**ل کال، د لیکوالو انجمن.

---

[۱] اوسني لیکوال، دویم ټوک، **۱۳۵۰-۱۳۵۱** مخونه.

قومونو او قبايلو چارو وزارت د نشراتو او فرهنګي چارو رياست.

۳- د شريف ديوان: راټولونه او سريزه، **۱۳۶۳**ل کال، کتاب مجله.

۴- اشرف خان هجري د زنځيرونو شاعر: **۱۳۶۴**ل کال، د علومو اکاډمي.

۵- اباسين کيسې کوي: (تدوين او سريزه)، **۱۳۶۴**ل کال، د ليکوالو انجمن.

۶- شعرونه او نقدونه: **۱۳۶۵**ل کال، د ليکوالو انجمن.

۷- د افغانستان د ژورناليزم مخکښان: **۱۳۶۵**ل کال، د چاپ او خپرونې دولتي کمېټه.

۸- د مهدي داستاني کليات: (تدوين او سريزه) د ليکوالو انجمن.[۱]

۹- ترورمي: د لنډو کيسو مجموعه، پېښور چاپ.

۱۰- د ثور په تراژيدي کې ادبيات...

۱۱- زمونږ د کلي پانې: د لنډو کيسو مجموعه، پېښور چاپ.

۱۲- د پښتو کيسو تاريخ: په دوه ټوکه کې، ناچاپ.

نورالله ولسپال:

نوموړی هم د کابل پوهنتون له ادبياتو پوهنځي څخه پر **۱۳۵۱**ل کال فارغ شوی، اثار يې دادي:

---

[۱] دا ليکوال او دا خبرې، ۳۳-۳۴ مخونه.

(ګډه پروژه) لومړی ټوک یې پر ۱۳۵۸ل کال چاپ شوی دی.

۲- د عبدالقادر خان خټک دېوان.[۲]

عزیزي تحریک:

عزیز تحریک د ادبیاتو پوهنځي له انګلیسي څانګې څخه فارغ شوی دی او تر اوسه یې دغه لاندې اثار لیکلي دي، خو د مجموعې په شکل نه دي چاپ شوي:

۱- رنګینه شعرونه، د شعرونو مجموعه.

۲- اوښتون: د شعرونو مجموعه.

۳- انقلابي تحفه: د شعرونو مجموعه.

۴- د اوښکو باران: د شعرونو مجموعه.[۱]

۵- الینګاري شاعران: (ادبي تذکره).

شاه محمود حسین:

شاه محمود حسین د ادبیاتو پوهنځي له تاریخ څانګې نه فارغ شوی دی، نوموړي په پښتو او دري ژبو یو شمېر اثار لیکلي، پښتو اثار یې په دې ډول دي:

---

[۲] دا لیکوال او دا څېړې، ۴۱-۴۲ مخونه.

[۱] دا لیکوال او دا څېړې، ۹۸ مخ.

انجمن.

بسم الله حقمل:

نوموړی هم د ادبیاتو پوهنځي فارغ التحصیل دی، اثار یې په دې ډول دي:

۱- لنډې کیسې: دا رساله د افغانستان د علومو اکاډمۍ له خوا خپره شوې ده.

۲- د څارندوی غږ: دا رساله پر ۱۳۶۲ل کال کې د څارندوی مجلې له خوا چاپ شوې ده.

۳- حماسه هستوونکي: دا رساله هم د څارندوی مجلې له خوا خپره شوې ده.

۴- د خوست د خلکو اتنوګرافیک جوړښت، ناچاپ.

۵- ورکه دې وي وسله او جنګ: ناچاپ.

۶- هغه انسان چې د ځان دښمن دی: ناچاپ.

۷- د شعرونو مجموعه: ناچاپ.[1]

عبدالرحیم ځدران:

ځدران هم د ادبیاتو پوهنځي فارغ دی، تراوسه یې یو شمېر اثار لیکلي دي:

---

[1] دا لیکوال او دا خبرې، ۱۲۸ مخ.

۲- روهیله پښتانه: **۱۳۵۷**ل کال، پښتو ټولنه.

۳- په ملي ازادي بښونکو نهضتونو کې د ښځو برخه: پر **۱۳۵۴**ل کال په کابل مجله کې په پرله پسې توګه چاپ شوې ده.

۴- د شعر او شاعرۍ په باب یې یوه رساله هم پر **۱۳۵۲**ل کال د کابل مجلې له لارې چاپ شوې ده.

۵- شېرشاه افغان: دغه رساله پر **۱۳۵۷**ل کال په زېري کالنۍ مجله کې چاپ شوې ده.

۶- د شرق د تمدن تاریخ: پر **۱۳۶۴**ل کال یې ژباړلی او د ادبیاتو پوهنځي د درسي کتاب په توګه د کابل پوهنتون له خوا چاپ شوی دی.

۷- د ادب مطالعه: دا د لیکوال ژباړل شوی اثر دی، د قومونو او قبایلو وزارت چاپ.

۸- د رضواني منتخب نثرونه: د افغانستان د علومو اکاډمۍ چاپ.

۹- پښتو-پښتو تشریحي قاموس، ګډه پروژه، د افغانستان د علومو اکاډمۍ چاپ.

۱۰- پښتو کلي، دریم، څلورم او پنځم ټوک کې یې هم له یو دري کسیز هئیت سره کار کړی دی.

۱۱- خوشال او د هغه ادبي کورنۍ: ژباړه، د کابل مجلې له لارې چاپ شوی دی.

۱۲- د ملا لتاړ دیوان: په کابل کې چاپ شوی دی.

۱۴- د نړۍ د غوره لیکوالانو او ادبیاتو معرفي: ناچاپ.
۱۵- مادي او معنوي کلتور: ناچاپ.
۱۶- د لنډې کیسې فني او تخنیکي خواوې، پر دې سربېره یې یو شمېر لیکنې او مقالې هم د هېواد په مطبوعاتو کې چاپ شوي دي.[۱]

سهراب دیدار:

دیدار پر **۱۳۵۲**ل کال له پښتو ژانگې څخه فارغ شوی دی، اثار یې دادي:

۱- د لنډو کیسو مجموعه، ناچاپ.
۲- د فولکوري کیسو مجموعه، ناچاپ.
۳- ولسي لوبې: ناچاپ.[۱]

داد محمد راسا:

راسا پر **۱۳۶۴**ل کال د ادبیاتو له شپې پوهنځي څخه فارغ شوی دی او د (رنځا استازی) په نوم یې د شعرونو یوه مجموعه خپره شوې ده.

محمد نعیم سالارزی:

[۱] دا لیکوال او دا څېړې، **۱۲۳-۱۲۴**مخونه.
[۱] دا لیکوال او دا څېړې، **۱۷۶**مخ.

او دا لاندې اثار يې ليکلي دي:

۱- پښتو-پښتو تشريحي قاموس، ګډه پروژه، پنځه ټوکه، ۳ ټوکه چاپ شوی دی.

۲- شيخ ملي او د ځمکو وېش: **۱۳۲۳**ل کال، د قومونو او قبايلو وزارت چاپ.

۳- د خوشال فرهنګ: **۱۳۲۵**ل کال چاپ.

۴- پخوانيو پښتو چاپي ديوانونو کې متلونه او اصطلاحات، د کابل مجلې له لارې په متفرق ډول خپور شوی دی.[1]

محمد اسماعيل سره بن:

سره بن پر **۱۳۴۵**ل کال له ادبياتو پوهنځي څخه فارغ شوی دی او دغه اثار يې تر اوسه پورې پښتو ادب ته وړاندې کړي دي:

۱- د خوشال رباعيات: چاپ.

۲- د دولت لواڼي ديوان، چاپ.

۳- د خوشال خټک ديوان لومړی او دويم ټوک، چاپ.

۴- پښتو لنډۍ، چاپ.

۵- فولکوري طب، چاپ.

۶- د خوشال خټک فرهنګ، چاپ.

---

[1] دا ليکوال او دا څېړې، ۲۳۰مخ.

ادبي مقام، چاپ.

۸- د اماني دورې ريفورمونه، چاپ.[۱]

نورمحمد سهيم:

سهيم پر **۱۳۵۵**ل کال د کابل پوهنتون د ادبياتو پوهنځي د ژورناليزم له څانګې څخه فارغ شوی دی، اثار يې په دې ډول دي:

۱- د څراغ ارمان: د لنډو کيسو مجموعه، **۱۳۶۴**ل کال، د ليکوالو انجمن.

۲- په پښتو لنډو کيسو کې رياليستيکي افکار، چاپ.

۳- څلور مقالې پر فردوسي او شهنامه (ژباړه).

۴- د محمد رسول د جغتو د ديوان تحقيقي متن، ناچاپ.

۵- د برې پښتونخوا او سنيو لنډو کيسو ته کره کتنه، ناچاپ.

۶- په پښتو او سني شعر کې د نوښت مسئله، **۱۳۶۹**ل کال، د ليکوالو انجمن.[۲]

شريفه شريف:

نوموړې پر **۱۳۵۴**ل کال د کابل پوهنتون له ادبياتو پوهنځي فارغه شوې ده، دغه اثار يې ليکلي دي:

---

[۱] دا ليکوال او دا څېړې، **۲۴۳**مخ.

[۲] دا ليکوال او دا څېړې، **۲۲۲**مخ.

پښتو ټولنه.
۲- د لنډې کیسې تیوري (ژباړه).[1]

محمد نبي صلاحي:

صلاحي پر ۱۳۶۱ل کال له ادبیاتو پوهنځي څخه فارغ شوی او اثار یې دادي:
۱- نوې ادبي تیوري، پر ۱۳۶۹ل کال د علومو اکاډمۍ له خوا چاپ شوې ده.
۲- ادبي ګلشن (شعرونه او مقالې) ناچاپ.
۳- د حافظ کانې، د لنډو کیسو مجموعه.
۴- په پښتو شعر کې د انځور مسئله: ناچاپ.[2]

فرهاد ظریفي:

ظریفي پر ۱۳۵۲ل کال له ادبیاتو پوهنځي څخه فارغ شوی، اثار یې دادي:
۱- حیات افغاني: لطیف طالبي او ظریفي په ګډه ژباړلی، د قومونو او قبایلو وزارت چاپ.

[1] دا لیکوال او دا څېړې، ۲۸۱مخ.
[2] دا لیکوال او دا څېړې، ۳۰مخ.

دی.

۳- د صفاري کورنۍ تر مشرۍ لاندې د افغانستان د خلکو د ازادۍ غوښتلو مبارزه، (رساله) ناچاپ.

۴- همدا ډول یې د پکتیا د دودونو په باب یو څه معلومات راټول کړي دي، چې تر اوسه لا چاپ شوي نه دي.[1]

محمد عیان عیان:

عیان پر ۱۳۴۹ل کال د ادبیاتو پوهنځي د ژورنالیزم له څانګې څخه فارغ شوی دی، اثار یې په لاندې ډول دي:

۱- علمي سوسیالیزم: په پښتو یې ژباړلی او تر ۱۳۵۷کال د مخه چاپ شوی دی.

۲- چپه کښ: یوه کیسه ده، چې پر ۱۳۵۷ل کال چاپ شوې او په روسي ژبه ژباړل شوې ده.

۳- کوچۍ: د لنډو کیسو مجموعه ده، چې پر ۱۳۶۴ل کال د لیکوالو انجمن له خوا خپره شوې ده.

۴- د ډیالکټیکي ماتریالیزم لنډ کورس په نوم یې یو اثر هم ژباړلی، چې تر اوسه چاپ شوی نه دی.[1]

غوټۍ خاورې:

(1) دا لیکوال او دا څېړې، ۳۲۰ مخ.

(1) دا لیکوال او دا څېړې، ۳۲۲مخ.

څخه فارغه شوې او دا يې اثار دي:

۱- د ننګرهار نکلونه، چاپ.

۲- د پښتو په شفاهي ادب کې شکل او مضمون.[۱]

عاشق الله فرياد:

فرياد پر ۱۳۲۴ل کال د ژبو او ادبياتو له شپې پوهنځي څخه فارغ شوی دی، اثار يې په دې ډول دي:

۱- ډيوې: د شعرونو مجموعه، د ليکوالو انجمن چاپ.

۲- د چاربيتو د پيدايښت او جوړښت په باب يې تحقيقي څېړنه هم کړې ده، چې تراوسه چاپ شوې نه ده.

۳- د لغمان د ځينو شاعرانو شعرونه يې هم راټول او د مجموعې په شکل ترتيب کړي دي.[۲]

محمد اکبر کرګر:

کرګر پر ۱۳۵۲ل کال د ادبياتو پوهنځي له فلسفې څانګې څخه فارغ شوی دی او تراوسه يې لاندې اثار ټولنې ته وړاندې کړي دي:

۱- کيسې او حماسې (څېړنه او ژباړه)، چاپ.

۲- د اګست يو د برشمه يا بلشويکا: چاپ.

۳- شېبې: د لنډو کيسو مجموعه، ۱۳۲۴ل کال چاپ.

۴- لينينيزم په تيوری او عمل کې (ژباړه) چاپ.

---

[۱] دا ليکوال او دا څېړې، ۳۳۰ مخ.

[۲] دا ليکوال او دا څېړې، ۳۲۴-۳۲۷مخونه.

۶- څو ادبي یادونې، ۱۳۶۶ل کال چاپ.
۷- سینده څه، سینده بهېږه، د لنډو کیسو مجموعه، چاپ.
۸- استتیک مقولې، چاپ.
۹- په حالنامه کې د بایزید روښان عرفاني افکار، چاپ.
۱۰- د ثور انقلاب او د ملي او قبایلي مسایلو مقدماتي څېړنه، ناچاپ.
۱۱- د پښتو ګړنې یا اصطلاحات، ناچاپ.
۱۲- منځنۍ پېړۍ او سکولاستیکي افکار، ناچاپ.[1]

فضل الهي ګران:

ګران پر ۱۳۶۰ل کال د ادبیاتو پوهنځي له پښتو څانګې څخه فارغ شوی دی، اثار یې دادي:

۱- د هیلو ګودرونه: د شعرونو مجموعه، د لیکوالو انجمن.
۲- د برېښنا پړک: ناچاپ.
۳- افغاني غورځنګ، ناچاپ.
۴- د ننګرهار غږ: ناچاپ.
۵- شنې لوخوړې: ناچاپ.
۶- لګېدلی اور: ناچاپ.
۷- سرې سکروټې: ناچاپ.

[1] دا لیکوال او دا څېړې، ۳۵۹مخ.

۹- د پیوستون نغمې: ناچاپ.

۱۰- د ګران شاهیکوټې شاعري (حالنامه).

۱۱- لاسنیوی.

۱۲- د شاهیکوټ دودونه او رواجونه.

۱۳- د پښتنو د تاریخ میتودولوژي.[۱]

میراحمد ګوربز:

نوموړی پر **۱۳۴۸**ل کال له ادبیاتو پوهنځي څخه فارغ شوی او (د ګوربزو نکلونه) په نوم یې اثر لیکلی، چې د افغانستان د علومو اکاډمۍ له خوا خپور شوی دی.

عبدالمتین متین:

متین پر **۱۳۴۵**ل کال له ادبیاتو پوهنځي څخه فارغ شوی او دغه لاندې اثار یې ټولنې ته وړاندې کړي دي:

۱- د کامګار خټک دیوان انتقادي متن: **۱۳۵۸**ل کال چاپ.

۲- د خوشال کلیات لومړی ټوک: **۱۳۵۸**ل کال چاپ.

۳- د خوشال خان خټک سواتنامه.

۴- د خوشال خان خټک دستار نامه.

[۱] دا لیکوال او دا څېړې، ۳۷۱مخ.

نوموړي په زيار چاپ شوې ده.[1]

کمال الدين مستان:

مستان پر **۱۳۶۴**ل کال د ژبو او ادبياتو له شپې پوهنځي څخه فارغ شوی دی، دغه يې اثار دي:

۱- ولسي پانګه: د فرهنګ مجلې له لارې خپره شوې ده.

۲- ولسي شاعران: د هنر مجلې له لارې يې ځينې ولسي شاعران معرفي کړي دي.

۳- د خوږ ژبي شاعر بهايي جان ژوند ليک: د رسالې په شکل چاپ شوی دی.

۴- توفان: د ګورکي د لنډو کيسو ژباړه ده، **۱۳۶۳**ل کال چاپ.

۵- د لمر شغلو ته: د شعرونو لومړۍ مجموعه، چاپ.

۶- د شهادت پاڼې: د شعرونو دويمه مجموعه، چاپ.

۷- زما پوهنځی: د ګورکي د يو اثر ژباړه ده، چې چاپ شوی دی.[1]

نصر الله خان ناصر:

---

[1] داليکوال او دا ښېرې، ۳۹۸ مخ.

[1] دا ليکوال او دا ښېرې، ۳۹۸مخ.

فارغ شوی دی او (د پښتني فولکور د ترجمو تاريخي سير ته يوه کتنه) تر نامه لاندې يو اثر ليکلی چې چاپ شوی نه دی.

نظري اريانا:

له ادبياتو پوهنځي فارغ شوی دی او تراوسه يې د (ليکوال) په نامه يو اثر په پښتو ژبه ژباړلی دی او چاپ کړی دی.

تاج محمد ياري:

نوموړی د ژبو او ادبياتو له شپې پوهنځي څخه فارغ شوی دی او د (ستوری او سيوری) تر نامه لاندې يې د شعرونو يوه مجموعه د ليکوالو د انجمن له خوا چاپ شوې ده.

سيد الشاه پولاد:

نوموړی پر ۱۳۴۰ل کال د ادبياتو پوهنځي له پښتو څانګې څخه فارغ شوی دی او د (ښکلا پېژندنه) په نوم يې يوه رساله د زېري جريدې له خوا په متفرق ډول خپره شوې ده.

نورالله ولسپال:

ولسپال پر ۱۳۵۱ل کال له ادبياتو پوهنځي څخه فارغ شوی دی او دغه ادبي کارونه يې ترسره کړي دي:

۱- د خوشال کليات، ۱،۲،۳ ټوک (ګډه پروژه) چې لومړی ټوک يې پر ۱۳۵۸ل کال چاپ شوی دی.

۲- د عبدالقادر خان خټک ديوان، د علومو اکاډمۍ چاپ.

معروف شاه خان:

نوموړی له ادبیاتو پوهنځي څخه فارغ شوی او اثار یې دادي:

۱- د حمید په دیوان کې د تلمیح صنعت ډولونه (د پوهنیارۍ تيزس) ناچاپ.

۲- په پښتو کې د فاعلي جملو د استعمال جوړښت او ځانګړتیاوې (دماسترۍ تیزس) ناچاپ.

۳- پښتو پښویز سمونونه یا پښتو ګرامري مطابقتونه (د پوهندوی رتبې ته)، ناچاپ.

خان سلام:

د ادبیاتو له پوهنځي پښتو څانګې څخه فارغ شوی او دا لاندې اثار یې لیکلي دي:

۱- د میرزا خان انصاري د دیوان قافیوي ځانګړتیاوې (پوهنیارۍ رتبې ته) ناچاپ.

۲- د حمید په دیوان کې د استعارې او کنایې ادبي صنعتونو لټونه او تحلیل، ناچاپ.

محبوب شاه ارزومند:

د ادبیاتو پوهنځي له پښتو څانګې څخه فارغ شوی دی، اثار یې دادي:

ناچاپ.

۲- د پښتو نظم کلاسیک ژانرونه (د پوهنملۍ تیزس)، ناچاپ.

شاه ولي خان:

نوموړی د ادبیاتو پوهنځي له پښتو څانګې څخه فارغ شوی دی او دا لاندې اثار یې لیکلي دي:

۱- پښتو ویي پانګه (د پوهنملۍ تیزس) ناچاپ.

۲- د پښتو نثر ډولونه او بشپړتیایي پړاوونه (د پوهندوی تیزس) ناچاپ.

پري اقبال:

د ادبیاتو پوهنځي له پښتو څانګې څخه فارغه شوې ده او اثار یې دادي:

۱- د خوګیانو د وزیرو ګړدود (د ماسترۍ تیزس)، ناچاپ.

۲- د لوی ننګرهار نوموړکي شاعران، ناچاپ.

فیاض:

اثار يې دادي:

۱- په پښتو لنډو کيسو کې د رياليزم څرنګوالی (د پوهنملۍ تيزس) ناچاپ.

۲- د روښاني ادبياتو په هنداره کې د روښاني نهضت په باب د بېلابېلو نظريو کره کتنه (د پوهندوی تيزس) ناچاپ.

عزيزالله جبارخېل:

جبارخېل د ادبياتو پوهنځي د پښتو څانګې فارغ التحصيل دی او د (غلجايي حصارک ګړدودونه) په نوم يې يو اثر ليکلی، خو چاپ شوی نه دی.

سید محی الدین هاشمي:

هاشمي پر ۱۳۶۱ل کال د کابل پوهنتون له ژبو او ادبیاتو پوهنځي څخه فارغ شوی دی، اثار یې دادي:

۱- ابدي ژوند، چاپ.

۲- د سردرو توتیان، (د ولسي شاعرانو تذکره) چاپ.

۳- پښتو ګرامر (ژباړه) چاپ.

۴- د ادبي- هنري او کلتوري اصطلاحاتو تشریحي فرهنګ (دوه ټوکه) ناچاپ.

۵- په پښتو لنډیو کې انګېرنې، چاپ.

۶- لیدلی خوب (د اشعارو مجموعه) ناچاپ.

۷- د سرمنزل په لور، د ادبي ټوټو مجموعه، ناچاپ.

۸- د کونړ سادات، ناچاپ.

۹- په کوز کونړ کې د جهاد پیلامه او ادامه، ناچاپ.

۱۰- د روسانو د مزدور رژیم په زندانو کې لیدلي او اورېدلي حالات، ناچاپ.

۱۱- د ادب پوهنې بنسټونه (درسي کتاب).

۱۲- د هجرت پر لار او دیار (سفرنامه) ناچاپ.

۱۳- د پښتو معاصر ادب تاریخ (د ادبیاتو درسي کتاب)

۱۴- د لیکوالۍ فن، چاپ.

۱۵- د جهاد او مقاومت فرهنګي مرکزونه او خپرونې.[۱]

---

[۱] د لیکوالۍ فن: سید محی الدین هاشمي، پښتور، چاپ.

نوریالی حاجي:

پر **۱۳۵۳**ل کال د ادبیاتو پوهنځي له ژورنالیزم څانګې څخه فارغ شوی دی، اثار یې دادي:

۱- د شعرونو مجموعه: چاپ.

۲- جهادي لنډۍ: چاپ.

۳- د لنډو کیسو مجموعه: چاپ.

سید ګلاب سباوون:

پر **۱۳۵۵**ل کال د ادبیاتو پوهنځي له ژورنالیزم څانګې نه فارغ شوی دی:

۱- د حمزه ژوند و اند: ناچاپ.

محمد نسیم ستانیزی:

پر **۱۳۵۵**ل کال له ادبیاتو او بشري علومو پوهنځي څخه فارغ شوی دی. پښتو اثار یې دادي:

۱- ځاله او طوفان (د لنډو کیسو مجموعه).

۲- د لارې مشال (ژباړه).

۳- د مارکسیزم اشتباه، چاپ.

۴- د اسلام څلور ستر فاتحین.

۵- د توحید، نبوت او له مرګه وروسته ژوند عقلي ثبوت، ژباړه.

۶- جونګړه او ماڼۍ (دلنډو کیسو مجموعه) چاپ.

۸- هغه ټول پسې لیواله وو: د لنډو کیسو مجموعه. چاپ.
۹- تورې حاشیې: د لنډو کیسو مجموعه، چاپ.
۱۰- ځلاني کونجې: د لنډو کیسو مجموعه، چاپ.
۱۱- د اسلامي دعوت اصول: (ژباړه).
۱۲- سور ښامار: (ژباړه).
۱۳- د ایشیا په زړه کې طوفان، چاپ.
۱۴- د اسلام اقتصادي اصول، ناچاپ.
۱۵- څلور زندانونه، ناچاپ.

محمد آصف صمیم:

پر **۱۳۵۲**ل کال د ادبیاتو او بشري علومو پوهنځي عربي څانګې څخه فارغ شوی دی. اثار یې دادي:

۱- رښتیانې کیسې (ژباړه) چاپ.
۲- د رحمان بابا دیوان نوم ښود، چاپ.
۳- مړه یې مه بولئ ژوندي دي، ۲ ټوکه، چاپ.
۴- توحیدي ټولنه او ټولنیز عدالت، (ژباړه) ناچاپ.
۵- د حضرت علي (رض) لنډې ویناوې (ژباړه)، ناچاپ.
۶- رښتیا خبرې، درې جلده، (ژباړه) ناچاپ.
۷- خوشال او قران.
۸- خوشال یاد کړي شاعران.
۹- شاعر د شاعر په هنداره کې.

۱۱- د رحمان بابا فرهنګ.
۱۲- پښتو درسي کتاب د ۴ او ۶ ټولګي لپاره.
۱۳- وهابیت د قران او سنتو په رڼا کې (ژباړه) چاپ.
۱۴- د اسلام په جامه کې د استعمار مزدوران، چاپ.
۱۵- د پټې خزانې میزان رښتیا میزان دی (ګډ اثر) چاپ.
۱۶- په کلاسیکو ادبیاتو کې پښتو ګړنې، ناچاپ.
۱۷- زندان خوږلي یادونه (ژباړه). ناچاپ.
۱۸- ګام پر ګام له خوشال سره، (پوهه) مجله کې چاپ شوی دی.
۱۹- د شعرونو مجموعه (سانګې).
۲۰- پښتو نامې.
۲۱- زړه ویې پانګه.
۲۲- د خوشال د ژبې ټوپک.
۲۳- د لرغونې شاعرۍ غورچاڼ.
۲۴- په پښتو لرغونې شاعرۍ کې متلونه.
۲۵- شعرونه ایاتونه.
۲۶- شعرونه حدیثونه.
۲۷- د پښتو د لیکنۍ ژبې د معیاري اړخ یوجاج.
۲۸- رښتیني اتلان (ژباړه).
۲۹- د ملا لتاړ د دېوان د چاپي او خطي نسخو مقابله.
۳۰- خوشال یاد کړي کتابونه.
۳۱- د حمزه لیکونه.

۳۳- روهیلي په هندوبار کې.
۳۴- ځان پېښې له (۹۴-۸۴) پورې.
۳۵- روښاني روحاني فرهنګ.
۳۶- رښتیانی خبرې.

محمد عارف غروال:

پر ۱۳۴۷ل کال د ادبیاتو پوهنځي له پښتو څانګې څخه فارغ شوی دی. اثار یې دادي:

۱- د دولت لوانی د دېوان انتقادي متن، چاپ.
۲- د رحمان بابا د دېوان انتقادي متن، چاپ.
۳- د خوشال خټک د کلیاتو د لومړي ټوک انتقادي متن، چاپ.
۴- د سید جمال الدین افغان العروة الوثقی، چاپ.
۵- د حبیب الله دېوان، چاپ.
۶- غرنۍ سندرې، چاپ.
۷- د بنګړو شرنګ (د معاصرو شاعرانو د اشعارو مجموعه) چاپ.
۸- د وینو فوارې، د جهادي شعرونو مجموعه، چاپ.
۹- تورزن تورن افغان، د جهادي شعرونو مجموعه، چاپ.
۱۰- بمونه او غمونه، د جهادي شعرونو مجموعه، چاپ.
۱۱- راه عمل فارسی ترجمه، چاپ.

۱۳- انګلیسي پښتو ورځنۍ خبرې (ژباړه) چاپ.
۱۴- د خوشال خټک د کلیاتو د دویم ټوک انتقادي متن، ناچاپ.
۱۵- اختیارات بدیعي د پښتو یوناني طب، ناچاپ.
۱۶- د پکتیا ولسي شاعران، ناچاپ.
۱۷- د وطن مینه د شعرونو مجموعه، ناچاپ.
۱۸- کورنی طب، (ژباړه). ناچاپ.
۱۹- غوټۍ نامه د شعرونو مجموعه، ناچاپ.
۲۰- قصص الانبیاء (ژباړه)، ناچاپ.

فدا محمد فایض:

پر **۱۳۵۲**ل کال د ادبیاتو پوهنځي له دري څانګې څخه فارغ شوی دی، یوه د شعرونو مجموعه لري، چې تر اوسه نه ده چاپ شوې.

ذکریا ملاتړ:

پر **۱۳۵۲**ل کال د ادبیاتو او بشري علومو پوهنځي له پښتو څانګې څخه فارغ شوی دی، اثار یې دادي:

۱- د پښتو متلونو او اصطلاحاتو قاموس لومړی ټوک، (تالیف).
۲- په پښتو ادب کې د طالب په نوم شاعرانو تذکره، (تالیف)
۳- چې نه غواړم مه یې راپېښوې، دزندان کیسه، (تالیف).
۴- د پښتو په ولسي ادب کې د ماشومانو شاعري، (تالیف)

۶- پر افغانستان باندې د روسانو د تېري اساسي علتونه، (تالیف).

۷- عملي لار او علمي فلسفه، (ژباړه).

فضل ولي ناګار:

د ادبیاتو پوهنځي له پښتو څانګې څخه فارغ شوی دی، ((دا هغه بالا حصار دی)) په نوم یې د شعرونو یوه مجموعه خپره شوې ده.

محمد حسن ولسمل:

پر ۱۳۴۲ل کال له ادبیاتو پوهنځي فارغ شوی دی.

۱- ظاهر شاه د قضاوت په تله کې، (د ګډو مقالو مجموعه)، چاپ.

۲- زنداني سوغات، چاپ.

محمد معصوم هوتک:

پر ۱۳۶۶ل کال د ژبو او ادبیاتو پوهنځي له پښتو څانګې څخه فارغ شوی دی. اثار یې دادي:

۱- پاشلې ویناوې، د مولوي صالح محمد هوتک، ترتیب، سریزه، تحشیه او تعلیقات، ۱۳۶۹ل کال چاپ.

۲- سرامنې او ښکې، (شعرونو مجموعه)، ۱۳۶۹ل کال چاپ.

او ويي پانګه، ۱۳۷۰ل کال چاپ.
۴- ميرزا عبدالودود هوتک، ناچاپ.
۵- ښکار او کندهار، ناچاپ.
۶- احمدشاهي کندهار، ناچاپ.
۷- پښتنې قبيلې او روايتي شجرې، ناچاپ.
۸- بحرالعلوم، دوست محمد خټک، ۱ ټوک، ترتيب، سريزه، سمون او حاشيه، ناچاپ.
۹- خيرالبيان او دريېم قرائت، چاپ، (ګډ هڅه واد).
۱۰- د ملا امير ديوان، ترتيب او سريزه، ناچاپ.
۱۱- د غره او دوره (ژوند ليک)، ناچاپ.
۱۲- د زړه ايشناو، د شعرونو مجموعه، ناچاپ.[1]

وسيع الله سيار:

د ژبو او ادبياتو پوهنځي له پښتو څانګې څخه فارغ شوی دی.

۱- په پښتو کې د مسجع نثر د پيدايښت او پايښت مسئله، پر ۱۴۱۳هـ ق کال ليکل شوی.

افضل شېرزاد:

[1] پوخ کانی، محمد معصوم هوتک، ټورنټو، کاناډا، ۱۳۷۵ل کال چاپ د پښتنی ځلورم مخ.

دی، د شعرونو یوه مجموعه لري، چې تر اوسه لا چاپ شوې نه ده.

عبيد الله محک:

محک د کابل پوهنتون د ژبو او ادبیاتو پوهنځي انګلیسي څانګه لوستې، نوموړی په پښتو او دري ژبو یو شمېر اثار لیکلي دي، پښتو اثار یې دا دي:

۱- د نیمو شپو چغې: د لنډو کیسو مجموعه، د لیکوالو انجمن، کابل چاپ.

۲- ګل په جبه زار کې (ناول)، ۱۳۷۰ل کال چاپ.

لعل پاچا ازمون:

ازمون تر دریېم ټولګي پورې د کابل پوهنتون د ژبو او ادبیاتو پوهنځي پښتو څانګه لوستې او بیا یې د جګړو له امله خپل وروستی کال د ننګرهار په پوهنتون کې بشپړ کړ، تر اوسه یې دغه ادبي فعالیتونه ترسره کړي دي:

۱- د ملنګ جان خوږې نغمې له نویو زیاتونو سره، ۱۳۷۰ل کال چاپ.

۲- د سیند غاړې ګلونه، د محمد نور د شعرونو راټولونه او سریزه، لاهور چاپ.

کال چاپ.

۴- کابل د وینو او لمبو په سین کې: د کابل په باب د شعرونو مجموعه، راټولونه، پېښور، **۱۳۷۳**ل کال چاپ.

۵- د خسرو شعرونه: سریزه او راټولونه، ناچاپ.

غلام نبي فراهي:

غلام نبي فراهي د کابل پوهنتون د ژبو او ادبیاتو پوهنځي له پښتو څانګې فارغ شوی او بیا یې له همدې څانګې ماستري هم ترلاسه کړې ده. د لیسانس دورې پر مونوګراف سربېره (د استاد بېنوا ر ژوند او اثار په نامه یې د ماسترۍ دورې د تیزس په توګه یو بل اثر هم لیکلی دی.

د ژبو او ادبياتو پوهنځي پښتو مونوګرافونه

۱- د رحمان بابا او خوشال شعر او شاعري:

د شريفې خوګيانۍ (اسلمي) له خوا پر ۱۳۴۲ل کال د پوهاند صديق الله رښتين تر لارښوونې لاندې ليکل شوی، د مخونو شمېر يې (۲۴) دی. په دغه مونوګراف کې د رحمان بابا د اشعارو پر اخلاقي، ټولنيزو، تصوفي او د خوشال د اشعارو پر اخلاقي، ټولنيزو، عشقي او حماسي خواوو لنډې خبرې شوي دي.

۲- بلوخ او بلوخي:

عبدالرحمن بلوخ د پوهاند صديق الله رښتين تر لارښوونې لاندې پر ۱۳۴۳ل کال ليکلی دی، د مخونو شمېر يې (۴۴) دی. دغه مونوګراف پر شپږو څپرکو وېشل شوی، چې په هره برخه کې يې د بلوڅو او بلوڅي ژبې په باب لنډه رڼا اچولې.

۳- د باختري او ايرانيو تاريخي انکشاف:

د محمد کريم اڅکزي له خوا پر ۱۳۴۳ل کال ليکل شوی، لارښود استاد يې حبيب الله حاج پښتون زوی دی، د مخونو شمېر يې (۲۰) ته رسېږي.

د شاه ولي له خوا پر ۱۳۴۴ل کال پـه ۹۷ مخونـو کې لیکـل شـوی، پـه مونـوګراف کې د کوچنیـانو شفاهي ادب تـه پـر کتنې سربېره د هغو پر روزنیز اړخ هم رڼا اچول شوې ده.

۵- پښتنې شاعرانې:

د زرغونې زېور له خوا پر **۱۳۴۵**ل کال په (**۷۵**) مخونو کې د لـوی استاد علامه عبدالحی حبیبي تر لارښوونې لاندې لیکل شوی دی. په دغه مونوګراف کې ټولې (۳۳) پښتنې شاعرانې معرفي شوي او د شعرونو بېلګې یې راوړل شوي دي.

۶- د ننګرهار د سیمې ولسي شاعران:

د زېورالدین زېـور لـه خـوا پـر **۱۳۴۵**ل کـال پـه (**۵۱**) مخونـو کـې لیکل شوی، لارښود استاد یې پوهاند عبدالحی حبیبي دی، پـه دغه مونـوګراف کې د (۳۲) تنو شاعرانو ژوند لیک او د شعرونو بېلګې خوندي دي.

۷- د ادبي تاریخ تیوري:

پر **۱۳۴۲**ل کال په (۴۸) مخونو کې د حبیب الله تږي له خوا لیکل شوی دی. په دې مونوګراف کې د ادب تاریخ تیوري، تـاریخي سیر او د تیورۍ د میتود په باب خبرې شوي دي.

۸- د تګاب د سیمې ولسي شاعران:

رشاد تر لارښوونې لاندې ليکل شوی دی. د مخونو شمېر يې (۸۱) ته رسېږي، په دې مونوګراف کې د تګاب د څلورو تنو شاعرانو ژوند ليک او د شعرونو بېلګې راغلي دي.

۹- د ننګرهار مجله:

دا مونوګراف د شاه ولي قرار له خوا پر ۱۳۴۲ل کال د استاد محمد حسين راضي تر لارښوونې لاندې ليکل شوی، د مخونو شمېر يې (۴۷) ته رسېږي. دا مونوګراف شپږ څپرکي لري او د ننګرهار مجلې د موضوعي نيوليک (فهرست) په باب په کې خبرې شوي دي.

۱۰- د کونړ د سيمې اجتماعي دودونه:

د پوهاند عبدالشکور رشاد تر لارښوونې لاندې د جلال الدين کونړي له خوا پر ۱۳۴۲ل کال په (۲۷) مخونو کې ليکل شوی دی. په دې مونوګراف کې د کونړ د خلکو په ځينو دودونو او رواجونو لنډه رڼا اچول شوې ده.

۱۱- بازارک او څڅوبی:

د عبدالباقي (شينواري) له خوا پر ۱۳۴۲ل کال ليکل شوی، د مخونو شمېر يې (۲۷) دی. ياد شوی مونوګراف دوه برخې لري، په

سیمو په باب خبرې شوي دي.

۱۲- د افغانستان په تاریخ او ادبیاتو کې د روښانیانو د نهضت مقام:

د عبدالقیوم نورزي له خوا په (۲۴) مخونو کې پر ۱۳۴۷ل کال لیکل شوی، په دغه مونوګراف کې د روښانیانو د نهضت ماهیت، اصولو او عقایدو په باب خبرې شوي دي.

۱۳- د شګې پخواني شاعران:

عبدالمجید زاخېل د پوهاند عبدالشکور رشاد تر لارښوونې لاندې پر ۱۳۴۸ل کال لیکلی، د مخونو شمېر یې (۵۱) ته رسېږي. په دې مونوګراف کې د شګې د څو تنو شاعرانو ژوند لیک او د شعرونو بېلګې راوړل شوي دي.

۱۴- پښتني دودونه-کړنې او فالونه:

د پوهاند عبدالشکور رشاد تر لارښوونې لاندې علي محمد منګل پر ۱۳۴۸ل کال لیکلی دی. دغه مونوګراف (۷۰) مخونه لري او د پکتیا د خلکو د ځینو دودونو په باب په کې لنډه رڼا اچول شوې ده.

اسد الله (رويا) پر ۱۳۴۸ل کال په (۲۷) مخونو کې ليکلی دی. لارښود استاد يې حميد الله امين دی، په ياد شوي مونوګراف کې د لغمان ولايت پر ځينو دودونو، رواجونو او ځينو سپورتي لوبو لنډه رڼا اچول شوې ده.

۱۶- مېرمن حميده او د هغې ژوند او اشعارو ته يوه کتنه:

عبدالصبور مليار په (۴۰) مخونو کې پر ۱۳۴۸ل کال د حبيب الله جاج تر لارښوونې لاندې ليکلی دی. په نوموړي مونوګراف کې د مېرمن حميدې ژوند ليک او د شعرونو نمونې راوړل شوي دي.

۱۷- د شيدا په فکر او شعر لنډه څېړنه:

خيرمحمد شينواري پر ۱۳۴۹ل کال ليکلی دی، (۳۸) مخه لري د کاظم خان شيدا د ژوند پر حالاتو او د شعر پر ځينو ځانګړنو خبرې شوي دي.

۱۸- د پکتيا ولايت د ګوملې پېژندنه:

محمدعلم نواب خېل د پوهاند عبدالشکور رشاد تر لارښوونې لاندې پر ۱۳۴۹ل کال ليکلی دی، (۷۹) مخونه لري. په دې مونوګراف کې د پکتيا ولايت د ګوملې د سيمې پر لنډې پېژندنې سربېره د نوموړې سيمې پر ځينو قوانينو او دودونو هم لنډې خبرې شوي دي.

۱۹- د پکتیا ولایت د ځائیو ولسي شاعران:

د سید محمد کارګر له خوا د پوهاند عبدالشکور رشاد تر لارښوونې لاندې پر ۱۳۴۹ل کال لیکل شوی دی. (۵۵) مخونه لري، په نوموړي مونوګراف کې د پکتیا ولایت د هاشم خېلو او عمرخېلو د سیمو (۷۲) تنه شاعرانو پېژندګلوي او شعري بېلګې راغلي دي.

۲۰- د نوزاد رواجونه:

نصرالله نوزادي پر ۱۳۴۹ل کال په (۲۸) مخونو کې لیکلی دی. په نوموړي مونوګراف کې په دریو برخو کې د نوزاد د خلکو پر ځینو رواجونو خبرې شوي دي.

۲۱- خوشال خان او د پښتنو د ازادۍ تحریک:

عبدالمالک شهبازخېل پر ۱۳۵۰ل کال د پوهاند میرحسن شاه تر لارښوونې لاندې لیکلی، (۵۰) مخونه لري. په نوموړي مونوګراف کې د خوشال خان پر ژوند، اقتصادي او ټولنیزو حالاتو باندې لنډه رڼا اچول شوې ده.

۲۲- د راډیو افغانستان د پروګرامونو شکل او څرنګوالي ته یوه کتنه:

نوموړي مونوګراف کې د کابل راډيو د پروګرامونو او دهغو د نشر او خپرېدو د وختونو په باب معلومات ورکړل شوي دي.

۲۳- د پشه يي د خلکو محيط او د ژبې معرفي:

نورمحمد غمجن الينګاري په (۲۸) مخونو کې پر **۱۳۵۰**ل کال ليکلی، په ياد شوي مونوګراف کې د پشه يي ژبې او د پشه يانو د محيط په باب رڼا اچول شوې ده.

۲۴- د افغانستان کالنۍ د مضامينو فهرست:

سيد عبدالستار رازي پر **۱۳۵۰**ل کال په (**۵۵**) مخونو کې ليکلی، لارښود استاد يې محب الله رحمتي دی.

۲۵- د اندړو دودونه:

د محمد اسلم قربانخېل له خوا د پوهاند عبدالشکور رشاد تر لارښوونې لاندې په (**۵۱**) مخونو کې پر **۱۳۵۰**ل کال ليکل شوی دی، په ياد شوي مونوګراف کې د غزني د اندړو ولسوالۍ د خلکو د ټولنيزو دودونو په باب خبرې شوې دي.

۲۶- د احمد شاه بابا لښکر کشي او دده د امپراطورۍ حدود:

لاربښوونې لاندې بشپړ کړی دی. په دغه مونوګراف کې د احمد شاه بابا د واکمنۍ د حدودو او لښکر کشیو په باب په لنډیز سره خبرې شوې دي.

۲۷- د پښتونستان مسئله د تاریخ په اوږدو کې:

عبدالشاه ظفرخېل پر ۱۳۵۱ل کال د پوهنوال حبیب الرحمن هاله تر لاربښوونې لاندې لیکلی دی. (۵۲) مخونه لري.

۲۸- پښتونستان:

لیکواله یې حفیظه ده، پر ۱۳۵۱ل کال یې د پوهاند میرحسین شاه تر لاربښوونې لاندې بشپړ کړی دی. (۸۲) مخونه لري، په یاد شوي مونوګراف کې د پښتونستان پر جغرافیایي موقعیت خبرې شوي او د پښتونستان د ځینو ملي مبارزو لکه خان عبدالغفار خان پېژندګلوي په کې راغلې ده.

۲۹- عربي ژبه د پېړیو په بهیر کې:

عبدالغفور رسول پر ۱۳۵۲ل کال د پوهاند عبدالشکور رشاد تر لاربښوونې لاندې بشپړ کړی دی، (۳۰) مخونه لري. مونوګراف درې برخې لري او د عربي ژبې د پرمختګ او څرنګوالي په باب په کې خبرې شوي دي.

د قره باغ پښتني دودونه:

محمد حسن پر ۱۳۵۲ل کال په (۵۸) مخونو کې لیکلی، د غزني ولایت د قره باغ د سیمې د پښتنو د ځینو دودونو په باب په کې معلومات وړاندې شوي دي.

۳۱- د لغمان ولایت د ملي شاعرانو په شعرونو کې د ځایونو نومونه:

محب الدین محب پر ۱۳۵۲ل کال په (۵۱) مخونو کې لیکلی، په دې مونوګراف کې د یادې شوې سیمې د اتو تنو شاعرانو د شعرونو له مخې سیمه ییزو نومونو ته ګوته نیول شوې ده.

۳۲- وړانګې ورځپاڼه:

محمد انور پر ۱۳۵۲ل کال د حبیب الرحمن هاله تر لارښوونې لاندې لیکلی، (۳۲) مخونه لري. په دغه مونوګراف کې د یادې شوې خپرونې او د هغې د مضامینو په باب معلومات وړاندې شوي دي.

۳۴- د قرغیو د ولسوالۍ جغرافیه:

محمد اعظم حیدري پر ۱۳۵۲ل کاې د پوهاند حمیدالله امین تر لارښوونې لاندې بشپړ کړې دی، (۷۵) مخونه لري، په دې

سیندونو په باب معلومات وړاندې شوي دي.

۳۵- ۱۸۹۳م څخه را پـه دېخوا د تـاریخ پـه اوږدو کـې د پښتونستان مسئله:

د جان محمد ، دوړ له خوا پر **۱۳۵۲**ل کال لیکل شوی دی. لارښود استـاد یـې برهـان الـدین حسـاس دی، مخونـه یـې (۴۸) دي. مونوګراف څلور څپرکي لري او په هر څپرکي کې د پښتونستان پـه باب معلومات وړاندې شوي دي.

۳۶- په افغاني ټولنه کې د ښځو دریځ:

لطیفـې پـر **۱۳۵۲**ل کـال د زرغـونې زېـور تـر لارښـوونې لانـدې لیکلی، (۳۵) مخونه لري. په دغه مونوګراف کې پـه افغـاني ټولنـه کې د ښځو د دریځ په باب خبرې شوي او هم د ځینو افغـاني ښـځمنو شاعرانو پېژندګلوي او د شعرونو بېلګې راغلې دي.

۳۷- د خوست لهجې او مروج لیکدود:

حضـرت محمـد ویـاړ پـر **۱۳۵۲**ل کـال د شـیریندل ګردیـوال تـر لارښوونې لاندې لیکلی دی. دغه مونوګراف (۲۷) مخونه لري.

[illegible]

د رحمان بابا د چاپي دېوان مقايسه:

د ميرزا محمد له خوا پر ۱۳۵۲ل کال په (۷۹) مخونو کې ليکل شوی دی.

۳۹- په کندهار کې د ډله ييزو مفاهيمو وسايلو تاريخي سير:

احمدالله پر ۱۳۵۲ل کال د عنايت الله تر لارښوونې لاندې ليکلی دی، (۶۲) مخونه لري. په دې مونوګراف کې د کندهار د مطبوعاتو او خپرو شويو مطالبو په اړه خبرې شوي دي.

۴۰- پښتني جرګې او دودونه:

سهراب مومند پر ۱۳۵۲ل کال د مجاور احمد زيار تر لارښوونې لاندې ليکلی، (۳۲) مخونه لري. په دغه مونوګراف کې د پښتني جرګې پر اهميت او په اولسمه او اته لسمه پېړۍ کې د پښتنو د ځينو دودونو په باب خبرې شوې دي.

۴۱- د سراج الاخبار او هېواد مقايسوي مطالعه:

لعل پاچا ځدراڼ پر ۱۳۵۳ل کال د حبيب الرحمن هاله تر لارښوونې لاندې ليکلی، (۴۲) مخونه لري. په دغه مونوګراف کې د

ورځپاڼو توپیرونو ته ګوته نیول شوې ده.

۴۲- د هسکې مېنې جغرافیه:
د سیدبادشاه له خوا پر **۱۳۵۳**ل کال د حمیدالله امین تر لارښوونې لاندې لیکل شوی، (۳۰) مخونه لري. په دغه مونوګراف کې د شینوارو د هسکې مېنې د ولسوالۍ پر جغرافیه لنډه رڼا اچول شوې ده.

۴۳- د پښتو فولکور او ادب:
حفیظ الله جمالي پر **۱۳۵۳**ل کال د دوکتور مجاوراحمد زیار تر لارښوونې لاندې لیکلی، (۳۶) مخونه لري. په دغه مونوګراف کې د پښتنې فولکور پر ځینو اړخونو رڼا اچول شوې ده.

۴۴- پښتونستان و پېژنئ:
محمد نعیم پر **۱۳۵۳**ل کال د دوکتور مجاوراحمد زیار تر لارښوونې لاندې په (۳۰) مخونو کې بشپړ کړی دی. په مونوګراف کې د پښتونستان د سیمې په باب ځینې معلومات راغلي دي.

۴۵- د جمعې مفاهیمې وسایل په کندهار کې:

لانـدې پـه (۳۶) مخونـو کـې لیکلـی دی. پـه دغـه مونـوګراف کـې د کندهار د خپرونو په باب يو لړ معلومات وړاندې شوي دي.

۴۶- د پښتونستان په مسئله کې د هېواد ورځپاڼې رول:

شـيخ محمـد پـر ۱۳۵۳ل کـال د پوهنـوال حبيب الـرحمن هالـه تـر لارښـوونې لانـدې پـه (۴۹) مخونـو کـې ليکلـی دی. پـه دغـه مونوګراف کې هغو ليکنو ته نغوته شوې ده، چې د پښتونسـتان پـه باب په هېواد ورځپاڼه کې خپرې شوې دي.

۴۷- د انګولا مسئله:

رحـيم داد همزولـي پـر ۱۳۵۳ل کـال د حبيـب الـرحمن هالـه تـر لارښوونې لاندې په (۳۷) مخونو کې ليکلی دی. په دغه مونوګراف کې د نوموړي هېواد جغرافيا او تاريخ ته لنډه کتنه شوې ده.

۴۸- د مطبوعاتو رول د هېواد او ازادۍ په برخه کې:

خـان زمـان پـر ۱۳۵۳ل کـال د حبيـب الـرحمن هالـه تـر لارښـوونې لاندې په (۲۸) مخونو کې بشپړ کړی دی. دغه مونوګراف پر څلورو برخو وېشل او د هېواد د ازادۍ په برخه کې د مطبوعاتو پر اغېز او تاثير خبرې کوي.

د استاد عبدالشکور رشاد تر لارښوونې لاندې (وزیر) لیکلی دی، د لیکلو کال یې ۱۳۵۳ل دی، (۳۸) مخونه لري او د لنډې کیسې، ډرامې او تربګنی په باب په کې معلومات راغلي دي.

۵۰- له جغرافیایي نومونو سره د روایاتو تړون:

د وزیر محمد له خوا پر ۱۳۵۳ل کال لیکل شوی، (۳۵) مخونه لري، په دغه مونوګراف کې د ځینو روایاتو په باب خبرې شوي دي.

۵۱- ژبه او د ژبې د پیداکېدو سرچینه:

د الله باز له خوا د دوکتور مجاوراحمدزیار تر لارښوونې لاندې پر ۱۳۵۳ل کال په (۲۲) مخونو کې لیکل شوی دی. په دغه مونوګراف کې د ژبې د پیداکېدو پر علتونو او عواملو لنډې خبرې شوې دي.

۵۲- د پښتو څېړنو بین المللي مرکز:

عبدالهادي هاند پر ۱۳۵۳ل کال په ۲۳ مخونو کې لیکلی دی، په دغه مونوګراف کې د پښتو ژبې د بین المللي مرکز په باب معلومات وړاندې شوي دي.

۵۳- د تصوف اغېز پر ټولنه باندې:

په ۳۳ مخونو کې بشپړ کړی دی او د روښانیانو د غورځنګ په باب په کې خبرې شوې دي.

۵۴- د ملنګ جان ورک اشعار:

اخندخان پر ۱۳۵۳ل کال د مجاور احمد زیار تر لارښوونې لاندې بشپړ کړی دی. ۲۵ مخونه لري، په نوموړي مونوګراف کې د ملنګ جان پر پېژندګلوي سربېره د هغه ځینې شعرونه او د هغه په باب د کورنیو او بهرنیو لیکوالو ځینې اشعار راغلي دي.

۵۵- د کندهار د سیمې فکاهیات:

د بریالي پکتا له خوا پر ۱۳۵۳ل کال د حبیب الله جاج پښتون زوی تر لارښوونې لاندې لیکل شوی. دغه مونوګراف (۲۲) مخونه لري او په کې د کندهار د سیمې ځینې ټوکې ټکالې راټولې شوې دي.

۵۶- د پښتو ټولنې نشراتي فعالیتونه:

زمري محقق پر ۱۳۵۴ل کال د حبیب الرحمن هاله تر لارښوونې لاندې بشپړ کړی. دغه مونوګراف (۳۰) مخونه لري او په کې د پښتو ټولنې لنډه تاریخچه بیان او ددې ټولنې پر خپرنیو فعالیتونو رڼا اچول شوې ده.

۵۷- د پښتونستان د مطبوعاتو وضع د صدر بوټو د حکومت په دوره کې:

محمد زمان پر ۱۳۵۴ ل کال د حبیب الرحمن هاله تر لارښوونې لاندې لیکلی دی. نوموړې مونوګراف کې د ذوالفقار علي بوټو د واکمنۍ پر وخت د پښتونستان د غورځنګ او د پښتنو د مطبوعاتو د څرنګوالي په باب خبرې شوې دي.

۵۸- د کټواز د سیمې دودونه:

محمد نواز پر ۱۳۵۴ ل کال د دوکتور مجاور احمد زیار تر لارښوونې لاندې بشپړ کړی، (۳۴) مخونه لري. په دغه مونوګراف کې د غزني د کټواز د سیمې پر ځینو دودونو او پښتني رواجونو لنډه رڼا اچول شوې ده.

۵۹- مقلوبې پښتو کلمې:

محمد قاسم سالمي پر ۱۳۵۴ ل کال د استاد عبدالشکور رشاد تر لارښوونې لاندې په (۱۹) مخونو کې لیکلی. په دغه مونوګراف کې د پښتو د مقلوبو کلمو په باب معلومات راغلي دي لکه: اغزی agzay ، ازغی azgay

۲۰- د مومندو ورزشي لوبې:

د سرفراز له خوا د پوهاند عبدالشکور رشاد تر لارښوونې لاندې پر **۱۳۵۴**ل کال په (۲۱) مخونو کې ليکل شوی دی. په ياد شوي مونوګراف کې د مومندو پر ځينو سيمه ييزو لوبو رڼا اچول شوې ده.

۲۱- په افغانستان کې د مطبوعاتو لوړ او ځوړ او د هغو پرمختيا:

نام حق ځيرک پر **۱۳۵۴**ل کال د حبيب الرحمن هاله تر لارښوونې لاندې ليکلی دی، (**۴۲**) مخونه لري. په دغه مونوګراف کې په افغانستان کې د مطبوعاتو پر څرنګوالي او همدارنګه پر ځينو اقتصادي، فرهنګي، سياسي، مذهبي او ټولنيزو حالاتو هم لنډه رڼا اچول شوې ده.

۲۲- د جمهوري پلوشه د مطبوعاتو په لمن کې:

پر **۱۳۵۴**ل کال د حبيب الرحمن هاله تر لارښوونې لاندې عبدالشکور ليکلی دی، (**۳۵**) مخونه لري. په نوموړي مونوګراف کې د پلوشې جريدې د مضامينو او همدارنګه له کابل مجلې سره د نوموړې جريدې پرتلنه شوې ده.

شریفي شریف پر ۱۳۵۴ل کال د مجاور احمد زیار ترلارښوونې لاندې بشپړ کړی دی، (۵۵) مخونه لري. په دغه مونوګراف کې په لنډیو کې د ښځو پر ونډې او دریځ خبرې شوې دي.

۲۴- د زده کوونکو د درسي وروسته والي علتونه:

محمد نسیم قسیمي پر ۱۳۵۴ل کال د ډاکتر ګل جانان ظریف تر لارښوونې لاندې لیکلی دی، ۲۴مخونه لري. دا مونوګراف اته څپرکي لري، چې د زده کوونکو پر درسي ستونزو او د هغو پر د عواملو خبرې شوي.

۲۵- د سرخورد په پارسي کې د پښتو ګډون او اغېزه:

جمال الدین وطنمل پر ۱۳۵۴ل کال د استاد عبدالشکور رشاد تر لارښوونې لاندې په (۱۲) مخونو کې لیکلی دی. په نوموړي مونوګراف کې په ورځنیو خبرو کې په یاد شوي سیمه کې پر پارسي باندې د پښتو ژبې اغېزې ته نغوتې شوې دي.

۲۶- د میرویس هوتکي او احمد شاه دراني زمام داري ته مقایسوي کتنه:

لاربنوونې لاندې ليکلی او (۳۶) مخونه لري. په دغه مونوګراف کې د ميرويس نيکه او احمدشاه بابا د جګړو، اتلوليو او واکمنيو په باب لنډه رڼا اچول شوې ده.

۲۷- د خوشال خان خټک عصر ته يوه کتنه او د هغه معاصرين:

ذکريا پر **۱۳۵۴**ل کال ليکلی دی، (۳۱) مخونه لري، په دغه مونوګراف کې د خوشال خان خټک پر پېژندګلوۍ سربېره د هغه وخت پر حالاتو هم لنډه رڼا اچول شوې ده.

۲۸- د ماشومانو د بد اخلاقۍ سببونه:

زرشاه حق يار پر **۱۳۵۵**ل کال د پوهاند محمد فاضل تر لاربنوونې لاندې ليکلی، نوموړی مونوګراف شپږ څپرکي لري او د ماشومانو د روزنې او همدارنګه پر ناوړه چارو د هغو د اخته کېدو پر سببونو خبرې شوې دي.

۲۹- د افغانستان د ثانوي ښوونځيو ازموينې:

لاربنوونې لاندې په **۴۲** مخونو کې لیکلی دی. پر دغه اثر کې د افغانستان د ثانوي ښوونځیو په درسي میتود خبرې شوې دي.

۷۰- ښوونه او روزنه د اسلام له نظره:

عبدالقیوم وزیر پر **۱۳۵۵**ل کال د استاد دانش تر لاربنوونې لاندې په (۷۹) مخونو کې لیکلی دی. په نوموړي مونوګراف کې د اسلام له نظره پر ښوونه او روزنه خبرې شوې دي.

۷۱- د وردګو د قبیلې د واده او مړي دودونه:

محمد مبارک پر **۱۳۵۵**ل کال د دوکتور مجاوراحمد زیار تر لاربنوونې لاندې په **۴۹** مخونو کې لیکلی دی. په یاد شوي مونوګراف کې د وردګو د قبیلې د مړي او ژوندي او د واده پر دودونو او رواجونو رڼا اچول شوې ده.

۷۲- په ننګرهار کې فولکوریکې کیسې:

عبدالروف پت یار پر **۱۳۵۵**ل کال د دوکتور مجاوراحمد زیار تر لاربنوونې لاندې په (۱۲۰) مخونو کې لیکلی دی. په نوموړي مونوګراف کې د ننګرهار ولایت (۹) فولکوریکې کیسې راټولې شوې دي.

سعد الله فيضي پر **۱۳۵۵**ل کال ليکلی دی، (۸۳) مخونه لري او په دغه مونوګراف کې د ملا عبدالحنان حيرت پر ژوند او ټولنيزو شرايطو او اشعارو خبرې شوې دي.

۷۴- د اماني دولت د سقوط سببونه:

غلام احمد واک پر **۱۳۵۵**ل کال د پوهندوی سيد سعدالدين هاشمي تر لارښوونې لاندې ليکلی دی. (۲۳) مخونه لري، په نوموړي مونوګراف کې د اماني دولت د ظهور په مقابل کې د بريتانوي ښکېلاک د مخالفتونو عوامل ترکتنې لاندې نيول شوي دي.

۷۵- زيتون په افغانستان کې:

بخت جمال پر **۱۳۵۵**ل کال ليکلی دی. لارښود استاد يې محب الله رحمتي دی. په دغه مونوګراف کې په افغانستان کې د زيتون د حاصلاتو په باب معلومات راټول شوي دي.

۷۶- د لغمان ولايت د کلمان د سيمې معرفي:

عبدالمومن پر **۱۳۵۵**ل کال د استاد عبدالشکور رشاد تر لارښوونې لاندې په (۴۲) مخونو کې ليکلی دی. په نوموړي مونوګراف کې د کلمان د سيمې، اقتصادي څرنګوالی او

شوې دي.

۷۷- د امان افغان جريدې خپرونې په سياسي، اقتصادي، اجتماعي او کلتوري ساحه کې:

محمد صفر خواريکښ پر ۱۳۵۲ل کال ليکلی، لارښود استاد يې حبيب الرحمن هاله دی. (۳۹) مخونه لري. په نوموړي مونوګراف کې د (امان افغان) جريدې د خپر شوو ليکنو په باب ځينې معلومات راټول شوي دي.

۷۸- سيکان او د هغوی دودونه:

شفيق الله دردمل پر ۱۳۵۲ل کال د حبيب الرحمن هاله تر لارښوونې لاندې په (۷۲) مخونو کې ليکلی دی. په ياد شوي مونوګراف کې د هندوستان سيکانو د کلتور او د هغو د دودونو په باب ځينې معلومات راټول شوي دي.

۷۹- د مرکخېلو دود او دستور:

محمد صابر پر ۱۳۵۲ل کال د پوهاند عبدالشکور رشاد تر لارښوونې لاندې په (۴۷) مخونو کې ليکلی دی. په نوموړي مونوګراف کې د مرکخېلو د دود او دستور په باب په لنډه توګه رڼا اچول شوې ده.

۸۰- د پاینده محمد کرېږوال ژوند او ځینې شعرونه:

محمد سراب پر **۱۳۵۲**ل کال د پوهاند عبدالشکور رشاد تر لارښوونې لاندې په (**۳۵**) مخونو کې لیکلی دی. په یاد شوي مونوګراف کې د پاینده محمد کرېږوال د ژوند او شاعرۍ په باب ځرګندونې راغلې دي.

۸۱- د غزنې د قره باغ د سیمې منطقوي جغرافیه:

د قیوم داد حکیمزي له خوا پر **۱۳۵۲**ل کال لیکل شوی، لارښود استاد یې پوهنوال حمیدالله امین دی. د یادې شوې سیمې جغرافیایي موقعیت یې څېړلی دی.

۸۲- د ګوجري ژبې لغوي ذخیره:

عبدالطیف دلسوز پر **۱۳۵۲**ل کال د استاد عبدالشکور رشاد تر لارښوونې لاندې په (**۳۶**) مخونو کې لیکلی دی. په نوموړي مونوګراف کې د ګوجرو د ژبې (ګوجري) په باب لنډ معلومات راغلي دي.

۷۳- په افغانستان کې د ښوونې او روزنې د ښه والي لپاره لازمې طریقې:

لاندې ليکلی دی. په دغه مونوګراف کې د يادې شوې موضوع په باب څرګندونې شوې دي.

۸۴- د پکتيا ولايت د سيد کرم ولسوالۍ عمومي جغرافيه:

اشرف شريفي پر **۱۳۵۶**ل کال د پوهنوال حميدالله امين تر لارښوونې لاندې ليکلی دی، چې د سيدکرم ولسوالۍ عمومي جغرافيه په کې تشريح شوې ده.

۸۵- د منځنۍ پېړۍ او اسکولاستيکي افکار:

د محمد اکبر ارينمل له خوا پر **۱۳۵۶**ل کال په (۳۲) مخونو کې ليکل شوی دی. په دغه مونوګراف کې د افغانستان د منځنيو پېړيو د ټولنيز، اقتصادي جوړښت او د ښوونې او روزنې په باب لنډ معلومات وړاندې شوې دي.

۸۶- د ساووجي ژبې لغات:

محمد نادر مشوانې پر **۱۳۵۶**ل کال د پوهاند عبدالشکور رشاد تر لارښوونې لاندې ليکلی دی. په نوموړي مونوګراف کې د ساووجي ژبې ځينې وييونه (لغات) د هغو فونيټيک شکل او پښتو ماناوې راغلي دي.

۸۷- خبر په امان افغان کې:

سید امین مجاهد پر ۱۳۵۲ل کال د محمد کاظم اهنگ تر لارښوونې لاندې بشپړ کړی دی، (۳۴) مخونه لري. په نوموړي مونوګراف کې د امان افغان جریدې د ځینو لیکنو فهرست او د نوموړې جریدې لنډه تاریخچه راغلې ده.

۸۸- د مزار درې د ادیت او شماش دودونه:

رحمت سید پر ۱۳۵۲ل کال د دوکتور مجاور احمد زیار تر لارښوونې لاندې په (۳۴) مخونو کې لیکلی دی. په دغه مونوګراف کې د مزار درې د ادیت او شوماش د جغرافیې پېژندګلوي او د هغو د ځینو دودونو په باب معلومات راغلي دي.

۸۹- د ګوشتې ولسوالۍ دودونه:

عبدالجبار پر ۱۳۵۲ل کال د پوهنمل محمد طاهر علمي، تر لارښوونې لاندې په (۱۹) مخونو کې لیکلی دی. په نوموړي مونوګراف کې د ګوشتې ولسوالۍ د ځینو دودونو په باب خبرې شوې دي.

۹۰- د خوست محلي ګړنې:

په (۳۶) مخونو کې لیکلی دی. په دغه مونوګراف کې د خوست د خلکو یو شمېر عامیانه ګړنې څېړل شوې دي.

۹۱- د ښاغلي محمد داود سفرونه بهرنیو هېوادونو ته:

محمد شریف شاذ پر **۱۳۵۲**ل کال د محمد کاظم اهنګ تر لارښوونې لاندې په (۳۲) مخونو کې لیکلی دی. په دغه مونوګراف کې د سردار محمد داود د سفرونو یادونه راغلې او هم د دې سفرونو د موخو په باب رڼا اچول شوې ده.

۹۲- د سید عبدالخالق کندهاري پېژندګلوي او د اشعارو مجموعه:

عبداللطیف پر **۱۳۵۲**ل کال د پوهاند عبدالشکور رشاد تر لارښوونې لاندې لیکلی دی، (۲۸) مخونه لري. په نوموړي مونوګراف کې د سید عبدالخالق کندهاري ژوند لیک او د هغه د شعرونو بېلګې راغلې دي.

۹۳- د چپرهار د سیمې د ولسي شاعر امیرزاده (خاکسار) د اشعارو مجموعه:

لارښوونې لاندې په (۳۰) مخونو کې لیکلی دی. په دغه مونوګراف کې د امیرزاده لنډ ژوند لیک او د هغه د شعرونو بېلګې خوندي دي.

۹۴- د کونړونو ولایت بشري جغرافیه:

سید احمد پر **۱۳۵۲**ل کال د پوهنمل دوکتور عبدالله (روحاني) تر لارښوونې لاندې په (۴۲) مخونو کې لیکلی دی. په نوموړي مونوګراف کې د کونړونو د عمومي جغرافیې، ټولنیز څرنګوالي او د اداري تشکیلاتو په باب یو لړ معلومات راغلي دي.

۹۵- د محمد باقي بادل (بارکزي) اشعار:

د عوذ بالله له خوا پر **۱۳۵۲**ل کال د پوهاند عبدالشکور رشاد تر لارښوونې لاندې په (**۵۱**) مخونو کې لیکل شوی دی. په نوموړي مونوګراف کې د یاد شوي شاعر لنډه پېژندنه او د کلام بېلګې خوندي دي.

۹۶- په شینوارو کې د کونه تیر غزا:

معروف شاه خان پر **۱۳۵۲**ل کال د استاد رشاد تر لارښوونې لاندې په (۴۳) مخونو کې لیکلی دی. په دغه مونوګراف کې د

راغلي دي.

۹۷- د محمد نواب اشعار:

محمد ظاهر (همت) پر **۱۳۵۲**ل کال د پوهاند عبدالشکور رشاد تر لارښوونې لاندې په (**۵۰**) مخونو کې لیکلی دی. په دغه مونوګراف کې د محمد نواب پېژندګلوي، دهغه اشعارو په باب تبصره او د شعرونو بېلګې راغلې دي.

۹۸- د شینوارو د سیمې اصطلاحات:

سید عیسی نېکمل پر **۱۳۵۲**ل کال د پوهاند عبدالشکور رشاد تر لارښوونې لاندې په (**۵۵**) مخونو کې لیکلی دی. په دغه مونوګراف کې د شینوارو د سیمې یو لړ عامیانه اصطلاحات ځای شوي.

۹۹- د اشرف خان هجري په شعر کې ادبي تصلفات (باتې):

محمد ګل کوچي پر **۱۳۵۲**ل کال د پوهاند عبدالشکور رشاد تر لارښوونې لاندې په (۳۳) مخونو کې لیکلی دی. په دغه مونوګراف کې د اشرف خان هجري په شعر کې تصلفات څېړل شوي دي.

د يو ولسي شاعر پېژندنه:

د عبدالاحد ښکاره له خوا پر **۱۳۵۲**ل کال د دوکتور مجاور احمد زيار تر لارښوونې لاندې ليکل شوی دی. په نوموړي مونوګراف کې د ولسي شاعر حاجي محمد پر ژوند ليک او شاعرۍ رڼا اچول شوې ده.

۱۰۱- د حضرت ولي پېژندنه او نظمونه يې:

فضل ولي ناګار پر **۱۳۵۲**ل کال د پوهاند عبدالشکور رشاد تر لارښوونې لاندې په (۳۲) مخونو کې ليکلی دی. په دغه مونوګراف کې د حضرت ولي پېژندنه او د هغه د نظمونو په باب معلومات راغلي دي.

۱۰۲- د ارچې تجارت د کونړونو په ولايت کې:

د غلام قادر جليلي له خوا پر **۱۳۵۲**ل کال د عبدالله روحاني تر لارښوونې لاندې په (۲۸) مخونو کې ليکل شوی دی. په نوموړي مونوګراف کې د کونړونو ولايت پېژندنه، د ولايت جغرافيايي موقعيت او د ارچې د لرګيو د سوداګرۍ په باب معلومات راغلي دي.

۱۰۳- د تګاب د سيمې نوي او زاړه شاعران:

عبدالشکور رشاد دی، (۶۸) مخونه لري. په نوموړي مونوګراف کې د تګاب د سیمې د ځلورو تنو شاعرانو پېژندنه او د شعرونو بېلګې راغلې دي.

۱۰۴- د جانان فدوي هوتک پېژندنه او اثار:

محمد حنیف پر **۱۳۵۲**ل کال د پوهاند عبدالشکور رشاد تر لارښوونې لاندې په (**۵۰**) مخونو کې لیکلی. په دغه مونوګراف کې د جانان فدوي پېژندګلوي او د شعرونو بېلګې خوندي دي.

۱۰۵- د زابل ولایت د بادامو او انګورو تولید او تجارت:

د سید علي هوتک له خوا پر **۱۳۵۲**ل کال د حمیدالله امین تر لارښوونې لاندې په (۳۶) مخونو کې لیکل شوی دی. په دغه مونوګراف کې لومړی د زابل ولایت د جغرافیې په باب خبرې شوي، بیا د اوسېدونکو د اقتصادي حالت او هم په اقتصاد کې د بادامو پر اهمیت او د هغو پر تجارت خبرې شوې دي.

۱۰۶- د ولسي شاعر بهاوجان پېژندنه:

محمدعارف پېژاند پر **۱۳۵۲**ل کال د استاد عبدالشکور رشاد تر لارښوونې لاندې لیکلی دی، چې په کې د سیدبهاوجان پېژندګلوي او د شعرونو بېلګې خوندي دي.

۱۰۷- د پښتو ادب طالبان:

ذکریا ملاتړ پر **۱۳۵۲**ل کال د پوهندوی دوکتور گل محمد نورزي تر لارښوونې لاندې په (۲۳) مخونو کې لیکلی دی. په دغه مونوگراف کې د پښتو ادب (۲۲) طالبانو په باب معلومات راغلي دي.

۱۰۸- د پښتو ژبې د ځینو ولسي شاعرانو پېژندگلوي:

محمد معین باجوړي پر **۱۳۵۲**ل کال د گل محمد نورزي تر لارښوونې لاندې لیکلی دی، چې (۴۱) مخونه لري. په نوموړي مونوگراف کې د پښتو ژبې د (۱۸) تنو شاعرانو پېژندگلوي او د کلام بېلگې راغلي دي.

۱۰۹- د کندهار په سیمې کې کرکې:

محمد رحیم سلطاني پر **۱۳۵۷**ل کال د حبیب الله جاج پښتون زوی تر لارښوونې لاندې لیکلی دی. په نوموړي مونوگراف کې د کندهار د خلکو په فولکور کې کرکې څېړل شوې دي.

۱۱۰- د بېسوادۍ د مسلې حل په افغانستان کې:

برخې لري، په هره برخه کې يې د سواد د ګټې او د بېسوادۍ د له منځه وړلو لارې چارې څه نا څه په ګوته شوې دي.

۱۱۱- د نوم صرف (نوم ګرپوهه):

نصرالله ناصر پر **۱۳۵۷**ل کال د پوهاند دوکتور مجاور احمد زيار تر لارښوونې لاندې په (**۳۹**) مخونو کې ليکلی دی. په دغه مونوګراف کې د نوم پر صرف باندې خبرې شوې دي او د نوم ډولونه هم په ګوته شوې دي.

۱۱۲- د شينوارو ولسي ادب:

تاج محمد پر **۱۳۵۷**ل کال د نورمحمد غمجن تر لارښوونې لاندې په (**۵۵**) مخونو کې ليکلی دی. په دغه مونوګراف کې د شينوارو ولسوالۍ پر ولسي ادب رڼا اچول شوې ده.

۱۱۳- د ګرشک د خلکو ګړنی ادب:

سخيداد هلمندي پر **۱۳۵۷**ل کال د پوهاند دوکتور مجاور احمد زيار تر لارښوونې لاندې په (**۴۱**) مخونو کې ليکلی دی. په دغه مونوګراف کې د ګرشک د خلکو ولسي اصطلاحات څېړل شوي او بېلګې يې راوړل شوې دي.

فیض محمد فیاض پر **۱۳۵۷**ل کال د حبیب الله جاج پښتون زوی تر لارښوونې لاندې په (۳۳) مخونو کې لیکلی دی. په نوموړي مونوګراف کې ټولنیزه پراختیا له علمي نړۍ لید او د هغه د مخالف فکر دواړو له مخې څېړل شوې ده.

۱۱۵- اجتماعي انقلابونه او ښوونې روزنې سره د هغو اړیکې:

سراج الدین پر **۱۳۵۷**ل کال د رڼا ګل رڼا تر لارښوونې لاندې په (۲۱) مخونو کې لیکلی دی. په نوموړي مونوګراف کې پر ښوونه او روزنه باندې د ټولنیزو بدلونونو اغېزې څېړل شوې دي.

۱۱۶- د تره خېلو ګړدود:

مصطفی نژدي پر **۱۳۵۷**ل کال د دوکتور مجاوراحمد زیار تر لارښوونې لاندې په (۳۱) مخونو کې لیکلی دی، چې د تره خېلو د ګړدود په باب معلومات په کې راغونډ شوي دي.

۱۱۷- د شوروي اتحاد د مطبوعاتو سیستم:

زلمي هېوادمل پر **۱۳۵۷**ل کال د حبیب الرحمن هاله تر لارښوونې لاندې په (۱۷) مخونو کې لیکلی دی. په نوموړي مونوګراف کې د

سره معلومات راوړل شوي دي.

۱۱۸- د ممتاز کارګر اشعار:

نادرخان پر **۱۳۵۷**ل کال د دوکتور مجاور احمد زیار تر لارښوونې لاندې په (۴۴) مخونو کې لیکلی دی. په نوموړي مونوګراف کې د ممتاز کارګر ژوندلیک او د شعرونو بېلګې راغلې دي.

۱۱۹- د حیات الله بشري اشعار:

نورمحمد پر **۱۳۵۷**ل د مجاور احمد زیار تر لارښوونې لاندې په (۲۱) مخونو کې لیکلی دی. په نوموړي مونوګراف کې د شاعر پېژندګلوي او د شعرونو بېلګې راغلې دي.

۱۲۰- د حصارک غلجایي د ولسوالۍ بشري جغرافیه:

زلمي داد پر **۱۳۵۷**ل کال د لطف الله ساپي تر لارښوونې لاندې په (۳۶) مخونو کې لیکلی دی. په نوموړي مونوګراف کې د حصارک د ولسوالۍ پر ټولنیز ژوند، اداري تشکیلاتو، دود او دستور باندې رڼا اچول شوې ده.

۱۲۱- ښځه په پښتو منثورو ادبیاتو کې:

لارښوونې لاندې په (۳۴) مخونو کې لیکلی دی. په نوموړې مونوګراف کې د ښځې د ټولنیز او طبقاتي ژوند په باب معلومات راغلي دي.

۱۲۲- د شغني ژبې فولکور (ګړنی ادب):

دلبرشاه سرچشمه پر **۱۳۵۷**ل کال د مجاوراحمد زیار تر لارښوونې لاندې په (۴۱) مخونو کې لیکلی دی. نوموړی مونوګراف درې څپرکي لري، چې په هر څپرکي کې یې د شغنان د خلکو د ولسي ادب او ټولنیز ژوند په باب معلومات راغلي دي.

۱۲۳- د تګاو ولسوالۍ د خلکو ګړنی ادب:

محمد ابراهیم پر **۱۳۵۷**ل کال د حبیب الله جاج پښتون زوی تر لارښوونې لاندې په (۴۱) مخونو کې لیکلی دی. نوموړي مونوګراف کې د تګاو ولسوالۍ جغرافیایي موقعیت، ټولنیزه او اقتصادي بڼه او پر ولسي ادب رڼا اچول شوې ده.

۱۲۴- د حمید د شاه ګدا په مثنوي کې د قافیې د عیبونو مطالعه:

لارښوونې لاندې په (۲۷) مخونو کې لیکلی دی. دې مونوګراف کې د حمید د یاد شوي اثر د قافیې نیمګړتیاوې په ګوته شوې دي.

۱۲۵- د غلام حسین پېژندګلوي او اشعار:

محمد عمر دایمزي پر ۱۳۵۷ل کال د نورمحمد غمجن تر لارښوونې لاندې په (۵۱) مخونو کې لیکلی دی. په دغه مونوګراف کې د غلام حسین ژوند لیک او د شعرونو بېلګې راغلې دي.

۱۲۶- په پکتیا کې ډله ییزه مفاهمه او د هغې وسایل:

عزیزخان عدلي پر ۱۳۵۷ل کال د حبیب الرحمن هاله تر لارښوونې لاندې په (۳۸) مخونو کې لیکلی دی. نوموړی مونوګراف پنځه څپرکي لري او د پکتیا ولایت د مطبوعاتو په باب په کې معلومات راغونډ شوي دي.

۱۲۷- د سید اباد د ولسوالۍ انګېرنې او کړنې:

محمد اصف پر ۱۳۵۷ل کال د دوکتور مجاوراحمد زیار تر لارښوونې لاندې په (۳۱) مخونو کې لیکلی دی. په نوموړي مونوګراف کې د سید اباد د ولسوالۍ لنډه پېژندنه او د هغې سیمې د کړنو او انګېرنو په باب معلومات راغلي دي.

۱۲۸- د ګلستان د ولسوالۍ جغرافيايي څېړنه:

عبدالعزيز اکرمي پر **۱۳۵۷**ل کال د محمد ظريف ظريفي تر لارښوونې لاندې په (۷۰) مخونو کې ليکلې دی. په نوموړي مونوګراف کې د ګلستان د ولسوالۍ جغرافيايي موقعيت او بشري او اقتصادي بنې په باب معلومات راغلي دي.

۱۲۹- د ننګرهار ولايت د غني خېلو د ولسوالۍ اصطلاحات:

داود شاه خوشال پر **۱۳۵۷**ل کال د حبيب الله جاج پښتون زوی تر لارښوونې لاندې ليکلی دی، چې د غني خېلو د ولسوالۍ عاميانه اصطلاحات په کې راغلي دي.

۱۳۰- کيسې:

عاصم شرر پر **۱۳۵۷**ل کال د زېورالدين زېور تر لارښوونې لاندې په (۳۸) مخونو کې ليکلی دی. په نوموړي مونوګراف کې څلور فولکوريکې کيسې راټولې شوې دي.

۱۳۱- د دولت تطبيقي شکل په افغانستان کې:

لاندې په (**۳۵**) مخونو کې لیکلی شوی دی. په دغه مونوګراف کې د دولت د تاسیس، منشا، ماهیت او بڼو په باب معلومات راټول شوي دي.

۱۳۲- د نجونو او هلکانو روابط د پوهنتون په ساحه کې:

عالیې تنویر پر **۱۳۵۷** ل کال د حبیب الله جاج پښتون زوی تر لارښوونې لاندې په (**۴۱**) مخونو کې لیکلی دی. په نوموړي مونوګراف کې د تحصیل په دوره کې د پوهنتون په ساحه کې د هلکانو او نجونو، یا ښځو او نارینه وو اړیکي تر بحث لاندې نیول شوي دي.

۱۳۳- د محمد عثمان د اشعارو مجموعه او ژوند پېښې:

نظام الدین پر **۱۳۵۷** ل کال د جاج پښتون زوی تر لارښوونې لاندې په (**۵۷**) مخونو کې لیکلی دی، چې د شاعر ژوندلیک او د شعرونو بېلګې په کې خوندي دي.

۱۳۴- بالابلوک د ولسوالۍ ګړنی ادب:

غلام سخي پر **۱۳۵۸** ل کال د جاج پښتون زوی تر لارښوونې لاندې په (۲۸) مخونو کې لیکلی دی. په دغه مونوګراف کې د یادې

عامیانه اصطلاحاتو خبرې شوې دي.

۱۳۵- د وزیرستان د برملې پښتنې دودونه:

الیاس وزیري پر **۱۳۵۸**ل کال د حاج پښتون زوی تر لارښوونې لاندې په (۳۸) مخونو کې لیکلی دی. په دغه مونوګراف کې د وزیرستان د برملې ځینې پښتنې دودونه معرفي شوي دي.

۱۳۶- د تاریخي ماتریالیزم د څلورو مفاهیمو لنډه توضیح:

داود سرلوړي پر **۱۳۵۸**ل کال په (**۵۵**) مخونو کې لیکلی دی. په دغه مونوګراف کې د ماتریالیزم ځینې موضوعات څېړل شوي دي.

۱۳۷- د چک ولسوالۍ شفاهي ادبیات:

خرم دل پر **۱۳۵۸**ل کال د حاج پښتون زوی تر لارښوونې لاندې په (۲۸) مخونو کې لیکلی دی. په نوموړي مونوګراف کې د وردګو د ولایت پېژندنه، د چک ولسوالۍ پېژندنه او همدارنګه د نوموړي ولسوالۍ د خلکو پر شفاهي ادبیاتو خبرې شوې دي.

۱۳۸- د حمید په دیوان کې تلمیح:

په (۲۴) مخونو کې ليکلی دی. په نوموړي مونوګراف کې د حميد مومند پر پېژندنې سربېره د هغه په شعرونو کې د تلميح ادبي صنعت په ګوته شوی دی.

۱۳۹- د کارګرې طبقې نوی ډول ګوند:

مثل خان نثار پر ۱۳۵۸ل کال د توريالي (دايم) تر لارښوونې لاندې په (۵۲) مخونو کې ليکلی دی. په دغه مونوګراف کې د کارګرې طبقې ګوند په باب معلومات راغلي دي.

۱۴۰- په سراج الاخبار کې د پښتو ادبياتو ونډه:

حبيب الرحمن زلمي پر ۱۳۵۸ل کال د زېورالدين زېور تر لارښوونې لاندې په (۵۷) مخونو کې ليکلی دی. په نوموړي مونوګراف کې د سراج الاخبار لنډه تاريخچه او په دې جريده کې د پښتو ليکنو نيوليک راغلی دی.

۱۴۱- مېرمن حميده او د هغې اشعار:

بريالي زهير باجوړي پر ۱۳۵۸ل کال د زېورالدين زېور تر لارښوونې لاندې په (۴۲) مخونو کې ليکلی دی. په نوموړي مونوګراف کې د مېرمن حميدې د نثر او نظم بېلګې راغلي دي.

۱۴۲- د ښځينه لنډيو غنايي غشقي برخه:

لارښووني لاندې په (**۴۴**) مخونو کې لیکل شوی دی. په نوموړي مونوګراف کې د ښځینه لنډیو عشقي برخه د الفبا په ترتیب (بېلتون، وصال، د یار خاطر، سپوږمۍ او د مینانو دنیا) په باب معلومات وړاندې شوي دي.

۱۴۳- د الینګار ولسوالۍ د نیازیو د قوم کلیوالي لوبې:

د صدیق راشوجان له خوا پر **۱۳۵۸**ل کال د نورمحمد غمجن تر لارښووني لاندې لیکل شوی ، چې د نیازیو د قوم یو شمېر سیمه ییزې لوبې یې تشریح کړې دي.

۱۴۴- د شوروي اتحاد د ځینو معاصرو لیکوالو بیوګرافي:

شاه صنم پر **۱۳۵۸**ل کال د جاج پښتون زوی تر لارښووني لاندې په (**۵۲**) مخونو کې لیکلی دی. په یاد شوي مونوګراف کې د ((شوروي اتحاد) د څوارلسو لیکوالانو بیوګرافي راغلې ده.

۱۴۵- د کونړ ولایت د نرنګ علاقه دارۍ کلیوالي ورزشي لوبې:

لاندې په (۵۲) مخونو کې ليکلی دی او د يادې شوې علاقه داری، ځينې ورزشي لوبې يې په کې راوړې دي.

۱۴۶- د خراسانيانو نهضت د عربو په مقابل کې:

ظابط الله پر ۱۳۵۸ل کال د پاينده محمد سرهنګ تر لارښوونې لاندې په (۸۴) مخونو کې ليکلی دی، چې د عربو پر وړاندې د خراسانيانو د مبارزو څرګندونه په کې شوې ده.

۱۴۷- د نارينه وو له خوا ښځو ته غنايي لنډۍ:

وړانګې پر ۱۳۵۸ل کال د نورمحمد غمجن تر لارښوونې لاندې په (۲۱) مخونو کې ليکلی دی. په نوموړي مونوګراف کې د الفبا په ترتيب د نارينه وو له خوا ښځو ته غنايي لنډۍ راوړل شوې دي.

۱۴۸- وزيرستان و پېژنئ:

بخت مير وزيري پر ۱۳۵۸ل کال د جاج پښتون زوی تر لارښوونې لاندې په (۲۰) مخونو کې ليکلی دی، چې د وزيرستان جغرافيايي موقعيت، د هغه ځای ژبه، کرنه او ځينې دودونه په کې بيان شوي دي.

لغتونه:

عبدالرزاق پـر ۱۳۵۸ل کـال د جـاج پښـتون زوی تـر لارښـوونې لاندې په (۴۵) مخونو کې لیکلی دی، چې د ګېلان د سیمې ځینې نادر لغتونه په کې راغلې دي.

۱۵۰- پښتو ادبیات له ۱۴۵۰ څخه تر ۱۲۹۷ پورې:

آصف بهاند پـر ۱۳۵۸ل کال د جاج پښـتون زوی تـر لارښوونې لاندې په (۴۳) مخونو کې لیکلی دی. په نوموړې مونوګراف کې د یاد شوي عصر عمومي وضعې تـه یـوه کتنـه، د پښـتو د نثر او نظم ځانګړتیاوې، د صنعتي انقلاب اغېزې او د ځینو لیکوالو د نظم او نثر بېلګې راوړل شوي دي.

۱۵۱- د خوشال خان سیاسي موضع:

محمد اسمعیل پر ۱۳۵۸ل کال د زېورالدین زېور تر لارښوونې لاندې په (۵۲) مخونو کې لیکلی دی. په نوموړې مونوګراف کې د خوشال خان ژوند لیک، د بند دوره، د ځوانۍ دوره، مبارزې، د بند علتونه، له مغلو سره جنګ او د خوشال سیاسي او ټولنیز موقف بیان شوي دي.

۱۵۲- د شیګل په شینوارو کې د ځمکې د وېش سیستم:

(۳۹) مخونو کې لیکلی دی. په نوموړي مونوګراف کې د کونړ ولایت د شیګل د سیمې جغرافیایي موقعیت تاریخچه او د ځمکو د وېش سیتسم څېړل شوی دی.

۱۵۳- پښتو ادبیاتو ته د ثور انقلاب په رڼا کې یوه کتنه:

خالق رشید پر **۱۳۵۸**ل کال د جاج پښتون زوی تر لارښوونې لاندې لیکلی دی، (**۴۴**) مخونه لري. دا مونوګراف دوه برخې لري چې له لرغونې دورې څخه تر **۱۳۵۷**ل کال او بیا له **۱۳۵۷** څخه تر **۱۳۵۸** کاله پورې پښتو ادبیاتو ته په کې کتنه شوې ده.

۱۵۴- د ورګون د ولسوالۍ سیمه ییزه جغرافیه:

حفیظ الله وزیر پر **۱۳۵۸**ل کال د محمد ظریف تڼیوال تر لارښوونې لاندې په (۷۲) مخونو کې لیکلی دی. په نوموړي مونوګراف کې د ورګون بشري، فزیکي او اقتصادي بڼې بیان شوي دي.

۱۵۵- د خلق په جریده کې د علمي مضامینو فهرست:

مکمل پر **۱۳۵۹**ل کال د جاج پښتون زوی تر لارښونې لاندې په (۳۳) مخونو کې لیکلی دی. په نوموړي مونوګراف کې په یاد

راوړل شوي دي.

۱۵۶- د تعلیمي نصاب په رڼا کې د پښتو ژبې تاریخي سیر ته یوه کتنه:

ګل محمد پر **۱۳۵۹**ل کال د نوراحمد شاکر تر لارښوونې لاندې په (۳۴) مخونو کې لیکلی دی. په دغه مونوګراف کې د تعلیمي نصاب په باب خبرې شوي او هم د ځینو لیکوالو د تعلیمي نصاب کتابونه معرفي شوي دي.

۱۵۷- د پښتو په شفاهي ادبیاتو کې د حماسي لنډیو یوه برخه:

د وږمې یوسفي له خوا پر **۱۳۵۹**ل کال د نورمحمد غمجن تر لارښوونې لاندې په (۲۰) مخونو لیکل شوی دی، چې په کې یو شمېر حماسي لنډۍ او د هغو د ځینو لغتونو مانا راوړل شوې دي.

۱۵۸- د پښتنې ښځې تصویر په لنډیو کې:

زرغونې عزیز وردګ پر **۱۳۵۹**ل کال په (۵۸) مخونو کې لیکلی دی. په دغه مونوګراف کې هغه لنډۍ راوړل شوي چې د ښځو د ژوند څېره په کې ځلېږي.

۱۵۹- د پښتنو ښځو مبارزې:

نوموړي مونوګراف کې د افغانستان د ښځو ټولنیز موقف، په ملي مبارزو کې د هغوی ونډه او بیا د (۱۳) مبارزو ښځو معرفي د دوی فکري او ادبي کارونه او د هغوی د شعرونو بېلګې راغلې دي.

۱۲۰- پښتنې شاعرانې:

حبیبي پر **۱۳۵۹**ل کال د جاج پښتون زوی تر لارښوونې لاندې په (۲۰) مخونو کې لیکلی دی. په دغه مونوګراف کې (۱۷) تنه پښتنې شاعرانې معرفي شوي دي.

۱۲۱- په کندهار کې پښتنې دودونه:

د زینب فروغ له خوا پر **۱۳۵۹**ل کال د نورمحمد غمجن تر لارښوونې لاندې په (**۵۱**) مخونو کې لیکلی شوی دی، چې د کندهار ولایت ځینې پښتنې دودونه په کې معرفي شوي دي.

۱۲۲- د فراه د سیمې پښتنې دودونه:

پر **۱۳۵۹**ل کال د عبدالرزاق له خوا په (**۳۵**) مخونو کې لیکل شوی دی، چې دفراه ولایت ځینې دودونه په کې معرفي شوي دي.

۱۲۳- د خوشال په غزلیاتو کې ښکلا:

لاربنوونې لاندې په (۵۸) مخونو کې لیکلی دی، چې د خوشال په شعرونو کې حسن، مینه، عشق، هنر او اقتصادي موقف په کې څېړل شوی دی.

۱۲۴- د دولت لواڼي په دېوان کې د نومونو برخه:

محمدصابر حقمل پر ۱۳۶۰ل کال د زېورالدین زېور تر لارښوونې لاندې په (۵۳) مخونو کې لیکلی دی. په دغه مونوګراف کې د دولت لواڼي په دېوان کې د راغلیو نومونو لکه د مېړیو، ګلانو او مرغانو یادونه شوې ده.

۱۲۵- سترګې:

فاطمې اسد حسیني پر ۱۳۶۰ل کال د نورمحمد غمجن تر لارښوونې لاندې په (۴۶) مخونو کې لیکلی دی. په دغه مونوګراف کې هغه لنډۍ د الفبا په حساب راوړل شوي، چې سترګې په کې یادې شوې دي.

۱۲۶- د خوست په خبرو اترو کې نادر لغات:

ګلاب خان پر ۱۳۶۰ل کال د جاج پښتون زوی تر لارښوونې لاندې په (۳۳) مخونو کې لیکلی دی. په نوموړي مونوګراف کې په

تشریح شوي دي.

۱۲۷- یو لږ هغه لنډۍ چې د ښځو له لوري په محرومیت کې ویل شوي:

هما اختري پر ۱۳۶۰ل کال د نورمحمد غمجن تر لارښوونې لاندې په (۳۵) مخونو کې لیکلی دی او هغو لنډیو ته په کې اشاره شوې، چې د ژوند د ځینو برخو د محرومیت په نتیجه کې د ښځو له خوا ویل شوي دي.

۱۲۸- د کونړ ولایت په باره کې عمومي معلومات:

محمدقدیر پر ۱۳۶۰ل کال د نورمحمد غمجن تر لارښوونې لاندې په (۳۴) مخونو کې لیکلی دی. په دغه مونوګراف کې د کونړ ولایت جغرافیایي موقعیت، د خلکو پېژندنه، تاریخي سوابق، زراعت، کرنې، اداري تشکیلات او ټولنیزو دودونو په باب ځینې معلومات راغلي دي.

۱۲۹- د کرکو او کرږو د پیدا ایښت عوامل او ډولونه:

نواز پر ۱۳۶۰ل کال د جاج پښتون زوی تر لارښوونې لاندې په (۳۳) مخونو کې لیکلی دی. په نوموړي مونوګراف کې د کرکو او

له ناروغۍ څخه کرکه او داسې نورې ببلګې.

۱۷۰- فولکوري طب:

حضرت ګل احساس پر ۱۳۶۰ل کال د جاج پښتون زوی تر لارښوونې لاندې په (۴۴) مخونو کې ليکلی دی. په دغه مونوګراف کې د فولکوري طب په باب يو لړ معلومات راغلي دي.

۱۷۱- د مقر د ګيلان علاقه دارۍ د واده دودونه:

محمد عمر ګيلاني مقري پر ۱۳۶۱ل کال د جاج پښتون زوی تر لارښوونې لاندې په (۲۸) مخونو کې ليکلی دی او د يادې شوې سيمې د واده دودونه په کې بيان شوي دي.

۱۷۲- په پښتو لنډيو کې شونډې، خوله، خالونه او مخ:

نظيفې پر ۱۳۶۱ل کال د بايزيد اڅک تر لارښوونې لاندې په (۲۷) مخونو کې ليکلی دی او هغه لنډۍ په کې راغلي دي، چې ياد شوي موضوعګانې په کې يادې شوې دي.

۱۷۳- د محمد جان فنا ادبي ټوټې:

کاملې پښېمان پر ۱۳۶۱ل کال د لطيف بهاند تر لارښوونې لاندې په (۴۰) مخونو کې ليکلی دی. په دغه مونوګراف کې د محمد جان

ټوټې راغلي دي.

۱۷۴- د لوګر دودونه:

آصفي احمدزی پر ۱۳۶۱ل کال د جاج پښتون زوی تر لارښوونې لاندې په (۳۰) مخونو کې لیکلی دی. په دغه مونوګراف کې د لوګر جغرافیایي موقعیت او د هغه ځای ځینې پښتني دودونه بیان شوي دي.

۱۷۵- د کونړونو ولسي شاعران:

سیدمحی الدین پر ۱۳۶۲ل کال د زېورالدین زېور تر لارښوونې لاندې په (۵۰) مخونو کې لیکلی دی. په دغه مونوګراف کې د کونړ د سیمې یو شمېر ولسي شاعران او د هغوی د ځینو شعرونو بېلګې راوړل شوي دي.

۱۷۶- د کلیوالو پر ورځني ژوند د فولکور اغېزه:

غوټۍ خاورې پر ۱۳۶۲ل کال د جاج پښتون زوی تر لارښوونې لاندې په (۱۲) مخونو کې لیکلی دی. په دغه مونوګراف کې د کلیوالو د مېړانې، اتلولۍ، زړورتیا او ټولنیز ژوند په باب معلومات راغلي دي.

۱۷۷- په فولکور کې د کیسې ماهیت او وظیفه:

لاندې په (۳۲) مخونو کې لیکلی دی. په نوموړي مونوګراف کې د اتلانو د کیسو په باب یو لړ معلومات راغلي دي.

۱۷۸- خوشال خان د پخوانیو او وسنیو شاعرانو په نظر کې:

خدایداد پر ۱۳۶۳ل کال د زېورالدین زېور تر لارښوونې لاندې لیکلی دی، (۵۳) مخونه لري. په دغه مونوګراف کې لومړی د خوشال د ملي مبارزو په باب یو لړ معلومات راغلي او بیا د خوشال په باب د پخوانیو او وسنیو شاعرانو نظرونه راوړل شوي دي.

۱۷۹- د دولت لواڼي په دېوان کې قافیوي نیمګړتیاوې:

عزیزالله پاک جبارخېل پر ۱۳۶۳ل کال د جلال الدین خان تر لارښوونې لاندې په (۵۰) مخونو کې لیکلی دی. په دغه مونوګراف کې د دولت لواڼي د دېوان ځینو قافیوي نیمګړتیاوو ته نغوته شوې ده.

۱۸۰- په اندړو کې د واده دودونه:

مهتاب الدین وحدت پر ۱۳۶۴ل کال د پوهنیار جاج پښتون زوی تر لارښوونې لاندې په (۴۰) مخونو کې لیکلی دی. په دغه

تشریح شوي دي.

۱۸۱- کلمه داره روپۍ:

عزیزې شېرزاد پر ۱۳۶۴ل کال د دوکتور زېورالدین زېور تر لارښوونې لاندې په (۲۲) مخونو کې لیکلی دی. په دغه مونوګراف کې کلمه داره روپۍ (ډرامې) خبرې شوي.

۱۸۲- د خوشال په دېوان کې د ځینو ځایونو نومونه:

ذکریا پر ۱۳۶۴ل کال د جاج پښتون زوی تر لارښوونې لاندې په (۲۹) مخونو کې لیکلی دی. په دې مونوګراف کې د خوشال په غزلونو، رباعیاتو او قصایدو کې د مهمو ځایونو نومونه په ګوته شوي دي.

۱۸۳- د روښاني نهضت ښېل ښېل اړخونه:

محمدرسول باوري پر ۱۳۶۴ل کال د استاد ضمیر ساپي تر لارښوونې لاندې په (۳۵) مخونو کې لیکلی دی. په دغه مونوګراف کې د بایزید روښان ژوند لیک، مبارزې، اثار، مذهبي عرفاني اړخ او ملي فکر بیان شوي دي.

۱۸۴- د خوشال خان ژوند لیک:

لانـدې پـه (۴۰) مخونـو کـې ليکلـی دی. پـه دغـه مونـوګراف کـې د خوشـال د کوچنيـوالي دوره، د ژونـد ځينـې پېښـې او د کـورنۍ پـه باب معلومات راغلي دي.

۱۸۵- د خوشال خان په اشعارو کې د ازادۍ انعکاس او د ازادۍ له اوسني مفهوم سره د هغه پرتله:

حکيم محمد خاورين پر ۱۳۶۴ل کال د ګل محمد نورزي تر لارښوونې لاندې په (۵۵) مخونو کې ليکلی دی. په دغه مونوګراف کې د خوشال خان په شعرونو کې د ازادۍ موضوع څېړل شوې ده او د هغه يو شمېر حماسي شعرونه هم راوړل شوي دي.

۱۸۶- د تاريخ په پوړيو کې د پښتو هنري ادبياتو ته يوه کتنه:

دادمحمد راسا پر ۱۳۶۴ل کال د جلال الدين خان تر لارښوونې لاندې په (۲۲) مخونو کې ليکلی دی. په ياد شوي مونوګراف کې د لرغونې دورې د ادبياتو او شاعرانو او همدارنګه د معاصرې دورې د ادبياتو او شاعرانو په باب يو لړ معلومات راغلي دي.

۱۸۷- د سيد جمال الدين افغان ژوند او مبارزې:

لاربښوونې لاندې په (۳۱) مخونو کې لیکلی دی. په دغه مونوګراف کې د سید جمال الدین افغان د ژوند او مبارزو په باب یو لړ معلومات راغلي دي.

۱۸۸- د لرغوني مصر، یونان او روم په افسانو کې د خلقت مفکوره:

محمد قاسم هیله من پر ۱۳۶۴ل کال د جاج پښتون زوی تر لاربښوونې لاندې په (۳۹) مخونو کې لیکلی دی. په دغه مونوګراف کې د لرغوني مصر تاریخچه او په افسانو کې د ارباب الانواعو خلقت څېړل شوی دی.

۱۸۹- په پښتو معاصرو ادبیاتو کې ځینې ریالستیکي موضوعات:

د شمس الله مجمر له خوا پر ۱۳۶۴ل کال د محمد صابر خویشکي تر لاربښوونې لاندې په (۳۲) مخونو کې لیکلی شوی دی. په دغه مونوګراف کې د ریالیزم په هکله، د ریالستیکي هنر او د رنساس د دورې د ریالیزم په باب معلومات لیکل شوي دي، دغه راز د استاد الفت، اجمل خټک او سلیمان لایق په اثارو کې ځینې ریالستیکي افکار څېړل شوي دي.

۱۹۰- په پښتو ادب کې د مولوي صالح محمد ونډه:

اسدالله کاروان پر ۱۳۶۴ل کال د جاج پښتون زوی تر لارښوونې لاندې په (۳۵) مخونو کې لیکلی دی. په نوموړي مونوګراف کې د مولوي صالح محمد ژوند لیک او اثارو په باب معلومات راغلي دي.

۱۹۱- د لعل ګل شاعر پېژندنه:

محمدنذیر بري پر ۱۳۶۴ل کال د جاج پښتون زوی تر لارښوونې لاندې په (۳۱) مخونو کې لیکلی دی. په نوموړي مونوګراف کې د **لعل ګل** د کورني ژوند او د شعر د ویلو د عواملو په باب معلومات راغلي دي او هم د شاعر د شعرونو بېلګې په کې راوړل شوي دي.

۱۹۲- د حمید په دېوان کې بدیع صنایع:

حضرت یوسف افتخار پر ۱۳۶۴ل کال د جلال الدین خان تر لارښوونې لاندې په (۴۲) مخونو کې لیکلی دی. په نوموړي مونوګراف کې د حمید په دېوان کې بدیع صنایع په ترتیب سره ښوول شوي دي.

۱۹۳- پښتو منظومې کیسې:

لاندې په (۳۲) مخونو کې لیکلی دی. په دغه مونوګراف کې (۹) منظومې او مشهورې فولکوري کیسې لیکل شوي دي.

۱۹۴- په پښتو منظوم ادب کې د نظم شکلي ډولونه:

سید کریم ملګري پر ۱۳۶۴ل کال د جلال الدین خان تر لارښوونې لاندې په (۴۷) مخونو کې لیکلی دی. په دغه مونوګراف کې ځینې شعري فورمونه لکه: مربع، رباعي، مثنوي، قصیده، مخمس او داسې نور تشریح شوي دي.

۱۹۵- چاربیته او د هغې ډولونه:

عاشق الله فریاد پر ۱۳۶۴ل کال د جلال الدین خان تر لارښوونې لاندې په (۳۹) مخونو کې لیکلی دی. په دغه مونوګراف کې د چاربیتو پر فورم باندې رڼا اچول شوې ده او هم د چاربیتو بېلګې راوړل شوي دي.

۱۹۶- د لنډۍ داستان پیدا ینښت:

نفیسې طوطاخېل پر ۱۳۶۴ل کال د زېورالدین زېور تر لارښوونې لاندې په (۳۵) مخونو کې لیکلی دی. په دغه مونوګراف کې د لنډۍ کیسې ځانګړنې او پړاوونه بیان شوي دي او وسنۍ لنډۍ کیسې ته په کې هم کتنه شوې ده.

ګل غوثي، نایب خېل پر ۱۳۶۴ل کال د جاج پښتون زوی تر لارښوونې لاندې په (۴۱) مخونو کې لیکلی دی، په دغه مونوګراف کې د یونان لنډه تاریخچه او د ادیپوس پاچا د کیسې مضمون لیکل شوی دی.

۱۹۸- په ولسي ادب کې د جمعه ګل د اشعارو دریځ:

د احمد شاه ویښ له خوا پر ۱۳۶۴ل کال د زهورالدین زهور تر لارښوونې لاندې په (۳۷) مخونو کې لیکل شوی دی. په نوموړي مونوګراف کې د شاعر پېژندګلوي، د هغه چاپېریال، د هغه په شعر کې انځورونه بیان او د شعرونو بېلګې راوړل شوي دي.

۱۹۹- په پښتو ادبیاتو کې د ناول پیدا ایښت:

شریفې احمدزۍ کوچۍ پر ۱۳۶۴ل کال د زهورالدین زهور تر لارښوونې لاندې لیکلی دی. په دغه مونوګراف کې د ناول ډولونه، ځانګړنې او په پښتو ادب کې د ناول په باب خبرې شوي دي.

۲۰۰- پښتو د امیر شېرعلي خان په دوره کې:

مامور مموزي پر ۱۳۶۴ل کال د جلال الدین خان تر لارښوونې لاندې په (۳۰) مخونو کې لیکلی دی. په دغه مونوګراف کې پښتو ژبه د امیر شېرعلي خان په دوره کې د پوځي او رسمي ژبې په توګه

څېړنې لاندې نيول شوې ده.

۲۰۱- يوسفزي د خوشال بابا په نظر:

عبدالغني بشردوست پر ۱۳۶۴ل كال د محمد صابر خويشكي تر لارښوونې لاندې په (۳۵) مخونو كې ليكلى دى. په نوموړي مونوګراف كې د خوشال د ژوند حالات، د سوات يوسفزي او د هغوى ژوند او د خوشال او يوسفزيو ترمنځ مناسبات څېړل شوي دي.

۲۰۲- د پرامېته داستان ته يوه انتقادي كتنه:

جانانې ځائې پر ۱۳۶۴ل كال د جاج پښتون زوى تر لارښوونې لاندې په (۵۵) مخونو كې ليكلى دى او د پرومېتې پر داستان يې يوه انتقادي تبصره كړې ده.

۲۰۳- مومن خان او شيرينو:

هنګامې ظاهر پر ۱۳۶۴ل كال د جاج پښتون زوى تر لارښوونې لاندې په (۴۰) مخونو كې ليكلى دى. په دغه مونوګراف كې د داستان اصلي متن، د لغتونو څېړنه، د ځايونو نومونه او د فولكوري عباراتو څېړنه راغلې ده.

۲۰۴- نمرو او تاج محمد:

لاندې په (۳۷) مخونو کې لیکلی دی. په دغه مونوګراف کې د دغه منظوم داستان د نظم د برخې وزن و قافیه، د لغتونو څېړنه، د ځایونو نومونه، د شعر ساده ګي او د داستان د موضوع څېړنه راغلې ده.

۲۰۵- د قصیدې وده او پیدا ښت:

محبوبې پر ۱۳۶۴ل کال د جلال الدین تر لارښوونې لاندې په (۴۳) مخونو کې لیکلی دی. په دغه مونوګراف کې د قصیدې تعریف او د غوریانو روښانیانو او خوشال په دوره کې د قصیدې په باب معلومات راټول شوي دي.

۲۰۶- د الفت په نثر کې د لنډې کیسې بېلګې:

نفس ګل شریفي پر ۱۳۶۴ل کال د محمد صابر خویشکي تر لارښوونې لاندې په (۳۰) مخونو کې لیکلی دی. په دغه مونوګراف کې د الفت ژوند لیک، د الفت په نثر کې دلنډو کیسو ځانګړتیاوو او د نثر بېلګې راوړل شوي دي.

۲۰۷- اویرجل د اینیا د تحلیل او د روم تشکل:

د راحلې احمدي وردګ له خوا د جاج پښتون زوی تر لارښوونې لاندې پر ۱۳۶۴ل کال لیکل شوی، چې (۳۱) مخونه لري. په دغه

بيان شوي دي.

۲۰۸- په فولکور مجله کې د پښتني فولکور انعکاس:

زرلښتې اورياخېلې پر **۱۳۶۵**ل کال د پوهنمل بايزيد اڅک تر لارښوونې لاندې په (۴۰) مخونو کې ليکلی دی. په نوموړي مونوګراف کې هغو ليکنو ته اشاره شوې، چې د پښتني فولکور په باب په فولکور مجله کې خپرې شوې دي.

۲۰۹- په سراج الاخبار کې د پښتو شعر:

محمد شاه پور احمدزي پر **۱۳۶۵**ل کال د دوکتور زېورالدين زېور تر لارښوونې لاندې په (۷۸) مخونو کې ليکلی دی. په دغه مونوګراف کې په سراج الاخبار کې د پښتو شعر د خپرېدو او ځومره والي په باب معلومات راغلي دي.

۲۱۰- د کندهار مجلې فهرست د تاسيس له وخته تر ۱۳۵۲ل کال پورې:

سردار محمد راستمل پر **۱۳۶۵**ل کال د دوکتور زېورالدين زېور تر لارښوونې لاندې په (۴۱) مخونو کې ليکلی دی. په دغه مونوګراف کې د کندهار مجلې نيوليک راغلی (د ليکوال نوم او د ليکنې سرليک).

نسیمې فقیر پر **۱۳۶۵**ل کال د پوهنمل محمدصابر خویشکي تر لارښوونې لاندې په (۴۰) مخونو کې لیکلی دی. دا مونوګراف دوه څپرکي لري، په لومړي څپرکي کې یې د روښان پېژندنه او په دویم کې یې د روښاني تصوف د اتو مرحلو په باب خبرې شوې دي.

۲۱۲- د بي بي نېکبختې مموزۍ ژوند او ادب:

صاحب ګل مموزي پر **۱۳۶۵**ل کال د دوکتور زهورالدین زهور تر لارښوونې لاندې پـه (۴۷) مخونـو کـې لیکلـی دی. پـه نومـوړي مونوګراف کې د بي بي نېکبختې پـر ژوند لیـک سربېره د هغې پـر ادبي ژوند هم رڼا اچول شوې ده.

۲۱۳- د ګیلګه مېش حماسه او د هغې څېړنه:

مصـري خـان کلیـوال پـر **۱۳۶۵**ل کـال د جـاج پښـتون زوی تـر لارښـوونې لانـدې پـه (۳۴) مخونـو کـې لیکلـی دی. پـه نومـوړي مونـوګراف کـې د ګیلګـه مـېش د حماسـې پیدا ایښـت او مضـمون شامل دی.

۲۱۴- د چغه سرای نرخونه او دودونه:

مرسـلین روغـوال پـر **۱۳۶۵**ل کـال د پوهنـدوی جـلال الـدین تـر لارښـووني لانـدې پـه (۳۳) مخونـو کـې لیکلـی دی. پـه نومـوړي

معلومات راغلي دي.

۲۱۵- د کوهدامن د داودزو اجتماعي، تاريخي او ادبي فعاليت:

وجيهې داودزۍ پر ۱۳۶۵ل کال د زبورالدين زبور تر لارښوونې لاندې په (۲۲) مخونو کې ليکلی دی. په نوموړي مونوګراف کې د سيمې د داودزيو ټولنيز، تاريخي او ادبي فعاليتونه ياد شوي دي.

۲۱۶- د مستورې شال شاعري:

سيد محقق پر ۱۳۶۵ل کال د پوهندوی ډاکترې زرغونې زبور تر لارښوونې لاندې په (۴۷) مخونو کې ليکلی دی. په نوموړي مونوګراف کې د پښتنې شاعرې (مستورې شال) پر ادبي ژوند رڼا اچول شوې ده.

۲۱۷- د خوشال په کلياتو کې ادبي صنايع:

فهيمې هاشمي پر ۱۳۶۵ل کال د پوهندوی جلال الدين تر لارښوونې لاندې په (۳۴) مخونو کې ليکلی دی. په دغه مونوګراف کې د خوشال ژوند ليک، اثار او د هغه په کلياتو کې ادبي صنايع په ګوته شوي دي.

سدو ټکني پر **۱۳۶۵**ل کال د جلال الدین خان تر لارښوونې لاندې په (۴۰) مخونو کې لیکلی دی. د ماشومانو د ادبیاتو په باب معلومات په کې راغلي دي.

۲۱۹- پر نظم باندې ختیځې کیسې او اسطورې:

میاجان مشفق پر **۱۳۶۵**ل کال د جاج پښتون زوی تر لارښوونې لاندې په (۳۰) مخونو کې لیکلی دی. په دغه مونوګراف کې (۱۲) افسانوي کیسې راغلې دي.

۲۲۰- د پښتو ژبې باقاعده او بې قاعده مصدرونه:

نورس امرخېل پر **۱۳۶۵**ل کال د نوراحمد شاکر تر لارښوونې لاندې په (۳۴) مخونو کې لیکلی دی. په دغه مونوګراف کې د پښتو باقاعدې او بې قاعدې مصدرونو ته ګوته نیول شوې ده.

۲۲۱- د پښتو ژبې د باقاعده او بې قاعده لغاتو مجموعه چې مصدر یې په (یدل) ختمېږي:

زرغونې برېښ پر **۱۳۶۵**ل کال د پوهندوی نوراحمد شاکر تر لارښوونې لاندې په (۳۱) مخونو کې لیکلی دی. په نوموړي مونوګراف کې د پښتو ژبې د باقاعده او بې قاعده لغتونو تشریح راغلې ده.

۲۲۲- د بهايي جان په اشعارو کې ادبي صنايع:

محمد داود ساپي پر **۱۳۶۵**ل کال د پوهندوی جلال الدين تر لارښوونې لاندې په (۴۸) مخونو کې ليکلی دی. په نوموړي مونوګراف کې د بهايي جان پر ژوند ليک سربېره د هغه په شعرونو کې ادبي صنايع هم ښوول شوي دي.

۲۲۳- په معاصرو هنري پښتو ادبياتو کې د ويښ ځلميانو د خپرونو او اثارو تحليل:

زرغونې درانۍ پر **۱۳۶۵**ل کال د پوهنوال ګل محمد نورزي تر لارښوونې لاندې په (۴۲) مخونو کې ليکلی دی. نوموړي مونوګراف کې د ويښ ځلميانو له جملې څخه د بېنوا د اثارو تحليل او په دويمه برخه کې د ګل پاچا الفت د اثارو تحليل راغلی دی.

۲۲۴- د ماه رخې ناول ته لنډه انتقادي کتنه:

پروين منګل پر **۱۳۶۵**ل کال د پوهنوال ګل محمد نورزي تر لارښوونې لاندې په (**۵۴**) مخونو کې ليکلی دی. په دغه مونوګراف کې د سيد راحت زاخېلي د (ماه رخې ناول) ته يوه انتقادي کتنه شوې ده.

۲۲۵- د ننګرهار د مجلې فهرست:

لاندې په (**۵۰**) مخونو کې لیکلی دی. په دغه مونوگراف کې د ننگرهار مجلې د لیکنو فهرست (د لیکوال نوم او د لیکنې سرلیک) برابر شوی دی.

۲۲۶- د رحمان بابا په دېوان کې ادبي صنایع:

بي بي حیا خلازی، پر **۱۳۶۵**ل کال د پوهندوی جلال الدین تر لارښوونې لاندې په (**۴۷**) مخونو کې لیکلی دی. په دغه مونوگراف کې د رحمان بابا پر پېژندگلوی، سربېره د هغه په دېوان کې ادبي صنایع هم په گوته شوي دي.

۲۲۷- په معاصر پښتو شعر کې ملي او مترقي افکار:

محمد حکیم تڼیوال پر **۱۳۶۵**ل کال د پوهنوال زېورالدین زېور تر لارښوونې لاندې په (۸۰) مخونو کې لیکلی دی. نوموړی مونوگراف درې څپرکي لري، چې د پښتو د معاصرو ادبیاتو په ځانگړې ډول د شعر د فکري خوا (مترقي افکارو) په باب په کې خبرې شوې دي.

۲۲۸- په پښتو لنډیو کې تاریخي پېښې:

لاندې لیکلی، چې په لنډيو کې تاریخي پېښې په کې څېړل شوې دي.

۲۲۹- په پښتو ادب کې ټوکې ټکالې:

میراجان غروال پر ۱۳۶۲ل کال د پوهنوال زېورالدین زېور تر لارښوونې لاندې په (۳۴) مخونو کې لیکلی دی. په نوموړي مونوګراف کې د پښتو ژبې یو شمېر ټوکې او عامیانه اصطلاحات راغلي دي.

۲۳۰- د سراجي دورې پښتو منظوم ادبیات:

محمد علي قریشي پر ۱۳۶۲ل کال د پوهنوال زېورالدین زېور تر لارښوونې لاندې په (۴۵) مخونو کې لیکلی دی. په نوموړي مونوګراف کې د پښتو ادبیاتو د نظم او شعر پر برخې یو څه خبرې شوي او بیا په یاد شوې دوره کې ځینې پښتو نظمونه راوړل شوي دي.

۲۳۱- پښتانه په بلخ کې:

عبدالقیوم پر ۱۳۶۲ل کال د جلال الدین خان تر لارښوونې لاندې په (۲۴) مخونو کې لیکی دی. نوموړی مونوګراف شپږ څپرکي لري او د بلخ د پښتنو په باب معلومات په کې خوندي شوي دي.

۲۳۲- په پښتو ادبیاتو کې سفرنامه:

حیات الله صبور پر ۱۳۶۲ل کال د پوهنوال زهورالدین زهور تر لارښوونې لاندې په (۴۹) مخونو کې لیکلی دی. په نوموړي مونوګراف کې د پښتو ژبې یونلیکونو (سفرنامو) په باب معلومات راغلي دي.

۲۳۳- په بره او کوزه پښتونخوا کې ادبي تاریخ لیکنه:

غلام نبي فراهي پر ۱۳۶۲ل کال د پوهنوال زهورالدین زهور تر لارښوونې لاندې په (۴۶) مخونو کې لیکلی دی. په نوموړي مونوګراف کې د یادې شوې موضوع په باب یو لړ معلومات راټول شوي دي.

۲۳۴- شعر او شاعري د لرغوني یونان د پوهانو له نظره:

غلام مصطفی رحیمي شلګري پر ۱۳۶۲ل کال د جاج پښتون زوی تر لارښوونې لاندې په (۹۲) مخونو کې لیکلی دی. نوموړی مونوګراف شپږ څپرکي لري، چې د موضوع په باب معلومات په کې راغلي دي.

۲۳۵- مهمې فولکوري شپې او ورځې:

په (۳۰) مخونو کې لیکلی دی. په دغه مونوګراف کې د فولکوري روایاتو له مخې مهمې شپې او ورځې په ګوته شوې دي.

۲۳۶- د منګلو د پښتونولۍ نرخ:

ګلات منګل پر ۱۳۶۶ل کال د جاج پښتون زوی تر لارښوونې لاندې په (۳۲) مخونو کې لیکلی دی. په دغه مونوګراف کې د منګلو د قوم د پښتونولۍ، دود او دستور په باب معلومات راټول شوي دي.

۲۳۷- په پښتو ژبه کې د باقاعده او بې قاعده مصدرونو ډیټا:

شیرین شاه پر ۱۳۶۶ل کال د نوراحمد شاکر تر لارښوونې لاندې په (۳۱) مخونو کې لیکلی دی.

۲۳۸- د ګودر په باره کې لنډۍ:

محمد اسحق پر ۱۳۶۷ل کال د جاج پښتون زوی تر لارښوونې لاندې په (۳۴) مخونو کې لیکلی دی. په دغه مونوګراف کې د الفبا په ترتیب هغه لنډۍ راټولې شوي چې د (ګودر) په باب ویل شوي دي.

خصوصیات:

ګل غوټۍ پر ۱۳۶۷ل کال د زرغونې زیور تر لارښوونې لاندې په (۳۷) مخونو کې لیکلې دی. په دغه مونوګراف کې د فعلي کټګورۍ او لازمي فعلونو په باب معلومات راغونډ شوي دي.

۲۴۰- د افغانستان د لیکوالو انجمن له تاسیس (۱۳۵۹-۱۳۶۶) کلونو پورې د پښتو چاپ شویو اثارو فهرست:

تاج محمد یاري پر ۱۳۶۷ل کال د جاج پښتون زوی تر لارښوونې لاندې په (۵۹) مخونو کې لیکلی دی. په دغه مونوګراف کې د هغو پښتو کتابونو یادونه شوې، چې په یاد شوي زماني واټن کې د لیکوالو ټولنې خپاره کړي دي.

۲۴۱- د ملګرو ملتو منشور او زموږ ملي روغه جوړه:

میرزا محمد توتاخېل پر ۱۳۶۷ل کال د جاج پښتون زوی تر لارښوونې لاندې په (۳۱) مخونو کې لیکلی دی. په دغه مونوګراف کې د یاد شویو موضوعګانو فکري نږدېوالی تر بحث لاندې نیول شوی دی.

یادښت: پر ۱۳۷۰ل کال د کابل پوهنتون د ژبو او ادبیاتو پوهنځي د پښتو څانګې په امریت کې یو زیات شمېر پښتو مونوګرافونه خوندي وو، په دې لړ کې یو شمېر داسې مونوګرافونه

وې، ددې خبرې يوه وجه شايد دا وي، چې مرکزي کتابتون ته يې کاپۍ نه وې استول شوې او يا هم د کتابتون د کارکوونکو د تخنيکي ستونزو او ځينو نورو لاملونو له امله د دغو مونوګرافونو نقل د پوهنتون په مرکزي کتابتون کې نه وي خوندي شوی. په هر حال دلته به د کال په ترتيب د دغو مونوګرافونو يادونه هم وکړو. د پېژندنې لپاره (د پوهنتون په مرکزي کتابتون کې د هغو د کتلاک نومره هم ثبت شوې وه خو څرنګه چې د مرکزي کتابتون اکثره خطي نسخې چور او يا سيزل شوي چې دې کې پښتو مونوګرافونه هم شامل وو، نو ځکه د کتلاک نومره يې رانه وړل شوه، اوس ددې مونوګراف يو شمېر د زياتو سيلاوونو او ناتارونو له بلاوو سره سره په پښتو څانګه کې خوندي پاتې دي او ځينې يې کېدی شي د هغو له خپلو ليکوالو سره هم خوندي وي.

۲۴۲- غرځستان:

بسم الله ځيرمن پر **۱۳۳۹**ل کال ليکلی، چې (**۵۹**) مخونه لري او د ياد شوې سيمې سياسي، ټولنيز او اقتصادي حالات په کې څېړل شوي دي.

۲۴۳- د خوشال خان ادبي لار:

او د خوشال د ادبي ژوند په باب په کې معلومات ورکړل شوي دي.

۲۴۴- د غرب او سنی تمدن:

نوراحمد پر ۱۳۳۹ل کال په (۴۰) مخونو کې لیکلی، چې د غرب د تمدن په باب یې یو لړ معلومات وړاندې کړي دي.

۲۴۵- د افغانستان د لمر ختیځو او مرکزي برخو کوچیان:

محمد عزیز کاکړ پر ۱۳۴۰ل کال په (۱۷۵) مخونو کې لیکلی او د یاد شوې موضوع په هکله په کې یو لړ معلومات ورکړل شوي دي.

۲۴۶- د لغمان محلي شاعران:

عبدالرشید پر ۱۳۴۱ل کال لیکلی، (۱۰۵) مخه لري او د لغمان د ځینو محلي شاعرانو ژوند لیک او د شعرونو بېلګې په کې راوړل شوي دي.

۲۴۷- ابدالیان:

امین الله پر ۱۳۴۱ل کال په (۵۹) مخونو کې لیکلی او د پښتنو د یوه نامتو ټبر (ابدالیانو) په باب معلومات په کې راټول کړي دي.

صفورا پر ۱۳۴۱ل کال په (۲۴) مخونو کې لیکلی او د تاریخ په اوږدو کې او بیا تر نوي عصره پورې په ټولنه کې د ښځې پر ژوند او دریځ خبرې شوي دي.

۲۴۹- د پکتیا ولایت یو لړ ملي او اجتماعي دودونه:

پر ۱۳۴۳ل کال محمد رحیم شملزي په (۷۰) مخونو کې لیکلی او د یاد شوي ولایت یو لړ ملي او ټولنیز دودونه په کې بیان شوي دي.

۲۵۰- د پښتو اصطلاحات:

حبیب الله جاج پښتو زوی پر ۱۳۴۳ل کال په (۳۰) مخونو کې لیکلی دی او د پښتو ژبې ځینې اصطلاحات یې په کې راټول کړي دي.

۲۵۱- د نباتاتو او مرغانو په باب تحقیق:

محمد اسمعیل پر ۱۳۴۵ل کال په (۳۵) مخونو کې لیکلی او د یاد شوې موضوع په باب په کې یو لړ معلومات راغونډ شوي دي.

۲۵۲- د هلمند ولایت د مارجي د ناقلو حوزه:

(۳۱) مخونو کې لیکلی او د یاد شوي موضوع په باب په کې یو لړ معلومات راټول شوي دي.

۲۵۳- د پښتو پخوانیو ګرامرونو ته یوه کتنه:

جانباز پر **۱۳۴۸**ل کال په (**۵۹**) مخونو کې لیکلی او د پښتو د ځینو پخوانیو ګرامرونو پر معرفۍ سربېره یې پر هغوی یو لړ خبرې کړي دي.

۲۵۴- د لوګر ولایت د فیض اخوندزاده سوانح او اشعار:

شاه الله احمدزي پر **۱۳۴۹**ل کال د استاد عبدالشکور رشاد تر لارښوونې لاندې په (۳۸) مخونو کې لیکلی او د یاد شوي شخص پر ژوند لیک سربېره یې د شعرونو بېلګې هم راوړي دي.

۲۵۵- د سپرې ولسوالۍ دودونه:

عبدالودود پر **۱۳۵۰**ل کال د پوهاند عبدالحی حبیبي تر لارښوونې لاندې په (**۱۵**) مخونو کې لیکلی دی. په دغه مونوګراف کې لومړی د سپرې ولسوالۍ موقعیت، دکلیو نومونه او د همغه ځای د ځینو پښتني دودونو په باب معلومات لیکل شوي دي.

۲۵۶- د کندهار سیاسي او اجتماعي اوضاع:

لاربنوونې لاندې په (۴۲) مخونو کې لیکلی دی. په دغه مونوګراف کې د کندهار تاریخي اهمیت، د هغه ټولنیزه وضع، اقتصادي اوضاع او جغرافیایي حالت څېړل شوي دي.

۲۵۷- ولسي ادب:

محمد صابر خویشکي پر **۱۳۵۱**ل کال د مجاور احمد زیار تر لاربنوونې لاندې په (۳۲) مخونو کې لیکلی دی. په دغه مونوګراف کې پښتو لنډۍ، ناول او د ولسي ادب ځینې نور ډولونه بیان شوي دي.

۲۵۸- د باجوړ متلونه:

پذیرګل سالارزي پر **۱۳۵۱**ل کال د استاد عبدالشکور رشاد تر لاربنوونې لاندې په (۴۳) مخونو کې لیکلی او د الفبا په حساب یو شمېر هغه متلونه په کې راټول شوي، چې د باجوړ د خلکو په خبرو اترو کې کارول کېږي.

۲۵۹- ژوند او هنر:

محمد جان ګیاني پر **۱۳۵۲**ل کال د ګل محمد نورزي تر لاربنوونې لاندې په (۳۲) مخونو کې لیکلی دی. په نوموړي مونوګراف کې د

په باب یو لړ معلومات راټول شوي دي.

۲۶۰- پـه لغمـان کـې لاسـي صـنایع او د هغـو اقتصـادي ارزښت:

عبدالظاهر نوري پر ۱۳۵۲ل کال په (۵۲) مخونو کې لیکلی او د لغمان ولایت د جغرافیایي موقعیت او لاسي صنایعو په باب په کې معلومات ځای کړای شوي دي.

۲۶۱- په افغانستان کې د ښځو د عصري تربيې تاريخ:

فاطمې ساپی پر ۱۳۵۳ل کال د مجاوراحمدزیار تر لارښوونې لاندې په (۵۷) مخونو کې لیکلی او په افغانستان کې یې د ښځو د عصري تربيې او تعلیم په باب رڼا اچولې ده.

۲۶۲- د راډیـو افغانسـتان د پروګرامونـو شـکل او څرنګوالي ته یوه کتنه:

شامحمود زیارمل پر ۱۳۵۳ل کال په (۳۰) مخونو کې لیکلی. په دغـه مونـوګراف کـې د ۱۳۵۲ل کـال او تـر هغـه وړانـدې د راډیـو پروګرامونه معرفي شوي او هم د دغو پروګرامونو پر مطالبو خبرې شوې دي.

۲۲۳- د کیسو په باره کې:

پر **۱۳۵۳**ل کال د محمود ساپي له خوا د استاد عبدالشکور رشاد تر لارښوونې لاندې په (**۵۷**) مخونو کې لیکل شوی. په دغه مونوګراف کې د کیسې تعریف، مرام او بیا په بېلابېلو سیمو کې د کیسو ویل څېړل شوي او هم یې د ویلو طرز بیان شوی دی.

۲۲۴- د ننګرهار ولایت د برېنې د سیمې فولکور:

سیمین پر **۱۳۵۲**ل کال د استاد عبدالشکور رشاد تر لارښوونې لاندې په (۴۰) مخونو کې لیکلی او د یادې شوې سیمې پښتنې دودونه لکه: واده، کوژده او ځینې نور دودونه بیان شوي دي.

۲۲۵- د زین الله لنډه پېژندګلوي او اشعار یې:

عزیزالله پر **۱۳۵۲**ل کال د مجاوراحمد زیار تر لارښوونې لاندې په (۴۷) مخونو کې لیکلی او د یاد شوي شاعر پر ژوند لیک سربېره یې د هغه پر اشعارو خبرې کړې او د شعرونو بېلګې یې ورته راوړې دي.

۲۲۶- د لال پورې ځو وګړني شاعران:

په (۷۰) مخونو کې لیکلی او د لال پورې څلور تنه ولسي شاعران په کې معرفي شوي او د شعرونو بېلګې يې راوړل شوې دي.

۲۶۷- د تعلیمي نصاب په رڼا کې د پښتو ژبې تاریخچې ته یوه لنډه کتنه او د هغو د لیکوالانو پېژندګلوي:

ګل محمد شینزي پر **۱۳۵۹**ل کال د پوهاند عبدالشکور رشاد تر لارښوونې لاندې په (۳۴) مخونو کې لیکلی دی. په نوموړي مونوګراف کې د پښتو ژبې د تعلیمي نصاب میتود، د پښتو ادبیاتو د لیکوالو پېژندګلوي او د ځینې درسي کتابونو پر میتود رڼا اچول شوې ده.

۲۶۸- د خوشال په اشعارو کې مېړانه:

الله نظر پر ۱۳۶۱ل کال د جاج پښتون زوی تر لارښوونې لاندې په (۵۴) مخونو کې لیکلی دی. په نوموړي مونوګراف کې د خوشال پر پېژندګلوۍ سربېره د هغه مبارزې او هم خوشال د نورو له نظره څېړل شوی او بیا یې د کلام بېلګې راوړل شوې دي.

۲۶۹- ادبي کره کتنه او ګټې یې:

شاه محمود زرمتي پر ۱۳۶۳ل کال د جاج پښتون زوی تر لارښوونې لاندې په (۳۶) مخونو کې لیکلی دی. په دغه مونوګراف

وړاندې شوی او هم د کره کتنې ډولونه په ګوته شوي دي.

۲۷۰- د حضرت یوسف علیه السلا قیصه:

شریفې یونس وردګ پر ۱۳۶۴ل کال د حبیب الله جاج پښتون زوی تر لارښوونې لاندې لیکلی. په نوموړي مونوګراف کې لومړی د اتلانو او پیریانو کیسې او بیا د حضرت یوسف علیه السلام د کیسې بیان شوی دی.

۲۷۱- د خوشال په اشعارو کې د غیر لفظي مفاهموي خپلونو انعکاس:

زرغونې حلیمې پر ۱۳۶۶ل کال د حبیب الله جاج پښتون زوی تر لارښوونې لاندې په (۳۹) مخونو کې لیکلی دی. په نوموړي مونوګراف کې د سر، وچولي، وروځو، سترګو، شونډو او داسې غړو په واسطه د غیر لفظي مفاهمې ډولونه ښوول شوي دي.

۲۷۲- په پښتو معاصرو ادبیاتو کې د (منان ملګري) ادبي او هنري دریځ:

عبدالشکور قیومي د زبورالدین زبور تر لارښوونې لاندې پر ۱۳۶۷ل کال په (۴۵) مخونو کې لیکلی دی. په نوموړي مونوګراف

مقام خبرې شوې دي.

۲۷۳- په پښتو لنډیو کې د مسافر څېره:

میرزا محمد ګړندي پر ۱۳۶۷ل کال د جلال الدین خان تر لارښوونې لاندې په (۳۱) مخونو کې لیکلی دی. په دغه مونوګراف کې د لنډیو محتوا، وېش او بېلګې راغلي دي او بیا په پښتو لنډیو کې د مسافر څېرې ته ګوته نیول شوې ده.

۲۷۴- د ماه رخې ناول او ټولنیز ارزښتونه:

زرغونې شهې پر ۱۳۶۷ل کال د خالق رشید تر لارښوونې لاندې په (۳۱) مخونو کې لیکلی دی. په دغه مونوګراف کې د راحت زاخېلي پېژندګلوي او د هغه د اثارو د پېژندنې په باب معلومات راغلي دي او بیا د ماه رخې ناول اړتیا، ټولنیز او هنري ارزښت او د ناول ټولنیز پیغام بیان شوی دی.

۲۷۵- پښتو تراني:

حبیبې پر ۱۳۶۷ل کال د زرغونې زهور تر لارښوونې لاندې په (۲۴) مخونو کې لیکلی دی. په دغه مونوګراف کې د پښتو ژبې یو شمېر ترانې راټولې شوې دي.

[illegible]

راحلې بابکرخېل پر ۱۳۶۷ل کال د محمد صابر خویشکي تر لارښوونې لاندې په (۳۲) مخونو کې لیکلې او هغه پښتو لنډۍ په کې راوړل شوې، چې د (جانان) یاد په کې راغلی دی.

۲۷۷- د پښتني پېغلو او مېرمنو ادبي او ژبنۍ هلې ځلې:

صالحې سروري پر ۱۳۶۷ل کال د زرغونې زېور تر لارښوونې لاندې په (۳۲) مخونو کې لیکلې دی. په نوموړي مونوګراف کې د ځینو هغو پښتنو پېغلو او مېرمنو پېژندګلوي راغلې، چې د پښتو ژبې او ادب په پراختیا او بډاینه کې یې برخه اخیستې ده.

۲۷۸- د ویښتیایي پېر سیاسي، ملي جریدو پښتو برخې ته یوه کتنه:

محمد حسن مطع پر ۱۳۶۷ل کال د خالق رشید تر لارښوونې لاندې په (۸۰) مخونو کې لیکلی. په دغه مونوګراف کې د ویښتیایي پېر د جریدو پر پښتو برخې یو لړ خبرې شوې دي.

۲۷۹- د ازاد افغانستان پښتو برخه:

لاندې په (۵۳) مخونو کې لیکلی دی.

۲۸۰- د انګرېزي استعمار پر ضد د پښتنو د لیکني او کړني ادب ونډه:

نورمحمد پر ۱۳۲۸ل کال د آصف بهاند تر لارښووني لاندې په (۵۰) مخونو کې لیکلی دی. په نوموړي مونوګراف کې د انګرېزانو راتګ، د انګرېزانو پر وړاندې د خلکو کرکه او پر هغه وخت د پښتو ادب پر څرنګوالي رڼا اچول شوې ده.

۲۸۱- د لرغوني یونان او روم نامتو پوهان او لیکوالان:

عاطفي حرکت پر ۱۳۲۸ل کال د جاج پښتون زوی تر لارښوونې لاندې په (۳۴) مخونو کې لیکلی او د یونان او روم (۲۹) نامتو پوهان او لیکوالان په کې معرفي شوي او د هغوی پر ځینو اثارو خبرې شوې دي.

۲۸۲- د خوشال په کلیاتو کې تلمیحات:

نسیمې ارغندیوال پر ۱۳۲۸ل کال د جاج پښتون زوی تر لارښووني لاندې په (۴۰) مخونو کې لیکلی دی او د خوشال په کلیاتو کې د تلمیح ادبي صنایع په ګوته شوې دي.

۲۸۳- په فولکوریک ولسي ادب کې د پښتنو د واده دود او دستور:

مخونو کې لیکلی دی. په نوموړي مونوګراف کې په پښتو ادبیاتو کې د فولکور اهمیت په باب خبرې شوي او ځینې پښتني دودونه بیان شوي دي.

۲۸۴- د شپون تحقیقي او نوښتي اثار:

نفیسې هاشمي پر ۱۳۶۸ل کال د خالق رشید تر لارښوونې لاندې په (۴۹) مخونو کې لیکلی او د سعدالدین شپون پر پېژندګلوی، سربېره د هغه پر ادبي اثارو یې هم رڼا اچول شوې ده.

۲۸۵- د ادب مجلې پښتو برخه:

اصفې اندړې پر ۱۳۶۸ل کال د خالق رشید تر لارښوونې لاندې په (۳۰) مخونو کې لیکلی او د ادب مجلې د پښتو برخې نیولیک یې په کې ترتیب کړی دی.

۲۸۶- د پټې خزانې د تاریخي متونو بېلګې: منثور، منظوم متن:

د اسې رحماني له خوا پر ۱۳۶۸ل کال د خالق رشید تر لارښوونې لاندې په (۳۷) مخونو کې لیکل شوی دی. په نوموړي مونوګراف کې د پټې خزانې د تاریخي متونو پر بېلګو خبرې شوې دي.

۲۸۷- د استاد زيار معرفي او د هغه اثار:

پلوشې جبارخېلې پر ۱۳۶۹ل کال د آصف بهاند تر لارښوونې لاندې په (**۵۱**) مخونو کې ليکلی او په هغه کې يې د استاد زيار پر پېژندګلوۍ سربېره د هغه د اثارو په باب هم يو لړ معلومات وړاندې کړي دي.

۲۸۸- د خوشال په اثارو کې د سواتنامې ارزښت:

سپوږمۍ پر **۱۳۶۹**ل کال د آصف بهاند تر لارښوونې لاندې په (**۵۹**) مخونو کې ليکلی او په هغه کې د خوشال پر پېژندګلوۍ سربېره پر (سواتنامې) هم خبرې شوې دي.

۲۸۹- ټوټکې:

د ليلما وردګ له خوا پر **۱۳۶۹**ل کال د آصف بهاند تر لارښوونې لاندې په (۳۳) مخونو کې ليکل شوی او په هغه کې بېلابېلې ټوټکې لکه پر زوم باندې ټوټکې، د ايرو او سپېلنو ټوټکې او داسې نورې راټولې شوې دي.

۲۹۰- د لرغونې دورې د شعر شکل او مضمون:

د جلات خان له خوا پر **۱۳۶۹**ل کال د آصف بهاند تر لارښوونې لاندې په (۳۳) مخونو کې ليکل شوی. په دغه مونوګراف کې په لرغونې دوره کې پر ملي اوزانو برابرو شعرونو، لکه: د امير کروړ

شوې دي.

۲۹۱- خوشال ولې دستار نامه ولیکله:

محمد نعیم پر ۱۳۶۹ل کال د آصف بهاند تر لارښوونې لاندې په (۳۷) مخونو کې لیکلی دی. په نوموړي مونوګراف کې پر دستارنامه او د هغې د لیکلو پر علتونو خبرې شوې دي.

۲۹۲- د کاظم خان شیدا په شعر کې د غربت او مساپرۍ انعکاس:

پلوشې عمر پر ۱۳۶۹ل کال د خالق رشید تر لارښوونې لاندې په (۳۷) مخونو کې لیکلی دی. په نوموړي مونوګراف کې د کاظم خان شیدا پېژندنه، د شیدا شاعري او د شیدا د مسافرۍ او غربت علتونه بیان شوي او هم د بېلګې په توګه د شیدا ځینې غزلونه، څلوریزې، مخمسات او قطعات راوړل شوي دي.

۲۹۳- د پخواني یونان او روم وتلي اثار:

عبدالرسول جبارخېل پر ۱۳۶۹ل کال د حبیب الله جاج پښتون زوی تر لارښوونې لاندې په (۴۰) مخونو کې لیکلی او د لرغوني یونان او روم یو شمېر اثار په کې معرفي شوي دي.

شریفې پر ۱۳۲۹ل کال د خالق رشید تر لارښوونې لاندې په (۲۵) مخونو کې لیکلی او د مهدي پر ژوندلیک سربېره یې د هغه د لنډو کیسو مهمو موضوعاتو ته ګوته نیولې ده.

۲۹۵- د سید بهاوالدین مجروح ژوند او دده د پښتو اثارو معرفي:

نصیرې نوري پر ۱۳۲۹ل کال د خالق رشید تر لارښوونې لاندې په (۳۸) مخونو کې لیکلی او د سید بهاوالدین مجروح پر ژوند او پښتو اثارو یې رڼا اچولې ده.

۲۹۶- د رحمت شاه سایل د شعر رنګین اړخونه:

امنې پر ۱۳۲۹ل کال د خالق رشید تر لارښوونې لاندې په (۳۹) مخونو کې لیکلی او د رحمت شاه سایل د ژوند او اثارو پر پېژندنه سربېره یې د هغه د شعر پر ځینو محتوایي اړخونو رڼا اچولې ده.

۲۹۷- د پخواني یونان پنځه اتلان:

ناجیې مقبلې پر ۱۳۲۹ل کال د جاج پښتون زوی تر لارښوونې لاندې په (۳۰) مخونو کې لیکلی او د پخواني یونان د پنځو اتلانو په باب یې معلومات په کې راټول کړي دي.

۲۹۸- د دولت لوانې په دېوان کې د توجیه تغیر:

جمیلې پر ۱۳۶۹ل کال لیکلی، لارښود استاد یې جلال الدین خان دی. دا مونوګراف (۳۶) مخونه لري او د دولت لوانې د دېوان په قافیه کې یې یاده شوې موضوع څېړلې ده.

۲۹۹- د محمد ګل خان مومند اند و ژوند ته یوه لنډه کتنه:

د محمد اسمعیل یون له خوا لیکل شوی دی. په دغه مونوګراف کې د وزیر محمد ګل خان مومند د ژوند، مبارزو او افکارو په باب څرګندونې شوې دي. دا مونوګراف پر ۱۳۷۳ل کال چاپ شوی دی.

۳۰۰- لنډیو ته یوه لنډه کتنه:

د ارین مومندې له خوا پر ۱۳۷۰ل کال لیکل شوی، چې د لنډیو د جوړښت او د هغو د ځینو اړخونو په باب په کې څرګندونې شوې دي.

۳۰۱- پښتو ډرامه:

د ګل غوټۍ له خوا پر ۱۳۷۰ل کال لیکل شوی، په دغه مونوګراف کې لومړی په تاریخي لحاظ د ډرامې په باب معلومات راغلي او بیا د پښتو ډرامې په باب څرګندونې په کې شوې دي.

بلقیس اندړ پر ۱۳۷۰ل کال لیکلی دی. په دغه مونوګراف کې د راحت زاخیلي د ژوند او اثار په باب معلومات راغلي دي.

۳۰۳- د عبدالروف بېنوا ژوند او اثار:

د شیما جبارخېلې له خوا پر ۱۳۷۰ل کال لیکل شوی دی، د مرحوم بېنوا ژوند لیک او د هغه اثارو په باب معلومات په کې راغلې دي.

۳۰۴- د محمد صدیق روهي ژوند او اثار:

د محمد رحیم له خوا پر ۱۳۷۰ل کال لیکل شوی او د کاندید اکاډمیسین محمد صدیق روهي د ژوند او د هغه د ادبي فعالیتونو په باب معلومات په کې راغلي دي.

د محمد اسمعیل یون لنډه پېژندنه

محمد اسمعیل یون د حاجي محمدخان زوی په ۱۳۴۲ل کال، د لغمان ولایت د الینګار ولسوالۍ د نیازیو په یوې روښنفکرې کورنۍ کې زېږېدلی دی.

لومړنۍ زده کړې یې د الینګار ولسوالۍ د سلینګار په لومړني ښوونځي کې سرته رسولي دي، تر هغه وروسته کابل ته راغی او په خوشال خان لیسه کې شامل شو. په ۱۳۶۲ل کال له نوموړې لیسې څخه په دویم نومره بریالی او په ۱۳۶۷ل کال د کابل پوهنتون د ژبو او ادبیاتو پوهنځي د پښتو څانګې محصل شو. په ۱۳۷۰ل کال له نوموړې څانګې څخه اول نومره بریالی او په همدې کال بېرته د پښتو څانګې د کدر غړی شو. په ۱۳۸۵ل کال په نوموړې څانګه

پایته ورسوله.

محمد اسمعیل یون له ۱۳۷۰ل کال څخه بیا ترننه پورې د کابل پوهنتون د ژبو او ادبیاتو پوهنځي تدریسي غړی او د(پوهندوی) علمي پوړۍ ته رسېدلی دی، پر استادۍ سربېره، استاد یون د ((کابل پوهنتون))، ((هیلې)) او((شمشاد))مجلو د چلوونکي دنده هم په ښه ډول ترسره کړې ده. په پېښور کې د چاپېدونکې ((معارف)) مجلې کتونکی غړی هم و. همدارنګه دیو شمېر نورو چاپي خپرونو همکار هم پاتې شوی دی.

استاد یون پر ۱۳۸۱ل کال، په جلال اباد کې بېړنۍ لویې جرګې ته د ختیزو ولایتونو د انتخاباتو د دفتر مشر شو، د دې جرګې لپاره تر ټاکنو وروسته د جرګې غړی، بیا د جرګې د غړو له خوا د بېړنۍ لویې جرګې دلومړي منشي په توګه انتخاب شو. استاد یون په دې جرګه کې تر خپل وروستي وسه خپل ملي او تاریخي مسولیت ادا کړ او د هېواد دښمنه عناصرو د توطیو مخه یې ونیوله.

تر دې جرګې وروسته، کله چې د افغانستان د اساسي قانون د تدوین بهیر پیل شو، نو استاد یون بیا د دې بهیر لپاره د ختیزو ولایتونو د دارالانشاد دفتر مشر و ټاکل شو. په ختیزو ولایتونو کې د اساسي قانون د لویې جرګې لپاره انتخابات هم د همدې دفتر له

کې د نوموړې جرګې د دارالانشا د غړي په توګه خپل فعال رول ادا کړ. ټاکل شوې وه، استاد یون په ختیزو ولایتونو کې د افغانستان د جمهوري ریاست لپاره د عمومي ټاکنو د دفتر مسول شي، خو په کابل کې د لویو جنګسالارانو او ځینو تنظیمي مشرانو له خوا پر حکومت او ملګرو ملتونو د زیات فشار له امله له کاره ګوښه شو. ملګرو ملتونو(UNAMA) استاد یون ته وړاندیز وکړ، چې په کابل کې به تر دې لوړه دنده درو سپارو، خو استاد یون ونه منله او خپلې استادۍ ته یې دوام ورکړ.

درې کاله وروسته یې د ځینو ملګرو په زیات ټینګار او غوښتنه، د جمهوري ریاست د ملي امنیت شورا په دفتر کې د فرهنګي چارو د ریاست دنده ومنله او په کابل پوهنتون کې پر استادۍ سربېره لا تر اوسه دا دنده پر مخ وړي. استاد یون پر ۱۳۸۵ل کال د افغانستان او پاکستان د امن ګډې جرګې لپاره د افغانستان له خوا د منشي په توګه غوره شو او دا دنده یې هم په ښه ډول ترسره کړه.

استاد یون د خپلو اکیډمیکو اکتیویتونو په توګه په تېرو شلو کلونو کې ګڼ شمېر فرهنګي او ټولنیز خدمتونه ترسره کړي، په ګڼو چاپي، راډیويي او ټلویزیوني مرکو کې یې د و اقعیتونو او حقایقو د څرګندېیان له امله د خلکو په زړونو کې ځای نیولی دی. که څه هم

داسې خلک هم شته، چې د یون سرسختي مخالفین دي. د هغه ملي او ګټورو نظریاتو ته هم غلط رنګ او تعبیر ورکوي، دا ډول اشخاص، چې اکثره یې زورواکي او د سیاسي ډلو ټپلو غړي او مشران دي، د استاد یون نظریات خپلو شخصي او تنظیمي ګټو ته خطر بولي، نو ځکه یې په ټینګه مخالفت کوي. زه ددې شاهد یم، هر کله چې یون کومه لیکنه او مرکه کړې، نو دده پر وړاندې یې مثبت او منفي غبرګونونه دواړه راپارولي دي، منفي غبرګونونه اکثره وخت د هغو اشخاصو او ډلو له خوا وي، چې په تېر کړکېچن سیاسي بهیر کې یې ډېرې نامشروع ګټې ترلاسه کړي او ځانونه یې مطرح کړي دي.

مثبت غبرګونونه اکثره د ولس د مشرانو، روښنفکرانو او نورو مخورو له خوا وي، خو استاد یون په دغسې سختو اغزنو او تنګو شرایطو کې بیا هم خپل فرهنګي، سیاسي او ټولنیز کار ته دوام ورکوي.

دا اوسنی فرهنګي کار، چې تاسو یې اوس په مسلسل ډول ګورئ، دا د تېرو شلو کلونو کارونه دي، چې له تېر یو نیم کال راهیسې پرې په منظم ډول کار شوی، اوډل شوي او دادی ستاسو مخې ته اینښودل کېږي، په داسې یو دولتي دفتر کې چې بوختیاوې په کې

دی.استاد یون پر خپلو فرهنګي کارونو سربېره د ګڼو فرهنګي ټولنو د غړي، همکار او موسس غړي په توګه هم خپل فرهنګي رول ادا کړی، په پېښور کې یې د دوو المان مېشتو فرهنګي ټولنو (د افغانستان د کلتوري ودې ټولنې) او (د پښتني فرهنګ د ودې پراختیا ټولنې) د همکار په توګه د بېلابېلو لیکوالو په لسګونو اثار، ایډیټ او چاپ کړي دي. دغه راز یې په سلګونو کورنیو مشاعرو، ادبي غونډو او سیمینارونو کې ونډه اخیستې ده، خپله یې هم په لسګونو مشاعرې، سیمینارونه او علمي ورکشاپونه جوړ کړي دي.

سربېره پر دې، په یو زیات شمېر، ملي او نړیوالو کنفرانسونو کې یې په ښه ډول د خپل هېواد استازي کړې ده. دلته به یې د اثارو یادونه وکړو:

اثار

الف- پنځونې:

کتاب نوم	ځرنګوالی	چاپکال
• متکور	لومړی شعري ټولګه	دویم ۱۳۸۷
• په اورونو کې سندرې	دویمه شعري ټولګه	دویم ۱۳۸۷

ب- راټولونې:

- نیمګړي ارمانونه　د حیران شعري ټولګه　دویم ۱۳۸۷
- د لوونو فصل　ګډه شعري ټولګه　دویم ۱۳۸۷
- د نازو انا یاد　د سیمینار د لیکنو ټولګه　دویم ۱۳۸۷
- د استاد الفت نثري کلیات　د استاد الفت نثرونه　دریم ۱۳۸۷
- سیندونه هم مري　د اسحق ننګیال شعري منتخبات　دویم ۱۳۸۷

ج- ژباړنې:

- د ټولنپوهنې له نظره: په افغانستان کې د واک جوړښتونه
  د پوهنوال روستار تره کي اثر　دویم ۱۳۸۷
- .د افغانستان فرهنګي میراثونو ته یوه کتنه
  د نینسي دوپرې اثر　دویم ۱۳۸۷
- په افغانستان کې د جګړې جنایتکارانو محاکمه
  د پوهنوال روستار تره کی اثر　دویم ۱۳۸۷

د- یونلیکنې:

- د اماراتو سفر　د اماراتو یونلیک　دویم ۱۳۸۷
- که یون دی یون دی　د اروپا یونلیک　لومړی ۱۳۸۷
- د پنټاګون ترخنډو　د امریکا یونلیک　لومړی ۱۳۸۷

هـ- څېړنې او شننې:

- د محمد ګل خان مومند اند و ژوند ته یوه لنډه کتنه　دویم ۱۳۸۷
- استاد زیار د پښتني فرهنګ یو ځلاند ستوری　دویم ۱۳۸۷
- د کابل پوهنتون د ادبیاتو پوهنځي پښتو کتابښود　دویم ۱۳۸۷
- د افغانستان فرهنګ ته اوښتي زیانونه　دویم ۱۳۸۷
- د پښتو شعر هندسي جوړښت　شپږم ۱۳۸۷

- ساينسي پرمختياوې دويم ۱۳۸۷
- ببرنۍ لويه جرګه ولسواکي او زورواکي دويم ۱۳۸۷
- انديال خوشال لومړی ۱۳۸۷
- هيله د خپلو سريزو په لمن کې لومړی ۱۳۸۷
- کلتوري يون لومړی ۱۳۸۷
- فرهنګي فقر لومړی ۱۳۸۷
- مرکه او مرکې لومړی ۱۳۸۷
- خوشال په خپل ايډيال لومړی ۱۳۸۷
- د کتابونو په وږمو کې لومړی ۱۳۸۷
- افغانستان په سياسي کړليچ کې لومړی ۱۳۸۷
- پښتو ليکنی سمون لومړی ۱۳۸۷
- اوسنۍ رسنۍ لومړی ۱۳۸۷
- که نړيوال ماته وخوري؟ لومړی ۱۳۸۷

خدای(ج) دې استاد يون ته ډېر عمر ورکړي او جرئت دې ورته هم تاند لري، الله(ج) دې دی له هر ډول بدو بلاوو وژغوري، په فرهنګي کارو زيار کې ورته د نور زغم او وسپلې هيله لرم.

په درناوي

وفاالرحمن وفا

کابل- افغانستان

dəkabəl pohantun də adabyāto pohanji

paṣ̌hto kitābṣ̌od

(The faculty of literature of Kabul University Pashto Guide Book)

By:
M. Ismael yoon

د خپرونو لړ: (۹)